

Giới thiệu Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert

Vương Tranh đi làm mười năm bình lúc về nhà, mẹ ra đi, cha ở tại trong hai gian nhà bằng đất, gia sản bị người chiếm, Thôn hoa bạn gái cũng bị kẻ khác cưới làm con dâu, con gái cũng sắp muốn lên đại học!

Người người đều cảm thấy Vương Tranh cha độc thân từ dễ khi dễ, nào ngờ người cũng có lúc thay đổi thời điểm, nên là của mình thì đoạt lại, làm giàu, vài mẫu ruộng tốt cũng có thể hóa thân Cẩm Tú Hà Sơn!

Thôn hoa không, thôn hoa con gái lớn lên, thôn đầu đông tiểu quả phụ, thôn đầu tây chưa lập gia đình thanh mai...

Nông dân thì có thể thế nào, cuộc sống này, thật không tệ!

ps: Mấy chương đầu đọc thấy main khá được, truyện không hệ thống, không phép ly kỳ nhưng nội dung khá hay. Ae nào thấy hợp thì đọc không hợp thì kiếm truyện khác đừng comment chê này nọ ảnh hưởng các ae khác nha.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Trở Về Nhà

"Hong Tinh Thôn đến, xuống xe nhanh lên!" Nhân viên bán vé không nhận được âm thanh âm vang lên, Vương Tranh tự mình công bao xuống xe.

Đạp vào mắt là ngay cả miền núi xanh, chính là tháng năm mùa, sơn dã thanh thủy, tầng tầng lớp lớp, gió thổi qua, giống như mặt hồ dâng lên tầng tầng gợn sóng, kèm theo tiếng ve kêu gió ngửi, để cho người tâm thần sáng khoái.

Dưới núi là sông nhỏ, mặt sông không rộng, cầu đá nhỏ rơi ở trên mặt nước, thông hướng bên kia sông.

Sông đối diện, mấy gia đình tọa lạc tại dưới chân núi, cùng thủy lục ruộng lúa lẫn nhau nổi bật, một cái phủ kín cát ước chừng rộng hai mét đường mòn thông vào bên trong.

Thiếu nữ như chuông bạc tiếng cười sau lưng Vương Tranh vang lên, Vương Tranh quay đầu, chỉ thấy một đám thiếu nữ đeo bọc sách vui vẻ hướng đi về phía trước đi, các cô gái mặc đơn giản cao bồi T-shirt, nụ cười trên mặt xán lạn, khí tức thanh xuân nhìn một cái không sót gì.

"Vị đại thúc này tốt xa lạ a!" Các cô gái trải qua Vương Tranh bên người, nhìn Vương Tranh, mặt đầy hiếu kỳ nói.

"Mau trở về đi thôi, nhìn một cái cái bộ dáng này chính là một lưu lã hán!" Một thiếu nữ khác kéo kéo nói chuyện thiếu nữ quần áo, nhẹ nói đạo.

Vừa lúc đó, thiếu nữ trong một người mặc tiểu hồng váy cô gái ngẩng đầu lên nhìn về phía Vương Tranh.

Thiếu nữ một đôi thủy uông uông mắt to, mũi có chút nhếch lên, cái miệng anh đào nhỏ nhắn nhỏ hơi chu, sắc mặt trở nên hồng, giờ phút này trong mắt mang theo hiếu kỳ nhìn Vương Tranh, Vương Tranh ánh mắt không nhận được cố định hình ảnh ở thiếu nữ trước mắt trên người.

Thiếu nữ đáng vẻ, cực giống hán trong trí nhớ người nào đó!

"Giai Vi, đi mau!" Các cô gái ngơ ngác kéo ta kéo từ Vương Tranh bên người đi qua, nhìn đi xa các cô gái, Vương Tranh mơ hồ còn có thể từ mấy cái trên người cô gái thấy cổ nhân bộ dáng, Vương Tranh cười khổ một tiếng, năm tháng là đem đào mộ heo a, đào mất, đã từng đồng thời bắt con lợn mót trứng chim nhóm bạn hải tử, cũng lớn như vậy!

Vương Tranh thở dài, ba lô hướng trên lưng hất một cái, hướng trong trí nhớ gia phương hướng đi tới, nhà hay lại là cái nhà kia, mười mấy năm trôi qua, từ cửa thôn mấy tòa tiểu bạch lâu, thôn nhỏ như cũ.

Ngọn núi lớn này ở trong ổ, phòng chừng cũng không có bao nhiêu người nguyện ý tới thay đổi hán.

Thôn dân tụ năm tụ ba thừa thốt trong đất làm việc, thấy hướng Thôn bên trong cùng đi tới Vương Tranh, ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn ngơ ngác, thấp giọng lầm bầm, đạo:

"Đây là người nào à?"

Trong thôn hiếm thấy tới người xa lạ, Vương Tranh đi qua thời điểm, tất cả mọi người ngẩng đầu lên.

"Đây không phải là lão Vương nhà Vương Tranh tiểu tử kia?"Bỗng nhiên, có người nói một tiếng, các thôn dân cũng ngẩng đầu lên, nóng rất ánh mắt nhìn chăm chú vào Vương Tranh.

"Trương thúc được, Triệu thúc được! Cừu gia gia được!"

Nghe đến mọi người tiếng nghị luận, Vương Tranh cười cùng mọi người vẫy tay, la lớn.

"Ai yêu, này nhìn kỹ một chút, thật đúng là Vương Tranh!"Một đại mẫu thân hai tay chống nạnh, cười nói, "Vương Tranh đi ra ngoài thời điểm, ta còn là con dâu mới, tiểu tử kia, trưởng lão soái, hay lại là Thúy Hoa bạn trai! Không nghĩ tới này vừa ra chính là vài chục năm, cũng không có một tin tức, hiện tại đang nhìn tiểu tử này, hắc, vẫn là không có tiền đồ!"

"Trương tẩu tử, ban đầu trên chộc cô dâu chú rể thời điểm, cũng không biết người nào cái đó xấu hổ sức lực nhé!" Vương Tranh ngẩng đầu lên, cười đối với Trương gia con dâu nói, năm đó Trương gia con dâu gả tới thời điểm, kia eo thon nhỏ, nhất là trước mặt này một đôi cự phong, hắc nhìn cũng lạng lẽ lưu chùng mấy ngày nước miếng!

Đáng tiếc, trước mắt Trương tẩu tử thùng nước eo, ngực cơ hồ rũ đến trên bụng, trên người thịt dư theo nàng động tác dao động!

Vương Tranh cười khò một tiếng, bước nhanh hướng đi về phía trước, năm đó xấu hổ xấu hổ tiểu tức phụ hôm nay đã sớm trải qua luyện sẽ không sợ trên chộc da mặt dày, này không thể chộc.

"Thúy Hoa, người năm đó bạn trai trở lại ăc~!"Nghe được Vương Tranh lời nói, Trương tẩu tử cười hướng về phía phía trên đất trong đất làm việc phụ người nói.

Triệu Thúy Hoa ngẩng đầu lên, nhìn xuống phía dưới.

Nghe được Thúy Hoa tên, Vương Tranh đầu mẫn nâng lên đến, nhìn về phía vừa vặn cũng ngẩng đầu lên Triệu Thúy Hoa!

Nếu như không phải là Trương tẩu tử kia một tiếng kêu, Vương Tranh tuyệt đối không thể tin được, trước mắt cái này bánh nướng mặt, đại to chân, thùng nước eo, toàn thân đều là thịt béo Thúy Hoa, là năm đó thôn hoa Thúy Hoa.

Năm đó Thôn hoa Thúy Hoa, mắt to như nước trong veo biết nói chuyện, liếc mắt nhìn người, cả thân thể liền bọ, cái miệng nhỏ nhắn bất kể là chu không vui hay lại là toét miệng mỉm cười, vậy cũng là trong thôn một đạo dịu dàng phong cảnh.

Năm đó Thúy Hoa vóc người cũng là nhất đẳng, ** ** ** **, nhất là kia eo thon nhỏ, tinh tế tinh tế, phảng phất nhẹ nhàng nắm chặt liền có thể bóp gãy.

Năm đó Thúy Hoa, là Vương Tranh tha thiết ước mơ thể cả đời phải bảo vệ nữ nhân tốt!

Đáng tiếc, hồng nhan chưa già cho trước suy, năm đó chính mình tâm tâm đọc nữ nhân bây giờ bất quá chỉ là hình dáng này, còn đã là chó nhân thể từ! Năm tháng a, là đem đào mồ heo!

Vương Tranh than thở một tiếng, xoay người hướng trong nhà phương hướng đi tới.

Năm đó đi ra ngoài thời điểm, chính mình hăm hở, bây giờ mười mấy năm trôi qua, năm đó hăm hở thiếu niên đã thành bất tu biên phúc đại thúc, năm đó mỹ lệ thôn hoa cũng đã do hồng nhan họa thủy thành một vị bác gái, thành kẻ khác lão bà sinh con không họ Vương.

"Ta nói Thúy Hoa, đây chính là người năm đó bạn trai a, thế nào, không nhận biết!" Thấy Thúy Hoa đứng ở nơi đó liếc mắt nhìn Vương Tranh liền quay đầu lại, Trương tẩu tử nhìn Thúy Hoa, hỏi.

"Được Trương tẩu tử, người tích điểm lộc ăn, ta Triệu Thúy Hoa nói thế nào cũng là Lý gia con dâu, lại nói, ta cũng không có như vậy chế giễu đã từng bạn trai!" Trương Thúy Hoa chế liếc mắt nhìn Vương Tranh, cúi đầu tiếp tục nhanh lên.

Nghe được Thúy Hoa lời nói, Vương Tranh một lần nữa nhìn về phía Thúy Hoa, Thúy Hoa thấy Vương Tranh đáng về, cười lạnh một tiếng, đạo:

"Nhìn cái gì vậy, nhìn tới nhìn lui người Vương Tranh cũng chính là một cái tiểu tử nghèo, cả đời cũng không mua nổi một món chồn áo khoác bằng da tiểu tử nghèo!"

Vương Tranh dừng bước, nhìn Triệu Thúy Hoa, Triệu Thúy Hoa phun một tiếng, ôm thức ăn hướng trong nhà đi tới.

"Vương Tranh a, khó khăn về được, người đi về trước nhìn một chút ba ba của người đi!" Trương tẩu tử hiển nhiên cũng có chút lúng túng, nhìn Vương Tranh, cười nói.

"Trương tẩu tử, chờ ta an định lại tới Hoa đại ca uống rượu!" Nói xong, Vương Tranh tiếp tục hướng đi về phía trước đi.

Năm tháng cái thanh này đào mồ heo, thay đổi người, thật đúng là không ít! Vương Tranh lắc đầu một cái, đem trong lòng khổ sở đè xuống.

Càng đi về phía trước, thổ địa bờ ruộng nhiều lên, người ta cũng là càng ngày càng ít, Vương Tranh thở phào, nhìn dưới chân núi mấy gian tiểu thổ phòng, tâm lý an định lại.

Đây mới là nhà hân.

Vương Tranh ngẩng đầu lên, trong trí nhớ cha tối thích ngồi ở dưới mái hiên, trong tay cầm tẩu thuốc, một chút một chút rút ra, mẹ ở trong phòng bếp bận rộn, bất kể là kiều mạch bánh bao hay lại là lá chuối tây bao bánh, đều là trong thôn tốt hương tốt ngọt ăn ngon nhất!

Nghĩ đến chỗ này, Vương Tranh trên mặt mang theo nụ cười, nhìn cách đó không xa có chút lại bại nhà, ngẩng đầu lên, về mặt thành thật nói:

"Cha, mẹ, ta trở lại!"

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Đòi Nợ Đến Cửa

Đứng ở trước nhà, Vương Tranh lại không có tiến tới dừng khí, nhà chính sụp đổ, này bốn vài năm xây đất gạch phòng, bây giờ chỉ còn lại bên cạnh hai gian phòng, một nửa còn dùng du bố đang đắp.

Cha run rẩy, vênh vào thân thể đứng ở cách đó không xa, vác còng lưng, đầu tóc bạc trắng, rõ ràng mới chừng năm mươi tuổi tuổi tác, lại giống như gần đất xa trời ông già.

"Vương lão phụ thân, không phải là ta cuối cùng đến cửa, mắt thấy điền lý đều phải kết hạt kê, người thuốc trừ sâu hóa phi tiền còn không có cho, tổng cộng chín trăm bảy mươi tám, ngàn thanh khối sự tình, không muốn lại lôi kéo!"

Nói chuyện là một cái mạng theo mắt kính người tuổi trẻ, người tuổi trẻ có chút hơi mập, da thịt trắng nõn, trong tay cầm một cái da đen quyền sở đứng ở Vương lão phụ thân trước mặt, mặt đầy không nhịn được nói.

Vương Tranh đứng ở nơi đó, bên cạnh là một chiếc màu đen xe nhỏ, cửa nhà mình, cha chính nhất mặt không biết làm sao đứng ở nơi đó, nhìn đối diện người tuổi trẻ. Từ Vương Tranh góc độ, vừa dễ dàng thấy cha gò má, trên mặt nếp nhăn điều điều giống như buộc vòng quanh tới một dạng nhìn đến Vương Tranh khóe mắt trong nháy mắt liền ướt át.

Bất tri bất giác cha lưng khom đi xuống, tóc bạc, da thịt mặt nhăn, nhiều năm như vậy, chính mình nhưng chưa bao giờ có tham dự vào cha trong cuộc sống tới.

Vương Tranh cúi đầu, khóe mắt có nước mắt lạnh lẽo chảy xuống, mấy năm nay ở bên ngoài cố gắng phấn đấu, không phải là cha được sống cuộc sống tốt? Tại sao cha trả qua thành như vậy?

Hắn nhớ, mỗi tháng tiền lương, hân đều đánh tới cha Sở tiết kiệm lên a...! Vương Tranh nhớ, đó là bọn họ nhà thuế nông nghiệp Sở tiết kiệm!

"Chu lão bản, gia hạn hai ngày đi, ta van cầu người!"

Vương lão phụ thân đục ngầu trong mắt mang theo bất đắc dĩ, nhìn trước mặt nam tử, nói, "Nhà ta Tranh từ gọi điện thoại cho ta, nói liền về nhà, Tranh từ về nhà, thì có tiền!"

"Về nhà về nhà, bao nhiêu năm, người cũng biết dùng những lời này lấy lệ, không được, ngày hôm nay, tiền phải cho!" Chu lão bản lạnh rên một tiếng, thanh âm đề cao ba cái độ, nhìn Vương lão phụ thân, mặt đầy chỉ cao khí ngang, nói.

"Tranh từ nói hân sẽ trở về!" Nghe được Chu lão bản lời nói, Vương lão phụ thân hai tay nắm quần áo, mặt đầy không biết làm sao, lúc này, mạ mới vừa xuống ruộng, trong đất cái xanh cũng còn không có thành thực không thể xuất ra đi bán, coi như là thức ăn thành thực, này cả vườn từ thức ăn, cũng không đủ một ngàn khối a!

Thấy Vương lão phụ thân đáng vẻ, Chu lão bản cười lạnh một tiếng. Chu lão bản tên là Chu Nguyên Sinh, mở ra trấn trên duy nhất mầm mống phân bón tiệm, đọc đại chuyên, là trấn trên ít có đi học thanh niên thứ nhất, dĩ nhiên, nổi danh nhất, hay lại là Chu lão bản keo kiệt, bất kể là mầm mống hay lại là hóa phi, cho tới bây giờ đều là một cái giá, một phần tiền cũng không thể thiếu! Cho nên, trấn trên người trả lại cho hắn lấy cái ngoại hiệu, Chu Bái Bì!

"Không có tiền liền lấy đồ thể chân, hạt kê được, người có tam mẫu đất, hai mẫu đất hạt kê, để tiền! Không phải là ta nói lên, người này hạt kê bỏ ở nhà, cũng không có chỗ gì dùng, thừa dịp còn sớm để thuốc trừ sâu hóa phi tiền, cũng không tệ!"

Chu lão bản mặt đầy chề nói, "Không phải là ta nhìn trúng ngươi hạt kê a, là ngươi hạt kê, chỉ có cái này chỗ dùng!"

Vương lão phụ thân chiến chiến nguy nguy ngẩng đầu lên, một lúc lâu, lại hạ xuống, đạo: "Trường thôn cùng ta nói, bên ngoài bây giờ, ướm hạt kê năm mươi kg liền 160 khối đây! Đây hai mẫu đất, hơn một ngàn cân đây! Ngươi gia hạn gia hạn đi, chờ hạt kê thành thực, ta nhất định cho ngươi, năm trước phụ thân ngươi đều là như vậy!"

"Lão gia hòa, ta cho ngươi biết, hôm nay hoặc là đêm tiền, hoặc là cầm hai mẫu đất hạt kê thế chân!" Chu Nguyên Sinh lạnh rên một tiếng, nói, "Toàn bộ trấn trên, chỉ các ngươi nhà không có đêm tiền! Cũng không nhìn một chút chính ngươi, không thể không từ, có chút ăn cũng không tệ, không nên ở chỗ này nghĩ những chuyện khác!"

Chu Nguyên Sinh nhìn Vương lão phụ thân, trên mặt chỉ cao khí ngang từ từ hóa thành đắc ý, ngón này, hẳn tự nhận là làm cố gắng hết sức đẹp đẽ!

"Các hạ lần hiếp người như vậy quá đáng, có phải hay không có chút không tốt?" Vương Tranh nghe được người trước mắt như thế khi dễ cha, sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, đi nhanh đến già phụ thân bên người, ngẩng đầu nhìn người vừa tới, mặt đầy lạnh giá nói.

Chu lão bản quan sát người vừa tới, người vừa tới nhìn qua chừng bốn mươi tuổi, bộ mặt râu ria kéo tra, quần áo ố vàng căn bản là không nhìn ra vốn là màu sắc, vật áo nơi còn có mấy cái băng, quần mơ hồ có thể thấy được là thủ công làm sợi bông khó, không nhìn ra là màu gì tới.

Hắn nhớ, ngay tại chín vài năm lẻ loi năm hồi đó, trên đường mặc như thế quần người cố gắng hết sức nhiều, phía dưới một đôi mở miệng lão bì giày.

Coi như là trấn trên ăn mày, cũng so với người trước mắt xuyên thể diện!

"Nơi nào đến Lão Khiếu Hóa Từ ở chỗ này chút chút oa oa?" Chu lão bản thấy Vương Tranh đáng vẻ, lạnh rên một tiếng, nói.

"Nhĩ lão tử Vương Tranh!" Vương Tranh lạnh rên một tiếng, xoay người, đỡ cha ở một bên ngồi xuống, cha cả đời đều là cái trung thực nông dân, trước kia là vậy, bây giờ như cũ, thật không biết mình không ở nhà mấy năm nay, cha được bao nhiêu khi dễ!

Vương phụ thân ngẩng đầu nhìn con trai, trong mắt lóe lên lệ quang, khẽ nâng lên tay, Vương Tranh đối với cha gật đầu, cha con giữa, toàn bộ đều không nói cái gì trong.

"Vương Tranh?" Chu Nguyên Sinh trên dưới quan sát một phen Vương Tranh đáng vẻ, từ Vương Tranh con mắt, loáng thoáng thấy ban đầu cái đó ở trấn trên đi ngang Vương Tranh! Chu Nguyên Sinh xuy cười một tiếng, đạo: "Từ nơi nào khát đòi lại?"

"Mới vừa ngủ người. Mẫu thân trở lại!" Vương Tranh cười lạnh một tiếng, nhìn Chu Nguyên Sinh, nói, "Ngươi. Mẫu thân mùi vị còn thực là không tồi!"

"Vương Tranh, ngươi tìm chết!" Chu Nguyên Sinh con mắt ngay lập tức sẽ tròn tròn, quyền sở ném một cái, bay thẳng đến Vương Tranh xông lại, Vương Tranh cười lạnh một tiếng, trời ngược lại Chu Nguyên Sinh tay, cười lạnh nói:

"Tiểu trại lông, không được a, trước kia là cái nhuyển đàn, bây giờ còn là cái nhuyển đàn a!" Vương Tranh mang trên mặt nụ cười nhìn người trước mắt, cười nói.

Chu Nguyên Sinh cùng hắn cùng tuổi, Chu Nguyên Sinh phụ thân thật sớm liền hỏi đầu, cho nên bọn họ cũng gọi Chu Nguyên Sinh tiểu trại lông.

"Vương Tranh, ta và ngươi hợp lại!" Chu Nguyên Sinh nhắc chân hướng Vương Tranh đá đến, Chu Nguyên Sinh bị Vương Tranh đá ra xa mấy mét, khoe miệng mang theo cười lạnh nhìn Chu Nguyên Sinh, chậm rãi hướng Chu Nguyên Sinh đi tới.

Chu Nguyên Sinh ngồi dưới đất, hai tay hai chân lui về phía sau bò mấy bước, nhìn Vương Tranh, cắn răng, đạo: "Vương Tranh, ngươi muốn làm gì!"

"Chín trăm bảy mươi tám thật sao?" Vương Tranh cúi đầu nhìn Chu Nguyên Sinh, sau đó từ trong túi tiền xuất ra chín trăm bảy mươi tám đồng tiền, nhét vào Chu Nguyên Sinh trên người, "Cút!"

Nghe được Vương Tranh lời nói, Chu Nguyên Sinh thân thể run rẩy. Run một chút, lão đảo đứng lên, trong cặp mắt đều là oán độc, nhìn Vương Tranh, đạo: "Vương Tranh, ngươi thật sự cho rằng bây giờ còn là năm 2006 Hồng Tinh Thôn cũng là ngươi thiên hạ sao? Ngươi chờ ta, ngươi đánh ta, ta lập tức liền bồi hoàn gấp đôi cho ngươi!"

Vừa nói, Chu Nguyên Sinh nắm tiền, bước nhanh bên trên xe nhỏ, lái xe xuất Vương Tranh nhân khẩu tử, Vương Tranh còn phải đuổi theo, Vương lão phụ thân kéo con trai tay, đạo: "Đủ đủ!"

Vương Tranh đứng ở nơi đó, phun một cái, mặt đầy tàn bạo.

"Đeo trường thôn, là ngài đến, vừa vặn, chuyện này ngài đến cho ta phân xử thử, cái này Vương Tranh, thật sự là quá đáng ghét, người xem ta, đều bị hắn đánh thành cái bộ dáng này."

Chu Nguyên Sinh trong thanh âm mang theo tiếng khóc nức nở, Vương Tranh cùng Vương lão phụ thân cũng ngẩng đầu lên, hướng bên kia nhìn.

"Trường thôn tới." Vương lão phụ thân nhẹ giọng đối với con trai nói, Vương Tranh kéo cha tay, đạo:

"Tới thì tới, coi như là đến, ngươi yên tâm, con của ngươi ta ở chỗ này đây!"

Nghe được con trai lời nói, Vương lão phụ thân mang trên mặt nụ cười, nhếch môi, lộ ra một cái răng vàng khè, răng vàng khè đã xuống mấy viên, bắt quả cả người vui a vui a, tinh thần đầu cũng tốt hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Nóng Bỏng Nữ Trưởng Thôn

Vương Tranh ngồi ở chỗ đó, hảo chinh dĩ hạ chờ đợi trưởng thôn xuất hiện.

Một cái mặc đồ chức nghiệp nữ nhân xuất hiện ở Vương Tranh trước mặt, nữ nhân đeo mắt kính gọng đen, tất cả phát cẩn thận tỉ mỉ bản ở phía sau, mặt đầy lạnh giá, trên mặt không có bất kỳ biểu tình.

Mặc dù như vậy, nữ tử ngũ quan như cũ rất quyến rũ, trên mặt hóa thành nhân nhạ trang, lão luyện trong lại mang theo mấy phần quyến rũ, làm cho không người nào có thể dời đi ánh mắt.

Ở bên ngoài nhiều năm như vậy, Vương Tranh gặp qua nữ không ít người, nhưng là trước mắt nữ người hay là để cho Vương Tranh hai mắt tỏa sáng, phía sau cô lại không nói, nhưng là trước mặt một tòa núi nhỏ đỉnh miêu tả sinh động, bị ghim ở trong quần áo, theo nữ nhân động tác, phảng phất liên muốn nhảy ra.

Yêu kiều eo thon nhỏ theo nữ nhân động tác dao động, xuyên thấu qua áo sơ mi, mơ hồ còn có thể thấy bên trong như tuyết da thịt, nữ tử mang giày cao gót, thân thể hơi nghiêng về phía trước, tiểu ** ** theo nàng động tác dao động, Chu Nguyên Sinh đi theo Đái Kiều phía sau, một đôi mắt cơ hồ nhìn chằm chằm Đái Kiều thí. Cổ phía trên, khoe miệng còn mang theo một ít nước miếng.

Đây là một cái nữ nhân xinh đẹp, đẹp đến mức tận cùng nữ nhân.

Cũng không biết cái nào tốt như vậy có phúc, cưới một cái đẹp như vậy nữ nhân về nhà. Vương Tranh trong lòng thở dài, yên lặng nghĩ đến.

"Thật là hồng nhan họa thủy a, cũng không biết tiện nghi cái nào." Vương Tranh than thở một tiếng, hai tay thả ở sau lưng, nhẹ nhàng ma. Lau qua.

"Chớ nói bậy bạ, đây là thôn chúng ta trưởng thôn, tới thôn chúng ta đã ba năm, Lão Lệ hại, thôn chúng ta lúc trước nghèo hơn, trưởng thôn tới sau này, thôn chúng ta trong điều kiện kinh tế, đã tốt hơn rất nhiều! Thấy cửa thôn tiểu bạch lâu sao? Vậy cũng là ở trưởng thôn dưới sự hướng dẫn tạo dựng lên."

Vương lão phụ thân mang trên mặt nụ cười, nói đến trưởng thôn Đái Kiều, mang trên mặt từ trong thâm tâm bội phục.

Vương Tranh xuy cười một tiếng, đạo: "Một nữ nhân mà thôi, có thể có cái gì tiền đồ!"

"Người chính là Vương Tranh đi!" Vương Tranh lời nói vừa dứt xuống, Đái Kiều đứng ở Vương kiều trước mặt, Đái Kiều mang giày cao gót, thêm nữa bản thân cao cũng không tệ, đứng lại cao hơn Vương Tranh một đoạn, nhìn như vậy Vương Tranh, rất có một phen cư cao lâm hạ tư thế.

"Trưởng thôn, đây chính là ta nhà cái đó không có ý chí tiến thủ tiểu tử, Vương Tranh." Vương lão phụ thân đứng ở hai người trước mặt, ha ha cười nói.

"Vương lão phụ thân, ngài trước ngồi, ta cùng con trai của ngài có một số việc cần nói." Đái Kiều liếc mắt nhìn Vương Tranh, sau đó gọi Vương lão phụ thân ngồi xuống, đứng ở nơi đó, cư cao lâm hạ nhìn ngồi Vương Tranh, nói.

Vương Tranh trên dưới quan sát một phen Đái Kiều, một lúc lâu, phương mới mở miệng nói: "Người tốt a, nữ trưởng thôn, ta gọi là Vương Tranh, sau này còn xin chiếu cố nhiều hơn!"

Vương Tranh cười hi hi nói, ánh mắt mang theo ở Đái Kiều trên người quét qua, nên lời địa phương lời, nên lăm địa phương lăm, như vậy nữ nhân, đặt ở Hồng Tinh Thôn làm trưởng thôn, thật sự là quá đáng tiếc.

"Chu Nguyên Sinh nói cho ta biết, mới vừa rồi người đánh hấn, là thực sự sao?" Đái Kiều nhìn Vương Tranh, trong mắt mang theo nhiều chút chán ghét, hỏi.

"Dạ, ta đánh một cái khi dễ cha ta Vương Bát Đản." Vương Tranh liếc mắt nhìn phía sau Chu Nguyên Sinh, thẳng thắn.

"Vương Tranh, ta lần này tới chính là muốn nói cho người biết, đừng tưởng rằng mình là cái gì không nổi người, cho nên ở Hồng Tinh Thôn muốn làm gì

thì làm, bây giờ là xã hội pháp trị, nếu như ngươi nếu là làm gì nữa phạm pháp sự tình, ta sẽ trực tiếp đưa ngươi đi cục cảnh sát! Hồng Tinh Thôn bây giờ do ta quản lý, ta tuyệt đối không cho phép Hồng Tinh Thôn xuất hiện giống như ngươi vậy nhệ lưu tử!"

Đái Kiều mặt đầy nghiêm túc nhìn Vương Tranh, nói, "Bây giờ cho ngươi Chu Nguyên Sinh nói xin lỗi, chuyện này trước đi qua như vậy, sau này còn phải lại phạm, ta trực tiếp xoay đưa một cục công an."

Đi tới Hồng Tinh Thôn sau này, nàng liền sửa sang lại mỗi tài liệu cá nhân, đối với Vương Tranh cái này mười năm không có bất kỳ bóng dáng người, dĩ nhiên là khắc sâu ấn tượng.

Bây giờ vừa nghe đến Vương Tranh trở lại, Đái Kiều vừa chuẩn bị xong tốt cùng Vương Tranh nói chuyện tâm tình, kết quả còn chưa tới cửa, tên hỗn đản này, cũng đã gây họa.

Giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, mặc dù đã nhiều năm như vậy, Vương Tranh tựa hồ không hề có một chút nào thay đổi hần bản tính.

Bây giờ, Vương Tranh vẫn còn ở dùng cái loại này mang theo nhiều chút muốn chiếm làm của riêng ánh mắt nhìn nàng, Đái Kiều chỉ cảm thấy, người đàn ông trước mắt này, nhất định chính là ghét tới cực điểm, người như vậy ở lại Hồng Tinh Thôn, thật không là chuyện tốt lành gì!

"Ngươi mới vừa nói cái gì?" Vương Tranh ngẩng đầu nhìn Đái Kiều, hỏi.

"Ta gọi là ngươi nói cái gì?" Đái Kiều cúi đầu nhìn Vương Tranh, mặt đầy nghiêm túc nói, vốn là quyền rũ trên mặt bởi vì này nghiêm túc phá hư một ít, bất quá quyền rũ cùng nghiêm túc tương phản sắc, đảo có một phen đặc biệt gió. Tinh.

Nhất là Vương Tranh lúc này ngồi, ánh mắt song song nơi vừa lúc là Đái Kiều móng. Bộ, Đái Kiều móng. Bộ nhô lên thật cao, phôi bày một cái cố gắng hết sức đẹp để độ cong, bị quần bó sát người chặt chẽ bao vây lấy, Vương Tranh nuốt vài ngụm nước miếng, không nhìn được nghĩ muốn vén lên vậy nhìn phía dưới một chút rạng rỡ.

Thật lâu không có chờ được Vương Tranh nói chuyện, Đái Kiều cúi đầu, thấy Vương Tranh ánh mắt sau này, Đái Kiều thân thể có chút hướng phía sau lui nửa bước, trọn tròn con mắt nhìn cái này Vương Tranh, đạo:

"Vương Tranh ngươi xem ở cái gì!"

"Nhìn ngươi trước mặt a." Vương tăng mặt đầy chuyện đương nhiên nhìn Đái Kiều, nói, "Mặc như vậy không phải là cho bị người nhìn sao? Ta đoán ngươi bên trong xuyên là màu đen lòi ty tiểu mang mang!"

"Tranh tử!" Vương lão phụ thân kéo con trai, nhẹ nói đạo: "Trường thôn là người tốt, mấy năm nay, nhờ có trường thôn chiếu cố." Vương lão phụ thân kéo con trai tay, nhẹ nói đạo.

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh trên dưới quan sát một phen Đái Kiều, một lúc lâu, phương mới mở miệng nói: "Nếu lời như vậy, vậy cho dù đi, Chu Nguyên Sinh mới vừa rồi chửi rủa cha ta, cho nên ta mới đánh hấn."

Vương Tranh bữu môi một cái, từ tốn nói, "Phải nói xin lỗi không thể nào, dĩ nhiên, ngươi có thể mang theo hấn bây giờ cút ngay."

"Vương Tranh!" Đái Kiều thanh âm dè dặt thấp mấy phần, nhưng là lửa giận lộ vẻ nhưng đã lên cao tới cực điểm, Vương Tranh lạnh rên một tiếng, đạo: "Nữ nhân chính là như vậy, thị phi bất phân, ta xem ngươi hay là về nhà giúp chồng con đỡ đầu đi, Chu Nguyên Sinh, tự ngươi nói, có phải là ngươi hay không mắng cha ta, ta mới ra tay?"

Vương Tranh nhìn về phía Chu Nguyên Sinh, quả đấm phát ra đùng đùng thanh âm, Chu Nguyên Sinh bị Vương Tranh tàn bạo đáng về dọa sợ không nhẹ, cả người hướng phía sau lui, không có chú ý tới phía sau năm ngang nấc thang, cả người trực tiếp té lăn trên đất, bốn bề hướng lên trời, gào thét bị thương một tiếng.

"Vương Tranh, ngươi!" Đái Kiều chỉ Vương Tranh, ngón tay có chút run rẩy. Run, tên hỗn đản này, quả thực quá đáng ghét.

"Trường thôn, thật xin lỗi a, chuyện này ta cùng hấn trước tiên nói một chút về, ngài trước xin bớt giận, chờ chút ta để cho Tranh tử đến cửa xin lỗi ngươi." Vương lão phụ thân đứng ở Đái Kiều trước mặt, ăn nói khép nép nói, nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Đái Kiều nặng nề rên một tiếng.

Nàng đi tới Hồng Tinh Thôn ba năm, chưa từng bị qua như vậy nhục mạ, cái này Vương Tranh, nhất định chính là cái ác ôn!

Đái Kiều đạp giày cao gót xoay người rời đi, nàng hiện tại tâm tình cố gắng hết sức tề tề, cần phải thật tốt phát tiết một chút.

"Còn không đi a, có phải hay không muốn ta nhìn vào ngươi xóc lọ a!" Vương Tranh ngẩng đầu nhìn Chu Nguyên Sinh, mang trên mặt nụ cười, nói.

Nghe được Vương Tranh lời nói, Chu Nguyên Sinh lạnh rên một tiếng, nhanh nhanh rời đi, đối mặt Đường Thiên cái này tai tinh, hấn còn thật không có lớn như vậy dũng khí, Đường Thiên, thật sự là quá đáng ghét.

"Chu Nguyên Sinh ngươi tên khốn kiếp, ngươi có phải hay không lại tìm đến Vương lão phụ thân phiền toái?" Một cái trong trẻo thanh âm ở cách đó không xa vang lên, Vương Tranh ngẩng đầu lên.

Nhà bọn họ trước có một cái to cong, cho nên căn bản là không thấy được trước mặt một đoạn đường, Vương Tranh cũng không có thấy người nói

chuyện, chỉ thấy màu đen xe nhỏ gào thét đi qua, Vương lão phụ thân mang trên mặt nụ cười, kéo kéo con trai tay, đạo:

"Là Chiêu Đệ tới!"

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Thanh Mai

Bạch Chiêu Đệ là Vương Tranh thanh mai trúc mã, khi còn bé cùng nhau lớn lên, sau đó làm lính, hai người liền đoạn liên lạc, Vương Tranh mắt không hề nháy một cái nhìn chăm chăm phía trước, trong đầu nhưng không ngừng thả về đến năm đó Thôn hoa giờ phút này bộ dáng

Hương thôn chỗ này, cuối cùng là không có thành phố được a! Vương Tranh không nhận được đưa tay đưa đến túi, bên trong rỗng tuếch, ngay cả khối mảnh vụn, cũng không có để lại một chút!

"Cha, Chu Nguyên Sinh cái tên kia có phải hay không lại khi dễ người? Ta cho người đưa mầm mống hóa phi tiền tới, trong nhà giết gà hầm, ngồi ăn chút!" Bạch Chiêu Đệ người còn chưa có xuất hiện, thanh âm cũng đã xuất hiện, Vương Tranh cười khổ một tiếng, hay lại là giống như trước đây a!

Wương Tranh bỗng nhiên dừng lại thân thể, nhìn về phía xuất hiện Bạch Chiêu Đệ.

Bạch Chiêu Đệ một con tóc đen tùy ý thùy ở sau ót, ** ** ** kiểu đồn, ngực. Trước này một đôi tròn trịa theo Bạch Chiêu Đệ động tác có chút run rẩy. Run, Vương Tranh tay ma. Lau mấy cái, ừ, trước mắt một đôi tiểu bạch thỏ, mới vừa dễ dàng bỏ vào trong tay!

Mặc dù không như Đái Kiều vóc người quyến rũ, Bạch Chiêu Đệ mặt tròn trịa, da thịt rất trắng, cả người khéo léo đẹp đẽ, có một phen đặc biệt mùi vị, nhất là Bạch Chiêu Đệ kia yêu kiều có thể cầm eo, bây giờ lưu hành A4 eo, cũng không gì hơn cái này!

Nếu như nói Đái Kiều là quyến rũ yêu tình, như vậy trước mắt Bạch Chiêu Đệ chính là thanh thuần động lòng người.

Năm tháng tựa hồ không có ở Vương Chiêu Đệ trên người lưu lại bất cứ dấu vết gì, Vương Tranh nháy nháy mắt, hoàn toàn không dám tưởng tượng trước mắt nữ người đã hai mươi lăm sự thật, Bạch Chiêu Đệ đáng vẻ, cùng năm đó hần rồi đi đi làm lính thời điểm, hay lại là như thế!

Không, so với khi đó, Bạch Chiêu Đệ vóc người càng phong trần đầy, nhất là ngực. Trước hai đồng, so với trước kia, êm dịu không ít!

Xem ra, nữ người vẫn còn cần nam nhân tưới nhuần a! Hương thôn cô gái phần lớn xuất giá sớm, nhất là ở Hồng Tinh Thôn chỗ này, nam hài tử một loại mười tám tuổi liền kết hôn, cô gái mười bảy mười tám tuổi làm mẫu thân, một đồng lớn!

Mà Bạch Chiêu Đệ đã hai mươi lăm tuổi, đại khái lúc này, hài tử đều đã đi học đi.

Wương Tranh nghĩ, nếu như không phải là hần xuất đi làm lính, nói không chừng hần và Thôn hoa hài tử, lúc này cũng lên học đi!

Nghĩ đến Thôn hoa, Vương Tranh ngực đau một chút, trong trí nhớ cái đó thân ảnh yếu điệu cùng hiện tại thùng nước thất lung kết hợp với nhau, Vương Tranh thở dài, đỡ cha ngồi ở cửa trên ghế, cười nhìn Bạch Chiêu Đệ đi tới.

"Cha, mới vừa rồi Chu Nguyên Sinh không có khi dễ người đi!" Bạch Chiêu Đệ thanh âm cố gắng hết sức vang dội, còn có một chút có chút khàn khàn, nghe được Bạch Chiêu Đệ thanh âm, Vương Tranh mặt đầy bất đắc dĩ lắc đầu, nha đầu này vừa mở miệng, thanh âm đủ để giết chết một con trâu, hoàn toàn phá hư trước mắt tiểu cô nương đáng yêu khả ái hình tượng!

Mười năm trôi qua, vẫn là không có một chút nữ nhân vị, cũng không biết người đàn ông nào bị Bạch Chiêu Đệ cái bộ dáng này!

Wương Tranh lắc đầu, Bạch Chiêu Đệ ngẩng đầu, lúc này mới chú ý tới ngồi ở chỗ đó Vương Tranh!

Bạch Chiêu Đệ cả người đứng ở nơi đó, hai tay bưng bát ăn, phía dưới để một xấp tiền, thấy Vương Tranh, bước nhanh hơn, đi tới Vương Tranh trước mặt, chén để xuống một cái, hướng Vương Tranh đánh tới.

"Wương Tranh người tên khốn kiếp, người còn có ý tứ trở lại a, người có gan đời này sẽ chết ở bên ngoài a, người trở lại làm gì, còn mặt dày ăn mày lẫn nhau!"

Bạch Chiêu Đệ xuất thủ cố gắng hết sức nặng, Vương Tranh ngồi ở chỗ đó mặc cho Bạch Chiêu Đệ đánh, Bạch Chiêu Đệ đâm mấy cái, vành mắt mà

ứng đỏ, hướng bên trong đi tới, đạo: "Chưa ăn cơm chứ, ta cho ngươi cùng cha nấu cơm đi!"

Vừa nói, Bạch Chiêu Đệ đã vén mướn phòng rèm, Vương Tranh cùng đi theo đi vào.

Trong nhà chỉ còn lại hai gian phòng tử, phía trước là ăn cơm căn phòng, phía sau là phòng ngủ, căn phòng sạch sẽ, sụp đổ góc tường bên kia có chút ẩm ướt, Bạch Chiêu Đệ quen thuộc đem chén đồ lên bàn, sau khi mở ra môn, nằm úp sấp mở lò bếp, đem củi mới ném vào.

"Chiêu Đệ đứa nhỏ này, cách tam soa ngũ liên đến chỗ của ta cho ta thu thập!" Vương lão phụ thân thật chặt kéo con trai tay, nhìn Chiêu Đệ, nói, "Nhiều năm như vậy, nhờ có đứa nhỏ này!"

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh trong lòng rước động một cái, cúi đầu nhìn Bạch Chiêu Đệ, Chiêu Đệ đang cúi đầu nhóm lửa, có chút thổi lên một ít tro bụi rơi vào nàng trên tóc. Có chút nhếch lên miệng. Bộ giống như chín muối mặt đào, để cho người không nhận được nghĩ muốn lên đi chụp hai cái.

Vương Tranh nuốt vài ngụm nước miếng, ban đầu thanh sáp không nhìn ra cái gì tiểu cô nương, chớp mắt liền lớn lên chín muối mặt đào!

"Ta tới đi, như ngươi vậy hỏa còn không có đốt xong tóc trước hết đốt!" Vương Tranh kéo Bạch Chiêu Đệ, cầm lên cây gậy thọt mấy cái bên trong, sau đó thổi một chút, hỏa dấy lên đến, Bạch Chiêu Đệ khoe miệng mang theo ôn hòa nụ cười nhìn Vương Tranh, xoay người múc nước tới tẩy nồi.

Vương lão phụ thân thấy hai người đáng vẻ, khoe miệng mang theo nụ cười, chấp tay sau lưng xoay người hướng bên trong đi tới, con trai trở lại, còn có một động lòng người Chiêu Đệ ở bên người, hẳn tựa hồ là dư thừa!

Vương lão phụ thân vừa đi, hai người liền không nói thêm gì nữa, Bạch Chiêu Đệ thỉnh thoảng trộm liếc mắt nhìn Vương Tranh, thấy Vương Tranh vẫn ở chỗ cũ nghiêm túc nhóm lửa, khoe miệng có chút trề lên, trên mặt thoáng qua vẻ không vui.

"Vương Tranh, ngươi có vợ chưa?" Hai người một bên làm việc, Bạch Chiêu Đệ bỗng nhiên nhìn Vương Tranh, hỏi.

"Không có!" Vương Tranh thấp giọng nói, một đôi mắt nhìn hố lửa, lửa đốt rất vượng, trong nồi truyền ra nồng nặc cơm hương.

"Ồ!" Bạch Chiêu Đệ nha một tiếng, trên mặt không vui ngay lập tức sẽ không có, cười hi hi nói, "Ta cũng không có!"

Vương Tranh mãnh quay đầu nhìn Bạch Chiêu Đệ, ở nông thôn, Bạch Chiêu Đệ cái tuổi này còn chưa có kết hôn, cũng không nhiều!

Thấy Vương Tranh đáng vẻ, Bạch Chiêu Đệ trong mắt lóe lên một vệt cô đơn, đạo: "Ngươi cũng không phải không biết gia đình ta, ba phải đi trước, lão nương con mắt lại không nhìn thấy, còn có một so với ta nhỏ hơn mười hai tuổi đệ đệ, hẳn bây giờ mới mười ba tuổi, chính đọc THCS, trong nhà cái thúng muốn ta một người khơi mào đến, ai nguyện ý cưới ta à!"

Bạch Chiêu Đệ lại nói dễ dàng, thấy Bạch Chiêu Đệ đáng vẻ, Vương Tranh nhún nhún vai, đạo: "Nhanh xào cái xanh đi, ta đói!"

"Được rồi!" Bạch Chiêu Đệ đáp một tiếng, đem cơm già bộ đến, rót nước vào trong nồi, Bạch Chiêu Đệ quay đầu nhìn Vương Tranh, Vương Tranh cười hi hi nói:

"Dài đẹp nhất như vậy, nói chuyện ôn nhu một chút lời nói, nhất định là có người muốn ngươi! Giống như mới vừa rồi nói chuyện với ta như thế!"

Bạch Chiêu Đệ ha ha cười một tiếng, cúi đầu tẩy nồi thức ăn xào, không để ý đến Vương Tranh, Vương Tranh sờ mũi một cái, thấy Bạch Chiêu Đệ đáng vẻ, không nói thêm gì nữa.

"Mấy năm nay ngươi cũng làm cái gì đi?" Bỗng nhiên, Bạch Chiêu Đệ một lần nữa hỏi.

"Làm lính tán gái, huynh đệ đi một nhóm lại một nhóm, nữ nhân vậy một cái tìm một cái, chỉ có y phục trên người dài nhất tình, từ làm lính ngày đó xuyên tới hôm nay!"

Vương Tranh khoe miệng liệt mở một nụ cười, miệng lưỡi tron tru đạo.

Bạch Chiêu Đệ thổi phù một tiếng bật cười, đem thức ăn bùng lên bàn, rửa sạch sẽ nồi thịnh một siêu nước, Vương Tranh đem củi mới nhặt đi ra tắt, theo Chiêu Đệ hướng đi ra bên ngoài.

Vừa muốn ngồi xuống, môn ngoài truyền tới tiếng la, Vương Tranh đi ra cửa, Chu Nguyên Sinh qua đến chân đi ở phía trước, ở phía sau hẳn đi theo bảy tám cái tam đại năm to nam nhân, trong tay cầm cây gậy hướng này vừa đi tới.

"Các anh em, Vương Tranh tiểu tử kia thật sự là quá đáng ghét, ta tới thu cái tiền còn ra tay đánh người, lần này, các ngươi có thể nhất định phải thật tốt cho ta cho hả giận!"

Đi ở phía trước Chu Nguyên Sinh thấy đứng ở cửa Vương Tranh, phun một cái, mặt đầy tàn bạo nói.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Phiền Toái Tìm Tới Cửa

"Ngoài ra một chân cũng muốn qua?" Vương Tranh đứng ở cửa, cư cao lâm hạ nhìn Chu Nguyên Sinh, xuy cười một tiếng, nói.

"Vương Tranh, ngươi còn tưởng rằng ngươi chính là mười năm trước người?" Chu Nguyên Sinh mang trên mặt cười lạnh, trên dưới quan sát liếc mắt Vương Tranh, "Làm mười năm ăn mày, khẳng định còn không biết, người là sẽ cải biến đi! Nhất là ngươi, suy nghĩ một chút người khi đó đáng vẽ, nhìn thêm chút nữa ngươi bây giờ đáng vẽ, xương cũng gãy nhô ra tới!"

Chu Nguyên Sinh trong lời nói đều là châm chọc, Vương Tranh nghe được Chu Nguyên Sinh lời nói, cau mày đến, một lần nữa quan sát một phen chính mình quần áo, ừ, có chút cũ kỹ, dù sao ở bên trong ngăn tù thả mười năm, bất quá, còn giống như nhìn sang!

Vương Tranh cúi đầu nhìn Chu Nguyên Sinh, Chu Nguyên Sinh Âu phục, bất quá giờ phút này áo sơ mi âu phục phía trên đều là bụi đất, trên mặt có một mảnh tím bầm, thân thể hướng một bên lệch, biểu tình tức giận, đầu nâng lên giống như một cái nghĩ già bộ Không Tước gà trống, phối hợp vết thương, mười phần tức cười buồn cười!

"Cùng lên đi, tránh cho trễ nải thời gian của ta!" Liếc mắt nhìn Chu Nguyên Sinh kêu đến vài người, những thứ này mang tới người tuổi tác nhìn qua cũng không lớn, mười mấy tuổi hai mươi tuổi đáng vẽ, hẳn là ở trần trên lẫn lộn côn đồ các kè, bị Chu Nguyên Sinh kéo qua tới.

Người tuổi trẻ a! Vương Tranh nhìn những thứ này hăm hở thiếu niên, khỏe miệng lại làm đầy lên vẻ lạnh như băng, Vương Tranh vung vẩy tứ chi, hẳn có thể rõ ràng nghe được xương tủy mặt phát ra ngoài đùng đùng thanh âm.

Từ lúc ba tháng trước giải ngũ sau này, hẳn tựa hồ cũng không có nhúc nhích qua tay!

Vương Tranh bay thẳng đến Chu Nguyên Sinh đi tới, Chiêu Đệ kéo Vương Tranh, tròn tròn một đôi mắt nhìn Chu Nguyên Sinh, đạo: "Chu Nguyên Sinh, ngươi có phải hay không không muốn sống? Lần trước lão nương còn không có đem ngươi dạy đủ, đúng hay không?"

Chiêu Đệ đứng ở Vương Tranh trước mặt, hai tay chống nạnh, hình tượng hoàn toàn không có, thấy Chiêu Đệ đáng vẽ, Vương Tranh quay đầu đi, từ nhỏ đến lớn, Bạch Chiêu Đệ đáng vẽ, liền không có đôi qua!

Khó trách không ai thêm lấy, thật ra thì đây cũng là có nguyên nhân!

Thấy Chiêu Đệ, Chu Nguyên Sinh thân thể run một chút, đạo: "Bạch Chiêu Đệ ngươi một cái hung bà nương, cũng không biết bị bao nhiêu người đàn ông ngủ qua, thể nào, cự ái trở lại lại muốn trở lại cự ái bên người đi? Đúng vậy, ta quên, Vương Tranh liền thích ngàn người cười vạ người gỏi kỹ nữ. Từ mà "

Chu Nguyên Sinh thanh âm mười phần phách lối, nhìn Bạch Chiêu Đệ, nói, người phía sau cũng đi theo cười lên ha ha, Vương Tranh mặc dù bọn họ không nhận biết, nhưng là khi năm Hồ Khẩu Trần đệ nhất Kỳ bạn trai Vương Tranh mọi người đều biết, năm đó Vương Tranh giận dữ vì hồng nhan đem trấn trên nhà giàu nhất đánh gần chết sự tình bọn họ cũng nghe nói, ban đầu bị đánh gần chết người kia, bây giờ chỉ cần nghe được cái này chuyện, còn mặt đầy tức giận, tuyên bố các loại chờ Vương Tranh trở lại, phải đem Vương Tranh đánh chết!

"Tranh từ ca ta ta cần tiền, cho nên ta mới làm như vậy!" Chu Nguyên Sinh học Triệu Thúy Hoa năm đó đáng vẽ, nhìn Vương Tranh, trên mặt đều là đắc ý!

"Tranh từ, ngươi thích Chiêu Đệ sao? Chiêu Đệ mặc dù bị người ngủ qua, nhưng là Chiêu Đệ còn xinh đẹp như vậy a!" Chu Nguyên Sinh hai tay chống nạnh, học Bạch Chiêu Đệ đáng vẽ, nhìn Vương Tranh, bên trong đôi mắt đều là hài hước.

Năm đó Vương Tranh mặc dù không có đem hắn đánh gần chết, nhưng lại để cho người ở trên người hắn đi tiểu, có thể báo thù, hẳn tự nhiên tận hết sức lực!

"Tìm chết!" Nghe được Chu Nguyên Sinh lời nói, Chiêu Đệ lập tức đỏ lên mặt, giơ tay lên liền muốn hướng Chu Nguyên Sinh đánh tới, Vương Tranh kéo Chiêu Đệ tay, nhẹ nói đạo:

"Giao cho ta liền có thể!"

Vừa nói, Vương Tranh hạ giai thể, xuất hiện ở Chu Nguyên Sinh trước mặt, vốn là ở cười to vài người lập tức vây quanh Vương Tranh, Vương Tranh liếc mắt nhìn vài người, cười lạnh một tiếng.

Vài người một vây quanh Vương Tranh liền bay thẳng đến Vương Tranh đánh tới, nhất là bên trái một người đàn ông trung niên, xuất thủ ác hơn!

Vương Tranh bắt lại hai cái cây gậy kéo một cái kéo, hai người trực tiếp bị Vương Tranh kéo qua tới đụng vào nhau, Vương Tranh xuất thủ hết sức nhanh chóng, vốn là ra tay với hân vãi người sau một khắc toàn bộ té xuống đất, chỉ còn lại Chu Nguyên Sinh cô lỉnh lỉnh một người đứng ở chính giữa, nhìn Vương Tranh, tròn tròn con mắt.

Vương Tranh hay lại là cái đó Vương Tranh, mười năm trôi qua, Vương Tranh như cũ dễ như trở bàn tay đem một đám người đánh té xuống đất.

"Người biết ban đầu ta tại sao phải đánh người sao?" Vương Tranh trong mắt mang theo lạnh giá, nhìn Chu Nguyên Sinh, nói, "Liên cùng hiện tại như thế, người mang người khi dễ chúng ta, cho nên, người bị đánh!"

Vương Tranh một đám hướng Chu Nguyên Sinh mũi đập tới.

"A!" Chu Nguyên Sinh té xuống đất, che mũi, ngẩng đầu nhìn Vương Tranh, bên trong đôi mắt đều là sợ hãi.

Vương lão phụ thân chậm rãi đi xuống, kéo con trai tay, đạo: "Hả giận hả giận, coi vậy đi, thức ăn đều phải lạnh, chúng ta bên trên đi ăn cơm đi!"

Vương Tranh vẫy cánh tay một cái, nhìn trên đất lăn lộn Chu Nguyên Sinh, xoay người chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên, phía sau bị Vương Tranh đánh ngã xuống đất một người đàn ông từ cầm lên cây gậy hướng Vương lão phụ thân đánh tới, Vương Tranh trừng mắt, vội vàng ngăn ở Vương lão phụ thân trước người, phần lưng được một gậy, đem quay đầu nhìn tiểu tử này, bắt cây gậy khều một cái chém một cái, thiếu niên té xuống đất.

Thiếu niên ôm phía dưới trên đất lăn lộn, ngay cả đau đớn lời nói đều không nói được, Vương Tranh đem cây gậy vút trên đất, hân xuất thủ cũng không nặng, hơn nữa cũng nắm giữ tốt lực đạo, nhiều lắm là cũng chính là đau mấy ngày a!

Vương Tranh đem cây gậy vút trên đất, liếc mắt nhìn vãi người, mặt đầy âm trầm, đạo: "Nếu ai còn dám ** ** tay, ta cho các người cả đời cũng cưới không con dâu!"

Nói xong, Vương Tranh đỡ Vương lão phụ thân hướng trong nhà đi tới.

Cha mẹ là Vương Tranh nghịch lân, bất kể lúc nào, bất kể là ai, chỉ cần khi dễ nhà hân người, cũng đừng trách hân hạ ngoan thủ!

Ngoài ra hai người trẻ tuổi tựa hồ không phục, còn phải tiến lên, Chu Nguyên Sinh vội vàng kéo lại, đạo: "Lục Tử, đừng đi!"

"Chu Thúc, tại sao? Tên khốn kiếp này đánh chúng ta người! Hơn nữa, người xem Trụ Tử, Trụ Tử như vậy!" Lục Tử phía sau lời nói không có nói, nhưng là mới vừa rồi Vương Tranh xuất thủ bọn họ đều thấy, nếu là Trụ Tử sau này không thể nhân sự lời nói, như vậy, Trụ Tử cả đời này phải làm sao!

"Chúng ta đi, tìm cảnh sát!" Chu Nguyên Sinh vén lên quần áo lau sạch trên mặt vết máu, nhìn Vương Tranh bóng lưng, xoay người trực tiếp rời đi.

Hắn cũng không tin, không người chữa được Vương Tranh tiểu tử này!

"Tranh tử, cảm ơn người!" Bạch Chiêu Đệ mang trên mặt lâm rung động, nhìn Vương Tranh, nói, rất lâu không có ai vì nàng ra khỏi đầu, nàng giờ phút này hoàn toàn không biết phải làm thế nào để hình dung tâm tình mình!

"Ta không phải là nghe không quen những lời đó thôi, lại nói, bằng vào ta duyệt nữ vô số đến xem, người căn bản là một cái hoàng hoa đại khuê nữ, kẻ khác nói thế nào ta bất kể, ít nhất bây giờ người ở chỗ này của ta, ta phải bảo vệ tốt người danh tiếng, vạn nhất sau này người không ai thêm lấy ý lại ta làm sao bây giờ?"

Vương Tranh thiêu mi, nhìn Bạch Chiêu Đệ, thần sắc ngay lập tức sẽ trở nên ái muội đứng lên, thấy Vương Tranh đáng vẻ, Bạch Chiêu Đệ liếc một cái, người này, vẫn là cùng mười năm trước như thế, một chút biến hóa cũng không có đây!

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Một Lớp Yên Ổn Một Lớp Lên

Trở về phòng, ba người ngồi ở nơi đó ăn cơm, tâm tình cũng dễ dàng rất nhiều, Vương lão phụ thân thành thoảng ngẩng đầu nhìn liếc mắt con trai, đem trong chén thịt gà kẹp đến con trai trong chén, đạo:

"Ăn nhiều một chút, nhìn người này gầy, bên ngoài khẳng định không có nhà trong thịt gà ăn!"

Nghe được cha lời nói, Vương Tranh có chút dở khóc dở cười, đạo: "Cha, người ăn nhiều một chút, ta ở bên ngoài ăn xong!" Vừa nói, Vương Tranh đem thịt gà kẹp đến phụ thân trong chén.

"Người ăn nhiều!" Vương lão phụ thân một lần nữa kẹp đến Vương Tranh trong chén.

"Các người một người một khối, đều ăn!" Bạch Chiêu Đệ kẹp một khối cho Vương lão phụ thân, cười nói.

Nghe được Chiêu Đệ lời nói, hai người gật đầu một cái, Vương lão phụ thân ăn một khối thịt gà thì dễ xuống chén, ợ một cái, ngồi ở chỗ đó co ro thân thể.

Nhìn Vương Tranh ăn xong, phương mới mở miệng nói: "Tranh từ a, lần này trở lại, người có tính toán gì hay không?"

"Ta nghĩ rằng chính mình trở lại làm điểm nghề tay trái, phụng bồi ngài!" Vương Tranh ngẩng đầu lên, cười đối với Vương lão phụ thân nói.

"Cái gì nghề tay trái?" Vương lão phụ thân nhìn con trai, con mắt tỏa ra một chút ánh sáng, con trai nguyên ý lưu lại, Vương lão phụ thân tự nhiên thập phần vui vẻ.

Wương Tranh cười cười, đạo:

"Nhà chúng ta thổ địa không cũng ở trên núi sao? Ta nghĩ một hồi, ta nghĩ rằng ở trên núi làm chút ít nuôi dưỡng nghiệp, thuận tiện nói cái con cháu, ở nhà thật tốt hiểu thuận ngài!"

Wương Tranh cúi đầu nhìn Vương lão phụ thân, vẻ mặt thành thật nói.

Ở cự tuyệt bên kia sự tình lúc trở về, hắn cũng đã nghĩ xong, Hồ Khẩu Trần bên này nuôi dưỡng nghiệp phát triển căn bản cũng không đi, toàn bộ Hồ Khẩu Trần, sắp tới hai trăm ngàn người, mười mấy thôn, trừ công nghiệp than, còn lại nghề tay trái, chỉ có sông người kế tiếp gạch đỏ xưởng.

Hắn nhớ, gạch đỏ xưởng, hay lại là người ngoại địa làm, mỏ than đá cũng vậy, cho nên, thuộc về Hồ Khẩu Trần địa phương nhân sĩ đại hình sản nghiệp, hoàn toàn cũng chưa có! Một điểm này kích thích Vương Tranh, hắn hy vọng, có thể ở Hồ Khẩu Trần khai triển chuỗi này!

Nghe được con trai lời nói, Vương lão phụ thân ngăn người một chút, ngược lại trên mặt mang theo nụ cười, đạo: "Cái này tốt, bất quá, ngay tại chúng ta dưới núi làm đi!"

"Dưới núi không được, dưới núi chúng ta địa quá ít, căn bản là không cách nào làm lên nuôi dưỡng nghiệp!" Vương Tranh cau mày, nói, "Hơn nữa, dưới núi người xem khắp nơi đều là người khác ruộng đất, cũng không có phương tiện!"

Nghe được Vương Tranh lời nói, Vương lão phụ thân từ trong túi tiền móc ra tẩu hút thuốc tử, sau đó nắm trên cửa sổ khói ẩm chứa khói, đốt ực ực hút.

Chiêu Đệ ngồi một bên, yên lặng một chút, đạo: "Cha, ta cũng ủng hộ Tranh từ ở trên núi làm nuôi dưỡng nghiệp, trên núi thổ địa không đều là có ở đây không? Ta nhớ được chúng ta trên núi có vài mẫu địa, cộng thêm cha nhà các người, chúng ta hiểu ra, thì có mười mấy mẫu, làm một nuôi dưỡng nghiệp, có thể!"

"Tranh từ a, không phải là cha không đồng ý, là kia chỗ ngồi a, cho thuê người tiểu cô nhà con trai thành sách, mấy năm nay, hắn ở phía trên loại mía ngọt, hàng năm cho 3000 đồng tiền tiền mướn!"

Wương lão phụ thân thở dài, nói với Vương Tranh, "Ban đầu chúng ta ước định cẩn thận mười năm, bây giờ mới qua năm năm, còn có năm năm đây!"

"Nhưng là người kia một năm một năm, cũng không có đưa tiền a!" Chiêu Đệ tròn tròn con mắt, nói, "Cha, nếu bên kia cũng không có đưa tiền, chúng ta cũng không cần thiết từ thủ cái ước định kia!"

Chiêu Đệ trong lời nói đều là không phục, Vương Tranh chân mày cũng nhíu lại, Vương lão phụ thân đem khói ẩm dập tắt, ôm trong ngực ngồi ở bên giường đất, liếc mắt nhìn con trai, bên trong đôi mắt đều là đục ngầu còn có bất đắc dĩ.

Wương Tranh trong lòng cũng là bất đắc dĩ, một lớp không yên ổn ba lên, đến cửa tìm phiền toái mới vừa giải quyết, nguyên lai thổ địa cũng cho thuê, hơn nữa còn là không có cho tiền mướn cho thuê!

"Tranh từ, chúng ta làm sao bây giờ?" Chiêu Đệ ngẩng đầu nhìn Vương Tranh, hỏi nhỏ, Chiêu Đệ biết, chỉ có Vương Tranh, mới có cuối cùng ngôn ngữ quyền.

"Ta đồ vật, dĩ nhiên là muốn trở về!" Vương Tranh trong mắt mang theo lạnh giá, nói, "Cha, chuyện này người chớ xia vào, ta đây liền lên đi thật tốt nói một chút đi! Lại nói, mười năm hiệp ước, năm năm không trả tiền, là hắn lỡ hẹn ở phía trước, cho nên, một phần tiền cũng không thể thiếu muốn!"

Wương Tranh đứng lên, hướng đi ra bên ngoài.

"Tranh từ, người giọng tốt một chút, dù sao cũng là người biểu đệ!" Vương lão phụ thân kéo Vương Tranh tay, nói, "Có thể thật dễ nói chuyện liền cẩn thận nói, nếu không phải có thể thật tốt nói, chúng ta lại tính toán sau! Nếu không, người ngày mai lại đi lên?"

"Không được, cha, ta đặt thứ tốt ngày mai sẽ tới!" Vương Tranh cau mày, mặt đầy khẳng định nói, Vương lão cha và Chiêu Đệ nghe được Vương Tranh lời nói, hai người cũng ngẩng đầu nhìn Vương Tranh, đạo:

"Người đặt thứ gì?"

"Gà mằm!" Vương Tranh nhẹ nói đạo, "Ta đặt gà mằm, ở thành phố trong đặt, tổng cộng 3,000 con, ngày mai sẽ đưa ra! Còn có công cụ, tài liệu, cũng đồng thời đặt được!"

Nghe được Vương Tranh lời nói, Vương lão phụ thân tay rũ xuống, Vương Tranh nói chuyện cho tới bây giờ đều là nói một là một, tuyệt đối sẽ không có hai lời, cho nên, Vương Tranh vừa nói như thế, Vương lão phụ thân cũng biết, những thứ này yêu cầu địa phương thả, như vậy trên núi, là tốt nhất, phía dưới, cần bản cũng không có dung hạ 3,000 con gà mằm địa phương!

Nghe được con trai lời nói, Vương lão phụ thân gật đầu một cái, phần chấn đến thân thể đứng lên, đạo: "Đi thôi, ba cùng đi với người!"

"Ta cũng đi, nhà chúng ta phía trên cũng có vài mẫu địa, mới vừa tốt có thể tới nhìn một chút, có thể lời nói, ta liền cho thuê Tranh từ người!" Chiêu Đệ mang trên mặt nụ cười nhìn Vương Tranh, nói.

"Được !" Vương Tranh gật đầu, ba người ra ngoài, cha khóa chặt cửa, ba người chuẩn bị lên đường, một cái lão phụ nhân trải qua Vương lão phụ thân nhà, thấy Vương lão phụ thân khóa cửa, cười nói:

"Ta nói cha, người khóa cửa làm gì? Trong nhà trống trơn chẳng có cái gì cả, tặc từ nơi nào có tâm tư tới chiếu cố nhà người lạc~!"

"Vương thẩm tử, lúc ra cửa sau khi người ước chừng phải đóng kín cửa, tránh cho trong nhà gà vịt ném, vậy thì không được!"

Vương Tranh mang trên mặt nụ cười, nhìn Vương thẩm tử, nói.

"Ai yêu, đây không phải là Tranh từ người một cái tiểu khốn kiếp, người khác nói người trở lại ta còn chưa tin, thế nào, bỏ về được cho cha của người đường lão?" Vương thẩm tử thấy Vương Tranh, mang trên mặt nụ cười, chế nhạo nói, "Có hay không mang một đẹp để con dâu trở lại à? Mang đến cho thẩm nhìn một chút, bao tiền lì xì cũng chuẩn bị cho người được!"

"Đây không phải là trong thôn cô nương tới thủy linh sao? Cho nên ta sẽ chờ trở lại cưới một cái, thẩm, nhà các người gả con gái sao? Gả cũng không quan trọng hơn, tôn nữ của người mà cũng lớn lên đi, có muốn hay không suất trước suy tính một chút ta? Hai chúng ta nhà cách gần đó, quan hệ tốt, lễ vật đám hỏi tiền a, ta cho đôi!"

Vương Tranh cười ha hả nói, Vương thẩm tử nhà ngụ ở chuyển hướng phía dưới, nhắc tới, hẳn là tới ai của bọn hắn nhà!

"Hỗn tiểu tử, cút sang một bên!" Vương thẩm tử phun một cái, gánh giỏ tre đi, Vương Tranh đỡ Vương lão phụ thân hạ giai thể, hai cha con cũng Chiêu Đệ ba người hướng trên núi đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Một Trăm Không Được Thì Hai Trăm

Còn không có lên núi, Đái Kiều một lần nữa lộn trở lại, mới vừa rồi nàng nhìn thấy Chu Nguyên Sinh mang theo một đám côn đồ hướng bên này, kia một đám côn đồ nàng đều biết, là trấn trên nổi danh côn đồ các kè, mỗi ngày không có chuyện làm, trộm cướp khi dễ nhỏ yếu chuyện gì cũng làm, Vương Tranh trong nhà chỉ có Vương Tranh cùng Vương lão phụ thân hai người.

Vốn là nổi giận đùng đùng Đái Kiều khi nhìn đến những người đó sau này, sắc mặt ngay lập tức sẽ an định lại, vội vã hướng bên này chạy tới.

Thấy ba người tựa hồ đang phải ra ngoài, Đái Kiều treo tâm buông xuống một ít.

"A Kiều, mới vừa rồi ta nhìn thấy người vội đi qua, gọi người cũng không nên, làm sao người tới?" Chiêu Đệ dẫn đầu thấy Đái Kiều, mang trên mặt nụ cười, đi tới Đái Kiều trước mặt, kéo Đái Kiều tới, chỉ Vương Tranh đạo:

"A Kiều, đây chính là ta thường xuyên cùng người nói đến Tranh từ, Tranh từ, đây là A Kiều, A Kiều là bạn thân ta."

"Mới vừa rồi đã nhận biết nữ trưởng thôn đại danh đỉnh đỉnh hơn nữa biết nữ trưởng thôn phong cách làm việc." Vương Tranh liếc mắt nhìn Đái Kiều, cười nói.

"Vương Tranh, lời này của ngươi có ý gì?" Nghe được Vương Tranh lời nói, Đái Kiều sắc mặt ngay lập tức sẽ âm trầm xuống, nhìn Vương Tranh, hỏi.

"Trước chuyện không minh biện thị phi, sự tình qua, ngươi liền thí diện thí diện chạy tới, ngươi không phải là tới nhà chúng ta, không phải là đến xem những tên côn đồ các kẻ kia đánh ta?" Vương Tranh trên dưới quan sát một phen Đái Kiều, xuy cười một tiếng, nói.

"Tranh tử, chúng ta mau hơn núi đi, thời điểm không còn sớm, chờ chút còn có một số việc đây!" Vương lão phụ thân kéo kéo con trai tay, sau đó ngừng đầu nhìn Đái Kiều, đạo: "Trưởng thôn a, mới vừa rồi Chu Nguyên Sinh mang theo mấy tên côn đồ các kẻ đến cửa, bắt quá ngươi yên tâm, bây giờ đã bị xử lý."

"Không việc gì lời nói ta liền đi trước." Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Đái Kiều gật đầu, nàng không một chút nào bằng lòng gấp đến Vương Tranh tên hỗn đản này!

"Này, nữ trưởng thôn, ngủ ngươi một buổi tối bao nhiêu tiền a, một trăm có đủ hay không?" Vương Tranh bỗng nhiên ngừng đầu nhìn Đái Kiều, hỏi.

"Vương Tranh!" Đái Kiều sắc mặt trong nháy mắt thì trở nên, tròn tròn con mắt nhìn Vương Tranh, lạnh rên một tiếng, đạo: "Ngươi không muốn khinh người quá đáng!"

"Một trăm không được thì hai trăm a, đầu năm nay, ở Hồng Tinh Thôn, hai trăm cũng coi là một giá cao đi!" Vương Tranh không chút nào chú ý Đái Kiều trên mặt lửa giận, mà là nhìn Đái Kiều trước mặt bởi vì tức giận mà một run một cái đại bạch thổ, nuốt vài ngụm nước miếng.

Thật là cái cực phẩm a.

Vương Tranh không nhận được trong lòng nghĩ một hồi.

"Vương Tranh!" Đái Kiều chỉ Vương Tranh, bên trong đôi mắt đều là lửa giận, cái này Vương Tranh, quả thực quá đáng ghét.

"Tranh tử, A Kiều thật rất tốt, ngươi đừng nhìn A Kiều bày cái mặt này, thật ra thì nàng là nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ." Chiêu Đệ cũng thay Vương Tranh nói chuyện, thấy Vương Tranh như thế nhìn Đái Kiều, Chiêu Đệ tâm lý hơi có chút không thoải mái.

"Chiêu Đệ, như vậy nam nhân, căn bản cũng không đáng giá ngươi đi các loại, bên ngoài xếp hàng chờ đến cưới đàn ông ngươi đi nhiều, đi theo như vậy nam nhân, sau này có ngươi khổ được!"

Đái Kiều lạnh rên một tiếng, nhìn Vương Tranh, nói, "Vương Tranh, ta ở chỗ này cảnh cáo ngươi, ta bây giờ là Hồng Tinh Thôn trưởng thôn, ta sẽ thời khắc Đốc tra ngươi ngôn hành cử chỉ, tuyệt đối không cho phép ngươi khi dễ bắt luận kẻ nào!"

"Trưởng thôn, ngươi có muốn hay không ngay cả huynh đệ của ta cũng đồng thời giám sát một chút a, huynh đệ của ta cố gắng hết sức yêu cầu ngươi giám sát." Nghe được Đái Kiều lời nói, Vương Tranh một lần nữa nói, Đái Kiều lần đầu tiên còn chưa phản ứng kịp, chờ đến kịp phản ứng, Đái Kiều sắc mặt ngay lập tức sẽ biến hóa, tay chỉ Vương Tranh.

"Vương Tranh, ngươi "

"Tranh tử, đi thôi, chúng ta đi làm việc trước chính sự!" Chiêu Đệ thấy cái bộ dáng này, lập tức kéo Vương Tranh hướng đi về phía trước, Vương lão phụ thân ngượng ngùng đối với Đái Kiều cười cười, đạo:

"Thật xin lỗi a, trưởng thôn, ta tiểu tử này còn nhỏ, nói chuyện không trải qua suy nghĩ, ngài đại nhân đại lượng, không nên để ở trong lòng."

"Ta liền chưa từng thấy qua còn lớn hơn ta tiểu hài tử." Đái Kiều lạnh rên một tiếng, đạp giày cao gót bước nhanh rồi đi, cái này Vương Tranh, thật sự là quá đáng ghét, mồm miệng ngậm miệng trong miệng chó cũng chưa có một câu lời khen, khó trách năm đó muốn đi ra ngoài chạy nạn.

Người như vậy cần bả, nên vĩnh viễn ở bên ngoài không nên quay lại.

Đái Kiều càng nghĩ càng giận, cả người run rẩy, vênh vao hướng đi về phía trước đi, Vương Tranh quay đầu, nhìn Đái Kiều bởi vì tức giận mà run rẩy. Run thân thể, nhất là kia dao động kiêu đôn, để cho Vương Tranh miệng lưỡi khô ráo.

"Thật là quá đáng tiếc, hai trăm khối cũng không cho ngủ." Vương Tranh yên lặng mũi, trong lời nói đều là bất đắc dĩ.

"Tranh tử, trong đầu của ngươi cũng nghĩ cái gì a, A Kiều cũng không phải là như vậy người." Chiêu Đệ ngoác miệng ra nhìn Vương Tranh, liếc một cái, nói, "Ngươi đừng nhìn A Kiều như vậy, thật ra thì A Kiều rất bảo thủ, ta và ngươi nói, thôn chúng ta nhà giàu nhất con trai, chính là cái đó Lôi Đức Quân, một mực ở theo đuổi A Kiều đầu rồi, A Kiều cũng không có vờ ý."

"Nhìn nàng tính khí lớn như vậy, nhìn một cái cũng biết là rất lâu không có nam nhân thật tốt tưới nhuần, cần phải có người cho nàng tưới nhuần tưới nhuần, một mình ngươi hoàng hoa đại khuê nữ, không hiểu, đừng hỏi." Vương Tranh sờ một cái Chiêu Đệ đầu, tiếp tục hướng đi về phía trước đi, "Lại nói, Lôi Đức Quân cái loại này ba phút cũng giữ vững không người, Đái Kiều như vậy nữ nhân, nhìn một cái liền dục vọng sâu, yêu cầu cao, khẳng định coi thường."

"Người đây là oai lý! A Kiều mới không phải như vậy người, người không nên nói lung tung người ta." Bạch Chiêu Đệ vẻ mặt thành thật nhìn Vương Tranh, nói, "Nếu không ta liền đều đi nói cho A Kiều a, đến lúc đó A Kiều đưa người quán cục cảnh sát đi."

"Đi đi đi, tiểu cô nương không hiểu đại nhân thế giới, không tin người đi Đái Kiều dưới gầm giường lục soát một chút, cái gì đưa leo quả cà khổ qua khẳng định một đồng lớn!" Vương Tranh chấp tay sau lưng, cười hì hì nói với Chiêu Đệ.

Vương lão phụ thân theo sau lưng, nghe được Vương Tranh lời nói, lắc đầu một cái.

Vương Tranh đỡ Vương lão phụ thân, thấy Vương lão phụ thân đáng vẻ, nhẹ giọng nói: "Cha, nữ nhân này tới chúng ta Hồng Tinh Thôn, không bớt hành hạ chúng ta Hồng Tinh Thôn đi."

"Người tiểu tử này chớ nói bậy bạ, trưởng thôn là cô nương tốt, là từ phía trên điều tới, nghe nói là đại quan con gái người ta đâu rồi, người cũng không nên đi nói lung tung, lại nói, người đây không phải là muốn làm trại chăn nuôi sao? Đến lúc đó khó tránh khỏi muốn tìm thượng thôn dài, người ta một cô nương, người đối với người ta khá một chút."

Vương lão phụ thân nhẹ giọng đối với con trai nói, lời trong lời ngoài đều là giúp trưởng thôn ý tứ, nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh yên lặng mỉm cười, xem ra, nữ nhân này, là thực sự là một không tệ nữ nhân.

Nếu không lời nói, cha cũng sẽ không như thế giúp nói chuyện a.

"Ta biết, cha, người yên tâm đi, ta liền ngoài miệng nói một chút!" Vương Tranh cười hì hì nhìn Vương lão phụ thân, nói, nhà hắc Lão Tử tại hắc trong trí nhớ, thì có cha cái ngoại hiệu này, cũng không biết là ai kêu, ngược lại từ nhỏ đến lớn, hắc vẫn quản phụ thân kêu cha.

Nhìn Đái Kiều đi xa bóng lưng, mê người như cũ cực kỳ, nữ nhân này, muốn lên lời nói, còn cần chút thủ đoạn a.

"Đi lạc~, chúng ta lên đường đi!" Nghe được con trai lời nói, Vương lão phụ thân cười nói, hai cha con cùng Chiêu Đệ đồng thời hướng trên núi đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Chớ Lấn Đàng Hoàng

Nói là trên núi, thật ra thì cũng cũng không xa, chính là ở cách đó không xa một tòa núi nhỏ đỉnh thoi, đỉnh núi cũng không cao, đi lên đại khái là hai, ba dặm đáng vẻ, lưỡng đạo đã trường mẫn cò đại, hiển nhiên nhiều năm đã không có người đi qua.

Vương Tranh đi ở phía trước, Vương lão phụ thân ở chính giữa, Chiêu Đệ ở phía sau chặn đường cướp của.

Vương Tranh vừa đi vừa dùng cây gậy đem hai bên cỏ dại đánh xuống, nhìn này quen thuộc đường mòn, thờ dài, hắc ở trước kia mười tuổi đều là ở trên núi, mười tuổi thời điểm, gia gia qua đời, người một nhà mới dời xuống tới.

Cẩn thận coi như, chính mình tựa hồ cũng có mười hai mười ba năm không có đi lên qua.

Vương Tranh đi ở phía trước, hai bên cỏ dại rậm rạp, thỉnh thoảng còn từ bên trong văng ra một cái châu châu quắc quắc một loại, tại chuyển cong thời điểm, truyền tới tiếng nước chảy, Vương Tranh ánh mắt sáng lên, quay đầu nhìn Vương lão phụ thân, đạo:

"Cha, không nghĩ tới núi này suối lại còn tại đây, ta nhớ được khi còn bé thời điểm, núi này suối liền tồn tại, bên trong còn có con cua, còn rất nhiều cá, còn có "

Vương Tranh còn muốn lên tiếng, nhưng là cha sắc mặt nhìn qua cố gắng hết sức hơi bại, thấy cha đáng vẻ, Vương Tranh nháy nháy mắt.

Lối rẽ, Vương Tranh lời muốn nói núi nhỏ suối liền xuất hiện ở Vương Tranh trước mặt.

Núi nhỏ suối từ bên cạnh một tòa núi cao trực tiếp hoành sát đi xuống, trải qua đường mòn một đoạn, sau đó từ núi một đầu khác nghiêng cắm vào, phía trên đánh cầu đá, cầu đá cũng sớm đã mài mòn không chịu nổi.

Ở Vương Tranh trong ấn tượng, này đi xuyên qua núi nhỏ suối, mỹ lệ, đẹp đẽ, là hắc trong trí nhớ một đạo dịu dàng phong cảnh.

Mà quẹo góc sau này, một cổ mùi thối xông vào mũi, ngày xưa trong suốt tiểu trong con suối, bây giờ toàn bộ đều là một ít đen thui đồ vật.

Vương Tranh nháy mắt mấy cái, trong lúc nhất thời có chút không xoay chuyển được đến, thật tốt son khô, làm sao lại thành cái bộ dáng này?

Hắn nhớ, hàng năm mùa hè, vui vẻ nhất sự tình, chính là ở trong con suối bắt cua, mùa hè buổi tối, con cua cũng sẽ leo đến bên cạnh phía trên tảng đá hóng mát, hắn liền nói cái cái thùng, đèn pin cột vào đầu trên đỉnh, một đường đi qua, con cua trực tiếp liền bị hắn ném vào trong thùng mật.

Nhưng là, trước mắt núi nhỏ suối, sớm biến hóa bộ dáng

"Người biểu đệ ở phía trên nuôi mười mấy con heo, kia chuồng heo mỗi ngày đều muốn dọn dẹp, những thứ kia dọn dẹp đồ vật, liền toàn bộ chảy vào đến bên trong."

Thấy con trai đáng vẻ, Vương lão phụ thân thở dài, nói, "Ngọn núi nhỏ này suối dĩ nhiên là đục ngầu, mấy năm nay đừng nói cá, tôm, chính là con cua, cũng không có một cái lạc~!"

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh bước chân định ở nơi nào, nhìn trước mắt núi nhỏ suối, trong lúc nhất thời có chút không phản ứng kịp, nơi này, có hẳn tuổi thơ tốt đẹp nhất trí nhớ, hắn rất thích nơi này, càng thích về nhà, mẹ tùy ý ra tay một cái, liền có thể đem tiểu trong con suối con cua, cá, tôm thước biến thành một bàn phong phú bữa tiệc lớn, nhưng là Vương lão phụ thân lời nói nhưng ở Vương Tranh trong lòng không ngừng gõ.

"Tranh từ, chúng ta nhanh lên một chút lên đi!" Chiêu Đệ thấy Vương Tranh đáng vẻ, kéo kéo Vương Tranh tay, nói.

"Được!" Vương Tranh phục hồi tinh thần lại, bước nhanh hơn hướng phía trên đi tới, ba người rất nhanh thì đến phía trên, diện trong đất cũng trông mía ngọt, cách đó không xa có dê bò Lục Lục Chuông tiếng vang lên, một vị phụ nhân đang ở bờ ruộng giữa bận rộn.

Thấy Vương lão phụ thân, phụ nhân vội vàng hướng Vương lão phụ thân đi tới, đạo: "Cậu, ngài thế nào đi lên?"

"Tranh từ trở lại, nhìn lên nhìn!" Vương lão phụ thân vác vác, hai tay thả ở phía sau, cười nói, "Tranh từ, đây là người biểu đệ con cháu, kết hôn tám năm, kêu Phượng Liên, là phía trên Ngô gia thôn."

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Ngô Phượng Liên ánh mắt nhìn về phía Vương Tranh.

Đối với Vương Tranh, nàng từ chồng trong miệng đã nghe qua, là một vô pháp vô thiên chủ nhân, chuyện gì cũng làm được, ở nhà thời điểm, chính là trấn nhỏ bá chủ một phương, nhưng là giờ phút này nhìn trước mắt Vương Tranh, Ngô Phượng Liên là đang ở không cách nào đem hai người liên hệ với nhau.

Trước mắt Vương Tranh, nói là ăn mày, hắn muốn càng thích hợp một chút.

"Đệ muội được!" Vương Tranh dẫn đầu mở miệng trước, "Chưa có về nhà chúc mừng biểu đệ cùng đệ muội, biểu ca ở chỗ này theo cái không vàng." Vương Tranh cười nói, Ngô Phượng Liên là mặc dù không là cái loại này đại mỹ nữ, nhưng là xinh xắn tính xảo, da thịt trắng nõn, hai tay mặc dù có chút bẩn, nhưng là Vương Tranh nhìn ra được, hắn là chưa làm qua bao nhiêu sự tình.

"Trong phòng đi ngồi một chút đi, thành sách có chút việc, đi ra ngoài, Cậu, người đi lên có chuyện sao?" Ngô Phượng Liên khoe miệng bữu bữu, đi ở phía trước, hỏi.

"Là ta nhà Tranh từ, lần này trở lại, chuẩn bị ở trên núi làm một trại chăn nuôi, cái này không nhiều năm như vậy các người cũng không có cho ta tiền mượn, ta chỉ muốn đến, nếu lời như vậy, ta đây liền vừa vận thu hồi địa phương, cho Tranh từ làm trại chăn nuôi!"

Vương lão phụ thân vui tươi hơn hờ nhìn Ngô Phượng Liên, nói.

Ngô Phượng Liên nhìn về phía Vương Tranh, Vương Tranh đi theo Vương lão phụ thân bên người, hai tay xen vào ở trong túi không nói gì.

"Cậu, chuyện này bây giờ không gấp a, đại ca bây giờ mới vừa trở về, còn tốt hơn tốt đầu vào đây đi, về phần trại chăn nuôi sự tình, chỗ này cho tới bây giờ cũng chưa từng làm cái này đâu rồi, làm, cũng không dễ dàng đi!"

"Yên tâm đi, nếu ta có dự định, liền tự nhiên có thể làm được, hơn nữa, ngày mai tất cả mọi thứ trong buổi họp đến, cho nên, nhà ở cùng thổ địa, ta đều muốn lấy lại!" Dương thiết tranh ngẩng đầu nhìn Ngô Phượng Liên, mặt đầy khẳng định nói.

"Vậy không được, trong đất còn trông mía ngọt đâu rồi, nhà ở trả lại cho người có thể, nhưng là trong đất mía ngọt, cũng mới bắt đầu cao ra a!" Ngô Phượng Liên nạnh ngẩng đầu lên, tròn tròn con mắt nhìn Vương Tranh, nói.

"Không thu hồi cũng được, năm năm tiền mượn, tổng cộng 15,000 đồng tiền." Vương Tranh nhìn Ngô Phượng Liên, trực tiếp mở miệng, "Người không thể làm Chúa lời nói, tìm thành sách đi."

Ngô Phượng Liên trừng hai mắt nhìn Vương Tranh, Vương Tranh trên mặt đều là râu ria xồm xoàm, căn bản là không thấy rõ biểu tình, nhưng là Vương Tranh lời nói, để cho Ngô Phượng Liên không có chút nào vui vẻ.

Các nàng ở nơi này trên núi đã ở năm năm, nơi này thổ địa hàng năm cũng là bọn hắn ở chỗ này xử lý, nhưng bây giờ, Vương Tranh nói muốn lấy lại liền muốn lấy lại, như vậy sao được!

"Đại ca, người nhiều năm như vậy không ở trong nhà, cũng hẳn biết, trên núi này, nếu không phải ta cùng thành sách đang xử lý, nơi này thổ địa đã sớm hoang phế, coi như người muốn trở về làm cái gì, căn bản là không thể có người, người nếu là muốn lấy lại thổ địa, cũng chờ chúng ta loại năm nay, năm nay hết năm, chúng ta liền dọn đi!"

Ngô Phụng Liên ngẩng đầu nhìn Vương Tranh, tự động lộ ra vẻ mừng rỡ, nhìn Vương Tranh, nói:

"Nhưng là, người cũng phải trả tiền mướn a, năm năm, Vương lão phụ thân cũng không có nhận được người một phần tiền mướn đây." Chiêu Đệ ngẩng đầu nhìn Ngô Phụng Liên, nói, "Không thể các người chiếm thổ địa, liền chiếm đất làm vua a."

Nghe được Chiêu Đệ lời nói, Ngô Phụng Liên ánh mắt nhìn về phía Chiêu Đệ, Chiêu Đệ đứng ở Vương Tranh bên người, tròn tròn một đôi mắt nhìn Ngô Phụng Liên, Ngô Phụng Liên một lần nữa nhìn về phía Vương Tranh, Vương Tranh bỗng nhiên dừng lại, mở miệng nói:

"Đệ muội, thổ địa cùng nhà ở, ta lập tức phải, bất kể đệ muội có đồng ý hay không, ta đều muốn lấy lại." Vương Tranh dừng một cái, nhìn Ngô Phụng Liên, mặt đầy khẳng định nói.

Ngô Phụng Liên chiếm đất làm vua, đại khái đã sớm quên nơi này thổ địa không thuộc về bọn họ, lúc trước cha yếu đuối, bị người khi dễ, nhưng là hán Vương Tranh, cũng không phải là dễ khi dễ!

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Cho Mướn Xuất Dễ Dàng Thu Hồi Khó Khăn

"Không được, hiện tại trong đều là mùa ngọt, đại ca, ta đều gọi người một tiếng đại ca, người chẳng lẽ còn muốn làm khó đệ muội sao? Nhiều năm như vậy, người chưa có về nhà, trong nhà đều là ta cùng Thanh Thư cho người dứt lốt đến."

Ngô Phụng Liên cúi đầu nhìn Vương Tranh, trực tiếp nói, lời nói cố gắng hết sức kiên quyết, sau đó nhìn về phía cha, đạo: "Cậu, mấy năm nay, ta cùng Thanh Thư, đối với người cũng không kém, người đồn cùi, chồng chết tại ven đường, lần đó không phải là ta cùng Thanh Thư chuẩn bị cho người đi xuống? Mấy năm nay ở trên núi, cách tam soa ngũ, ta cùng Thanh Thư sẽ xuống ngay nhìn người, chẳng lẽ Cậu những thứ này người cũng không nhớ sao?"

"Thổ địa là đang ở vua ta tranh danh nghĩa, nhà ở cũng vậy." Vương Tranh thấy phụ thân làm khó đáng vẽ, đứng ở trước mặt phụ thân, ngẩng đầu nhìn Ngô Phụng Liên, nói:

"Những thứ này thổ địa đều là ta, người cho mướn, ta tán thành, như vậy, người đem tiền, một năm 3000 đồng tiền, là các người cùng cha nói giá tiền cao, nhưng là hai vợ chồng các người năm năm cũng không có cho cha ta trả tiền, đây là cái đạo lý gì?"

Vương Tranh nhìn Ngô Phụng Liên, bên trong đôi mắt đều là nghiêm túc, nói:

Ngô Phụng Liên quan sát trước mặt Vương Tranh, người trước mặt thật sự là không có cái gì có thể quan sát, cả người người mặc rách nát, biểu hiện trên mặt cũng không thấy rõ, mặt đầy tang thương, thậm chí còn có chút điểm lưng gù, năng liên nghĩ không rõ lắm, Cậu tại sao có thể có như vậy hỗn trướng con trai!

"Đại ca, người không muốn ở đệ muội trước mặt hỗn trướng, mấy năm nay, chúng ta đều biết, muốn không phải chúng ta thường xuyên chú ý Cậu lời nói, Cậu bây giờ thời gian, nơi nào có thể có như bây giờ vậy?"

Ngô Phụng Liên nhìn Vương Tranh, cười lạnh một tiếng, nói, "Người cái này làm con trai mấy năm nay cũng không có kết thúc làm con trai trách nhiệm, trở lại một cái, người liền muốn tìm chúng ta những thứ này thân thích gây chuyện, người không cảm thấy, như vậy sự tình, để cho chúng ta rất hàn tâm sao?"

Ngô Phụng Liên thanh âm chợt nói cao một chút, Chiêu Đệ muốn lên trước, Vương Tranh kéo Chiêu Đệ, tỏ ý Chiêu Đệ an tâm đỡ cha, Vương Tranh ngồi một bên trên cỏ, ngẩng đầu nhìn Ngô Phụng Liên, đạo:

"Biểu đệ muội, đại ca người ta không phải là người đàn, nhưng là thật xấu, ta thấy rõ, bây giờ, hoặc là đưa tiền, hoặc là, ta trực tiếp lấy chính ta thổ địa."

Vương Tranh lời nói nói cố gắng hết sức kiên quyết, nghe được Vương Tranh lời nói, Ngô Phụng Liên đầu chuyển một cái, đạo: "Chuyện này, ta bất kể, người và người biểu đệ nói đi, ta sẽ nhìn một chút người, nhiều năm như vậy, nhờ chồng ta chiếu cố phụ thân người, người còn mặt mũi nào mở

miệng!"

Vừa nói, Ngô Phụng Liên trực tiếp đã thông chồng điện thoại, cùng chồng trong điện thoại nói lại nhai nói một đồng lớn, cúp điện thoại, liếc mắt nhìn ngồi ở chỗ đó Vương Tranh, sau đó đứng dậy đi trong đất tiếp tục làm việc đi.

"Tranh từ a, chuyện này, người cũng phải cấp người biểu đệ lưu chút mặt mũi, bất quá người nói đúng, không cho tiền thuê lời nói, nhà ở, địa đều có thể muốn trở về." Vương lão phụ thân kéo con trai tay, trong mắt đục ngầu từ từ biến thành thanh minh, đại khái là có con trai ở bên người nguyên nhân, Vương lão phụ thân tinh thần, tốt hơn rất nhiều.

"Đừng, muốn trở về, chúng ta Hồng Tinh Thôn địa bàn, còn không cần kẻ khác đi ra làm chủ!" Chiêu Đệ cũng mặt đầy khẳng định nói, Vương Tranh không nói gì, nhà bọn họ phần lớn ruộng đất, cũng ở trên núi, bọn họ nhà xây dựng ở ruộng đất trước mặt, phía sau là dốc núi nhỏ, tả hữu trước mặt đều là thổ địa.

Vương Tranh đỡ Vương lão phụ thân đến chính mình đã từng cửa, bất quá giờ phút này trên cửa treo bóng loáng tỏa sáng khóa cửa, môn cũng đổi một cánh mới, trước mặt ban đầu dùng để quyền đường để bỏ phòng nhỏ đã sụp đổ, phía sau mang theo một cái đảo tòa, bên trong nuôi vài đầu dê, giờ phút này chính từ bên trong thò đầu ra đến, be be be be be be kêu.

Vương Tranh thở phào, trước nhà sau nhà nhìn một phen, sau đó ngồi ở Vương lão phụ thân bên người, giờ phút này ánh mặt trời vừa vãn, lại không như mất, Vương lão phụ thân dời một cái ghế ở phơi cốc bãi trong phơi nắng, tâm tình hiển nhiên là cố gắng hết sức không tệ.

Nửa giờ sau, Cung Thanh Thư mở ra xe gắn máy trở lại, xe gắn máy trực tiếp ngừng ở Vương Tranh trước mặt, mang trên mặt nụ cười nhìn Vương Tranh, đạo: "Đại ca trở lại, nhanh vào trong nhà đến, căn phòng đã sớm chuẩn bị xong thượng hạng khói chờ người đấy!"

Cung Thanh Thư mang trên mặt nụ cười, nói với Vương Tranh, Vương Tranh ha ha cười cười, theo Cung Thanh Thư vào phòng, Cung Thanh Thư xuất ra một cái bên trên số hiệu Trung Hoa khói, sau đó rút ra một bọc đạo:

"Cái này là nhuyễn trung hoa, đại ca, ném ném mùi thế nào, ta nhớ được khi đó, người liền có thể cái này!"

"Cám ơn huynh đệ, ta cai!" Vương Tranh khoát khoát tay, liếc mắt nhìn khói, nói.

Cái này Trung Hoa khói rõ ràng chính là thuốc lá giả, dĩ nhiên, Vương Tranh cũng rút ra qua không ít thuốc lá ngon, đối với cái này Trung Hoa khói, là thực sự một chút hứng thú cũng không có! Như vậy khói, căn phòng trong miệng, cũng bất quá chỉ là le le khói mù a!

Nghe được Vương Tranh lời nói, Cung Thanh Thư cúi đầu một lần nữa liếc mắt nhìn Vương Tranh, thấy Vương Tranh chú ý điểm căn bản ở khói bên trên, đem khói thu, ngồi ở Vương Tranh đối diện, đạo:

"Lão ca, nói thật với người, chúng ta trồng này vài mẫu địa mía ngọt, cũng bất quá miễn cưỡng đủ chúng ta trở về cái vốn, nhưng là phải nói kiếm tiền lời nói, là thật không có kiếm tiền, nếu đại ca nói đến tiền mướn cái vấn đề này, ta vốn cũng muốn đến, mấy ngày nay liền cho Cậu đưa một bộ phận đi qua, nhưng là trên người chúng ta tiền cũng không nhiều, sáu ngàn khói, đại ca, người thấy thế nào?"

Cung Thanh Thư mang trên mặt nụ cười, nhìn Vương Tranh, nói, vừa nói, Cung Thanh Thư từ trong túi tiền xuất ra một xấp tiền để lên bàn mặt, tổng cộng sáu ngàn đồng tiền, một ngàn đồng tiền một chồng, thật chỉnh tề.

Vương Tranh nhìn Cung Thanh Thư, cái gọi là đưa tay không đánh người mặt tươi cười, Cung Thanh Thư ăn nói khép nép đến nước này, thay kẻ khác dĩ nhiên là không tiện nói gì, nhưng là người này không bao gồm Vương Tranh.

Vương Tranh liếc mắt nhìn trên bàn tiền, ngẩng đầu nhìn Cung Thanh Thư, đạo: "Thanh Thư, người đây là đuổi ăn mày đi, tổng cộng năm năm, 15,000 đồng tiền, một phần cũng không thể thiếu, nếu không lời nói, các người bây giờ liền thu dọn đồ đạc, đi lập tức người!"

Vương Tranh mặt đầy kiên quyết nhìn Cung Thanh Thư, nói.

Cung Thanh Thư ngẩng đầu nhìn Vương Tranh, nụ cười trên mặt thu liễm một chút, trong mắt cũng mang theo bất đắc dĩ, nhìn Vương Tranh, đạo: "Đại ca, chúng ta là huynh đệ, khi còn bé cũng xuyên qua một cái quần, đại ca người đang ở đây bên ngoài thời điểm, vẫn là chúng ta giúp người chiều cổ Cậu, mấy năm nay, không oán không hối, chúng ta cũng không có nói qua cái gì, bây giờ thay chúng ta, đại ca, ta hy vọng, người có thể lý giải chúng ta xuống."

Cung Thanh Thư để tay ở tiền bên trên, có chút cong, trong tay kia nắm một cái bật lửa từ từ đem. Chơi lấy, Vương Tranh trên dưới liếc mắt nhìn Cung Thanh Thư, mím môi, đạo:

"Cha ta bị người đòi nợ đến trước cửa, là bởi vì thiếu một ngàn khói tiền đóng mầm mống hóa phí tiền, mà chúng ta trên núi thổ địa, cho thuê biểu đệ người, một năm 3000 nhanh, suốt năm năm, người một phần tiền cũng không có trả cho nhà ta, để cho ta ba ở trước mặt người khác làm cấp độ kia tiểu nhân, các người như vậy chiều cổ, ta tiêu tan không chịu nổi a."

Vương Tranh bên trong đôi mắt đều là lạnh giá, nhìn Cung Thanh Thư, nói, "Hoặc là, 15,000 khói đếm rõ ràng, người tiếp tục loại người mía ngọt, ta chỉ muốn ta Đông Suong bốn gian phòng, mái tây các người ở đến, hoặc là, các người ngày mai sẽ dọn đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Nghe Con Của Ta

Cung Thanh Thu ngồi ở chỗ đó, tay để lên bàn mặt không nữa động, ngẩng đầu nhìn Vương Tranh, thấy Vương Tranh trên mặt kiên quyết sau này, sắc mặt hơi chút biến hóa xuống.

Hắn thế nào cũng không nghĩ tới, Vương Tranh sẽ kiên quyết như vậy.

Vương Tranh cũng ngồi ở chỗ đó, nhìn Cung Thanh Thu, trong đôi mắt đều là kiên quyết, hắn đồ vật, cho tới bây giờ cũng không là người khác có thể chiếm đoạt!

"Đại ca, như ngươi vậy thật quá mức, ngươi không thể đối với ta như vậy cùng Thanh Thu, chúng ta đều là người thân nhân, ngươi đối với chúng ta như vậy, ngươi cảm thấy ngươi không phụ lòng chúng ta sao?"

Ngô Phụng Liên từ bên ngoài xông tới, nhìn Vương Tranh, trực tiếp một trận nói ra. Chỉ Cung Thanh Thu

"Hong Tinh Thôn người nào không biết chúng ta ở trên núi này nhiều năm như vậy, đối với người nhà ngươi chiếu cố có thừa, bây giờ ngươi về nhà một lần ngươi liền muốn chiếm có chúng ta địa phương, như ngươi vậy không cảm thấy rất quá đáng sao?"

Ngô Phụng Liên đứng ở Vương Tranh trước mặt, chỉ Vương Tranh, trên mặt đều là chê.

Vương Tranh ngồi ở chỗ đó, nghe được Ngô Phụng Liên lời nói không nói gì, một lúc lâu, mới vừa ngẩng đầu lên, đạo: "Ta mới vừa rồi đã nói, nếu muốn tiếp tục thuê lại đi xuống, một chuyện, đó chính là tiền, năm năm này ngươi cho mượn đến nhà chúng ta ruộng đất, nhà ở, một phần tiền cũng không cho, này cũng quá đáng!"

"Đại ca, chúng ta bây giờ cũng thật không cảm ra nhiều tiền như vậy đến, nơi này có sáu ngàn khối, ngươi trước cảm tới ứng ứng cho, mua hai thân quần áo, mua đôi giày mặc."

Cung Thanh Thu một lần nữa đem tiền đẩy tới Vương Tranh trước mặt, nhẹ giọng nói với Vương Tranh.

Vương Tranh mím môi nhìn Cung Thanh Thu, bên trong đôi mắt kiên quyết không hề có một chút nào giảm bớt, Cung Thanh Thu ngẩng đầu, thấy Vương Tranh bên trong đôi mắt kiên quyết, mang trên mặt nụ cười, đạo:

"Đại ca, ta biết, chúng ta mấy năm nay, không làm tốt, ngươi là làm đại ca, thông cảm một chút tiểu đệ mấy năm nay, ở trên núi cũng bây giờ không có kiếm tiền gì, nhất là hai năm trước, vẫn luôn ở lỗ vốn, bận bịu trả tiền lại, chuyện này, tất cả mọi người rõ ràng!"

Cung Thanh Thu lời nói cố gắng hết sức ôn hòa, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, nói có trật tự, Vương Tranh ngồi ở chỗ đó, Ngô Phụng Liên một lần nữa mở miệng nói:

"Đại ca, đầu năm nay, công phu phí mới 170 khối, sáu ngàn đồng tiền, cũng là ta cùng Thanh Thu một hai tháng thu nhập, chúng ta còn có con nít phải nuôi, là lo chung quy chung quy, trả nợ sau này, trên người bây giờ cũng không có mấy đồng tiền, đại ca, ngươi trước hết thu tiền, nhà ở chúng ta trước ở, địa chúng ta trước trồng"

"Đúng vậy, đại ca, không đối gạt ngươi, này sáu ngàn khối, cũng là mới vừa rồi Phụng Liên gọi điện thoại tới sau này ta đi tìm người mượn, ngươi liền khổ cực một chút, chúng ta thật không có nhiều tiền như vậy!"

Cung Thanh Thu cũng ngẩng đầu nhìn Vương Tranh, nói, "Chờ sau này đệ đệ ta có tiền, ta tuyệt đối một phần không thiếu cho đại ca ngươi!"

Nghe được Cung Thanh Thu lời nói, Vương Tranh cũng không có lấy tiền, Ngô Phụng Liên cầm lên tiền hướng Vương Tranh trong ngực đưa, Vương Tranh thân thể run một chút, Ngô Phụng Liên tay văng ra, cúi đầu nhìn Vương Tranh.

Vương lão phụ thân lúc này vừa vặn vào cửa, Ngô Phụng Liên đảo tròn mắt một vòng, nhìn về phía Vương lão phụ thân, trực tiếp đem tiền nhét vào Vương lão phụ thân trong lòng bàn tay.

"Cậu, cái này là hai năm tiền mượn, ta bây giờ liền cho ngươi!"

Vừa nói, Ngô Phụng Liên nhìn về phía Vương Tranh, đạo: "Đại ca, ngươi cũng thấy, Cậu đã thu chúng ta tiền mượn, hợp đồng là chúng ta cùng đại ca ký kết, chuyện bây giờ giải quyết, cứ như vậy đi!"

Ngô Phụng Liên khoát khoát tay, làm một cái mời tư thế, đạo: "Chúng ta còn muốn đi ra ngoài bận rộn sự tình, đại ca nếu là không việc gì lời nói, liền chính mình ngồi một chút đi!"

"Ta không thu!" Vương lão phụ thân đem tiền bỏ lên bàn mặt, nói, "Nghe con của ta lời nói, mặc dù là ta ký kết hợp đồng, nhưng là, nhà ở thiên địa là con của ta, hiện tại hẳn tự làm chủ là được rồi."

Vừa nói, Vương lão phụ thân đứng ở con trai sau lưng, nói, nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Cung Thanh Thư cùng Ngô Phụng Liên cũng trầm mặc xuống, một lúc lâu, Cung Thanh Thư muốn mở miệng, Vương Tranh ngồi ở chỗ đó, trực tiếp mở miệng nói:

"Không nên ở chỗ này hát trắng đen mặt, trực tiếp thoải mái nhanh một chút đi, chúng ta cơm sáng đem sự tình cho nói tốt."

"Phải đi, vậy ít nhất cũng còn phải chờ mấy tháng, hiện tại lý mĩa ngọt mới vừa dài đứng lên, phải qua hai tháng mới có thể xuất ra đi bán, cho nên, bây giờ, coi như ngươi muốn ta đi, ta cũng đi không!"

Cung Thanh Thư mặt đầy kiên quyết nói.

"Đúng vậy, nơi nào có lúc này tới đuổi người, hoa màu mới vừa xuống đất, lúc này đi, không phải là cố ý để cho chúng ta không dễ chịu sao?"

Ngô Phụng Liên đi theo Cung Thanh Thư lời nói lầm bầm một tiếng, mặt đầy không vui, thấy Cung Thanh Thư cùng Ngô Phụng Liên đáng vẻ, Vương Tranh mặt đầy khẳng định nói:

"Con người của ta, luôn luôn tới cũng không là người tốt, người tốt hơn qua chính người đi tốt hơn, của ta ta đất ta nhà ở ta muốn lấy lại!" Vương Tranh liếc một cái hai người, nói.

"Đại ca, như vậy quá mức!" Nghe được Vương Tranh lời nói, Ngô Phụng Liên sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, nhìn Vương Tranh, nói, "Nói thế nào chúng ta cũng là thân thích, cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy, người nói ra lời như vậy đến, người cảm thấy người nói ra có ý sao?"

Ngô Phụng Liên thanh âm đột nhiên đề cao vài lần, trong thanh âm đều là nhon.

"Có được hay không qua là ta chuyện mình, nhưng là bây giờ ta yêu cầu là ta đồ vật trở lại, hoặc là, 15,000 đồng tiền tất cả bài ở trước mặt ta, hoặc là, ta ngày mai sẽ tới thu hồi ruộng đất cùng nhà ở!"

Vương Tranh mặt đầy như đinh chém sắt nói, đỡ Vương lão phụ thân, đi ra ngoài, đạo: "Cha, chúng ta đi về trước đi."

Cung Thanh Thư cùng Ngô Phụng Liên thấy Vương Tranh đáng vẻ, hai người hai mắt nhìn nhau một cái, nhìn Vương Tranh hai cha con đồng thời rồi đi.

"Con trai a, như vậy không có sao chứ?" Vương lão phụ thân kéo con trai tay, có chút lo âu nói, "Chúng ta muốn không sẽ chờ bọn họ loại xong một năm này đi, có thể cho sáu ngàn đồng tiền, cũng hầu như so với không có cường a."

"Không được, cha, bọn họ chính là khi dễ người, cho nên chuyện này, tuyệt đối không thể thỏa hiệp!" Vương Tranh mặt đầy khẳng định đối với Vương lão phụ thân nói, "Chúng ta Đại vương nhà, chính là Đại vương nhà, bất kể lúc nào, cũng cũng không do người khác tới khi dễ!"

Vương Tranh trong lời nói đều là khẳng định, Chiêu Đệ bắt tri bắt giác với sau lưng Vương Tranh, nghe được Vương Tranh lời nói, ngẩng đầu nhìn Vương Tranh, nhếch miệng lên một vệt ôn hòa nụ cười, nàng Tranh từ ca, lại trở lại.

"Hảo hảo hảo." Vương lão phụ thân gật đầu, kéo con trai nặng tay một ít, hai cha con mới vừa về nhà, Cung Thanh Thư xe gắn máy không sai biệt lắm liền tới cửa, phía sau đi xuống một cái lão phụ nhân, đạp bước chân nhanh chóng tới.

Lão phụ nhân cùng Vương lão phụ thân giống nhau đến mấy phần, bất quá tóc hay lại là màu đen, người mặc chỉnh tề hơi cũ y phục, còn chưa tới trước cửa, liền mở miệng.

"Đại ca người đây là mấy cái ý tứ, bỗng nhiên đi khi dễ Thanh Thư cùng Phụng Liên, mấy năm nay Thanh Thư cùng Phụng Liên bạc đãi người sao? Còn có Vương Tranh tiểu tử kia, người khi dễ người đệ muội có phải hay không ghê?"

Phụ nhân trong thanh âm đều là lửa giận, thanh âm nói chuyện cũng rất lớn, bạch bạch bạch đạp bước chân thượng giai thê, Cung Thanh Thư theo ở phía sau, hai tay thả ở sau lưng, lay động trong tay chìa khóa.

Vương Tranh đứng ở cửa, cúi đầu nhìn đi lên lão phụ nhân.

Chương 11: Tiểu Cô Ra Tay

"Tiểu cô, ngồi đến, mau vào ngồi đi." Vương Tranh mang trên mặt nụ cười, nhìn đi tới phụ nhân, cười nói.

Tiểu cô Vương Nguyệt Như là cha thân muội muội, mấy năm nay hai nhà đi đi lại lại thật ra thì cũng không nhiều, nhất là ở Vương Tranh khi đó, bởi vì Vương Tranh rất có thể gây họa, cho nên tất cả mọi người không thể nào hoan nghênh Vương Tranh.

"Tranh tử, lúc trước ngươi là quỷ tinh nghịch, chuyện gì cũng làm được, khi đó cô cô cảm thấy ngươi niên cấp tiểu, không cùng người so đo, nhưng là bây giờ đệ đệ của ngươi, đệ muội tổ các ngươi thổ địa làm nhiều năm như vậy, ngươi bây giờ nói phải đi về phải trở về đi, ngươi có phải hay không quá mức?"

Vương Nhạc thụ vừa lên tới liền lớn tiếng nói, ngẩng đầu nhìn Vương Tranh, bên trong đôi mắt đều là lạnh giá, "Một khoản không viết ra được hai cái Vương đến, ngươi và Thanh Thụ, là thôn anh em bà con, mấy năm nay ngươi không ở trong nhà, biểu thúc ngươi đối với ngươi ba cũng là thiên tốt vạn được, ngươi thế nào một chút tốt cũng không có nhớ, ngược lại thì tới tìm ngươi biểu đệ phiền toái!"

"Tiểu cô, ta không có tìm phiền toái ý tứ, bất quá biểu đệ nếu chân chúng ta thổ địa, giấy trắng mực đen viết hết sức rõ ràng, vậy sẽ phải đếm tiền." Vương Tranh đứng ở nơi đó, nhìn Vương Nguyệt Như, chân mày hơi nhíu đến, nói.

"Đếm tiền đếm tiền, trong miệng ngươi cũng biết tiền, tiền chẳng lẽ so với thân tình còn trọng yếu hơn sao?" Vương Nguyệt Như nước miếng phun Vương Tranh mặt đầy, tròn tròn một đôi mắt nhìn Vương Tranh, nói.

"Tiền bạc phân minh ái tình đứt khoát, nên nói rõ ràng, nên nói rõ ràng. Tháng như a, ca ca không có khi dễ ý ngươi, nhưng là Tranh tử muốn trở về làm nuôi dưỡng nghiệp, cho nên, hoặc là, các ngươi liền đem nhà ở tiền mướn phòng cho, hoặc là, chúng ta liền mang lên đi."

Vương lão phụ thân đứng ở con trai bên người, ngẩng đầu nhìn em gái mình, nói.

"Đại ca, ngươi đưa con trai này, bao nhiêu cân lượng ngươi còn không biết sao?" Vương Nguyệt Như chỉ Vương Tranh, trên mặt đều là chê, "Mười năm chẳng quan tâm, bây giờ trở lại một cái liền cái này cũng muốn vậy cũng muốn, đại ca, như vậy con trai, ngươi còn không bằng nhà chúng ta Thanh Thụ cho ngươi hiểu thuận tới được!"

Vương Nguyệt Như nhìn Vương lão phụ thân, mặt đầy chê, nói.

"Cám ơn tiểu cô hảo ý nhắc nhở, vua ta tranh người này, không có gì đại tài năng, bất quá thổ địa là chính ta, nhà ở là ta, ta muốn lấy lại, cũng thiên kinh địa nghĩa, cho nên, tiểu cô thật xin lỗi, ta chỗ này không cho thuê!"

Vương Tranh nghe được Vương Nguyệt Như lời nói, tính khí cũng lên đến, tròn tròn một đôi mắt nhìn Vương Nguyệt Như, nói, "Lão Từ địa bàn Lão Từ làm chủ, Lão Từ các ngươi phải biến, các ngươi thì phải cút!"

Vương Tranh trong lời nói đều là ngang ngược, còn có mấy phần hờn ý ở bên trong, tròn tròn một đôi mắt nhìn Vương Nguyệt Như, "Nếu không ta ngay cả cô cô cũng đánh!"

"Vương Tranh, ngươi được a, ngươi có phải hay không đi ra ngoài mười năm cánh dài cứng rắn, đứng hay không?" Nghe được Vương Tranh lời nói, Vương Nguyệt Như con mắt một lần nữa tròn tròn, chỉ Vương Tranh, toàn thân đều tại run rẩy.

Thấy Vương Nguyệt Như dáng vẻ, Vương Tranh xuy cười một tiếng, đạo: "Xin lỗi, ta xương cứng rắn quá, bây giờ, thổ địa nhà ở ta đều không cho thuê, trước mặt bốn năm tiền mướn mười hai ngàn, nộp hết Sở, ngày mai ta liền ở thêm đi."

Vương Tranh mặt đầy khăng định nhìn Vương Nguyệt Như, nói, "Tiểu cô, nhà các ngươi cũng không phải là không có địa, chúng ta là Hồng Tinh Thôn, các ngươi là bán tỉnh thôn nhân chạy đến Hồng Tinh Thôn ở chùa người ta nhà ở vẫn như thế đề ý tới, ta là lần đầu tiên thấy."

Vương Tranh thanh âm không nhanh không chậm, nhìn Vương Nguyệt Như, nói.

Chiêu Đệ đứng ở cửa, nằng vễn là ở bên trong chuẩn bị đồ vật, nghe được Vương Tranh lời nói, Chiêu Đệ đứng ở cửa, chân mày hơi nhíu đến nhìn mắt đôi mắt bốn người.

"Vương Tranh, ngươi không cảm thấy như ngươi vậy quá mức sao? Ngươi có ta đây tiểu cô đề ở trong lòng sao?" Vương Nguyệt Như tròn tròn một đôi mắt nhìn Vương Tranh, nói.

"Tiểu cô, thật xin lỗi, thân thích là thân thích, thổ địa là thổ địa, vua ta tranh địa bàn, tự nhiên muốn cảm về, tiền cùng địa bàn, hai chọn một." Vương Tranh mặt đầy khăng định nói với Vương Nguyệt Như.

"Ta cho ngươi biết, Vương Tranh, như ngươi vậy là khi dễ người cần thận ta đi cục công an cáo ngươi."

Nghe được Vương Nguyệt Như lời nói, Vương Tranh ha ha cười cười, đạo: "Thật xin lỗi, tiểu cô, ta nghĩ rằng pháp nhiều như vậy, cho nên, phiền toái tiểu cô không muốn suy nghĩ nhiều như vậy, về phần tiểu cô có nguyện ý hay không đếm tiền, là tiểu cô người sự tình, bất quá địa bàn là ta, ta phải thế nào tới lợi dụng nó, vậy chính là ta sự tình."

Vương Tranh nói xong, đứng dậy hướng bên trong đi tới, nghe được Vương Tranh lời nói, Vương Nguyệt Như sắc mặt bộc phát âm trầm, bất quá Vương Tranh đã đi, Vương Nguyệt Như chỉ có thể đứng ở nơi đó nhìn Vương Tranh bóng lưng liên quan sinh khí, cái này Vương Tranh, quá đáng ghét.

"Đại ca, người nói một chút con của người a." Thấy Vương Tranh nói không thông, Vương Nguyệt Như vừa nhìn về phía Vương lão phụ thân, Vương lão phụ thân nhắm mắt lại, phảng phất ngủ, không nói gì.

"Các người còn có một chút thân tình đáng về sao? Các người thật là quá mức." Vương Nguyệt Như tròn tròn một đôi mắt nhìn Vương Tranh còn có Vương lão phụ thân, lúc này, Cung Thanh Thư mang theo Đái Kiều tới.

Đái Kiều sắc mặt còn rất thối, cái này Vương Tranh, thật không phải bình thường sẽ gây chuyện, mới vừa xử lý bên kia, bên này phiền toái lại.

"Vương Tranh, người rút cuộc muốn thế nào?" Đái Kiều mặt đầy âm trầm nhìn Vương Tranh, người còn không có đi lên, thanh âm cũng đã truyền tới.

Nghe được Đái Kiều thanh âm, Vương Tranh trong mắt lóe lên vẻ ngoài ý muốn, Cung Thanh Thư với sau lưng Đái Kiều, mang trên mặt ôn hòa nụ cười cùng Đái Kiều nói gì.

"Vương Tranh, người lại đang làm cái gì yêu nga tử." Đái Kiều đứng ở Vương Tranh trước mặt, nhìn Vương Tranh, nói.

"Đái trưởng thôn, chúng ta ở Hồng Tinh Thôn cũng biết rất nhiều năm, chúng ta là hình dáng gì Đái trưởng thôn ngài cũng biết, đối với ta Cậu, ta cũng vậy vào chính ta tâm, bây giờ đánh trở lại một cái, cái gì cũng không biết rõ, liền muốn đem thô địa lấy đi, trong đất trồng mía ngọt, là thế này nói cũng là mấy ngàn khối sự tình, trưởng thôn, phiền toái."

Cung Thanh Thư mang trên mặt nụ cười, nói với Đái Kiều.

"Vương Tranh, các người đã ký kết hợp đồng, đã có hợp đồng lời nói, vậy người liền phải dựa theo hợp đồng làm chuyện, người đây là Bá Vương điều khoản, người biết không?" Đái Kiều nhìn Vương Tranh, mặt đầy nghiêm túc nói.

"Nữ nhân quả nhiên chính là ngực lớn nhưng không có đầu óc, trưởng thôn cũng không ngoại lệ." Vương Tranh ngẩng đầu nhìn Đái Kiều, mặt đầy chê nói, "Chuyện gì cũng thích thò một chân vào."

"Người nói cái gì?" Đái Kiều nháy mắt mấy cái, nhìn Vương Tranh, mặt đầy không thể tin, tên khốn kiếp này, mới vừa nói nàng ngực lớn nhưng không có đầu óc?

Đái Kiều sắc mặt trong nháy mắt băng lạnh xuống, một đôi mắt đẹp chết nhìn chòng chọc Vương Tranh, bên trong đôi mắt đều là lửa giận, nhìn Vương Tranh, mang theo hỏi ngược lại, hỏi.

"Ta nói người ngực lớn nhưng không có đầu óc, cần ta nói lại lần nữa sao?" Vương Tranh ngẩng đầu nhìn Đái Kiều, một lần nữa nói, "Ngực lớn nhưng không có đầu óc chính là gốc nghề, chẳng lẽ đầu người mang tới?"

Vương Tranh xuy cười một tiếng, nhìn Đái Kiều, nói.

"Vương Tranh!" Nghe được Vương Tranh lời nói, Đái Kiều sắc mặt ngay lập tức sẽ biến hóa, chỉ Vương Tranh, đầu ngón tay có chút run rẩy. Vương Tranh tên khốn kiếp này, thật là cái gì cũng nói được.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Năm Trăm Khối Chúng Ta Liền Đi Vào

Mặc dù ngoài miệng nói như vậy đến, nhưng là Đường Thiên không khỏi không thừa nhận là, Đái Kiều sinh khí đáng về là thực sự rất đẹp mắt a, chân mày nhỏ vì tức, nhất là trước mặt này một đôi đại ngực bộ, bởi vì Đái Kiều sinh khí mà không ngừng run, dường như muốn từ đồng phục bên trong nhảy ra.

Chính là chỗ này một đôi ngực, dường như có thể 100% bảo đảm, đặt ở trong tay nam nhân, tuyệt đối có thể chơi đùa ba ngày!

Thấy Đái Kiều sinh khí, Vương lão phụ thân lập tức đứng lên, đứng ở Đái Kiều cùng Vương Tranh trung gian, mang trên mặt nụ cười.

"Trường thôn, sự tình là như vậy." Vương lão phụ thân mang trên mặt bất đắc dĩ nụ cười, đem sự tình từ đầu tới cuối nói một lần.

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Đái Kiều vốn là lạnh giá sắc mặt hòa hoãn một chút, Vương Nguyệt Như cùng Cung Thanh Thu hai người đứng ở nơi đó, Cung Thanh Thu mang trên mặt bất đắc dĩ, nhìn Vương Tranh, đạo:

"Đại ca, ta gọi ngươi một tiếng đại ca, đại ca, ta bây giờ là thật không có tiền, chuyện này, chúng ta trước hết như vậy giải quyết, ngươi xem có thể không? Các loại (chờ) mía ngọt bán, tiền trở lại, còn lại tiền, ta toàn bộ cho ngươi, biểu đệ ta nói được là làm được!"

Cung Thanh Thu về mặt thành thật nhìn Vương Tranh, nói.

"Trường thôn, chuyện này, là con của ta không đúng, ta đã nói qua hần, nhưng là ngươi xem chúng ta này nhiều như vậy mía ngọt loại trong đất, hần bây giờ đem địa phải đi về, chúng ta há chẳng phải là làm không? Đây chính là năm mẫu đất mía ngọt a, hơn mười ngàn cân đây!"

Vương Nguyệt Như nghe được Vương lão phụ thân nói, lập tức đứng ở Vương lão phụ thân bên người, cướp Vương lão phụ thân lời nói, nói với Đái Kiều, "Đái trường thôn, ngươi thăm mình đại nghĩa, ngươi nói nghe một chút, nơi nào có như vậy đạo lý?"

Vương Nguyệt Như nói đến phần sau, trực tiếp đem Vương lão phụ thân đẩy ra, nhìn Đái Kiều, nói.

"Thật xin lỗi, chuyện này, vẫn là lấy hợp đồng làm chuẩn, ban đầu các ngươi thế nào ký kết hợp đồng, bây giờ liền làm sao tới." Đái Kiều chân mày hơi mang theo một ít lạnh giá, nhìn Vương Nguyệt Như hai mẹ con, nói.

Cung Thanh Thu còn muốn nói chút gì, tap ba mấy cái miệng không có mở miệng nữa, Vương Tranh ngồi ở chỗ đó, khoe miệng có chút câu khôi lộ ra một vết gấu cọt.

Đái Kiều quay đầu, thật vừa đúng lúc thấy Vương Tranh khoe miệng gấu cọt, nhất là, Vương Tranh ánh mắt chính là nhìn nàng!

Thấy Vương Tranh dáng vẻ, Đái Kiều sắc mặt có chút âm trầm, hơi có chút cắn răng nghiêng lợi nhìn Vương Tranh, đạo: "Vương Tranh, ta mặc dù mới vừa rồi hiểu lầm ngươi, nhưng là ngươi bày ra mặt mũi này, cho ai nhìn?"

"Chỉ là hiểu lầm đơn giản như vậy sao?" Vương Tranh ngẩng đầu nhìn Đái Kiều, hai tay xen vào ở trong túi mặt, trên dưới quan sát một phen Đái Kiều, cười lạnh một tiếng, đạo:

"Nguyên lai đối với chúng ta mỹ lệ nữ trường thôn mà nói, mới vừa rồi lời nói, chính là đơn giản một cái hiểu lầm a, kia ngượng ngùng, trường thôn đồng chí, ta cũng hiểu lầm ngươi."

Vương Tranh thiếu mi, trên dưới quan sát một phen Đái Kiều, nói: "Trường thôn không phải là hai trăm khối không cho bên trên, là hai trăm khối quá ít, trường thôn ý mình thân, cho nên yêu cầu năm trăm khối, nếu không, chúng ta bây giờ liền đi vào?"

Vương Tranh khoe miệng mang theo cười lạnh, nhìn Đái Kiều, nói.

Nghe được Vương Tranh lời nói, Đái Kiều sắc mặt ngay lập tức sẽ biến hóa, bất quá mới vừa rồi đúng là nàng không có hỏi rõ sự tình liền nói với Vương Tranh dạng kia lời nói, bây giờ suy nghĩ một chút, Đái Kiều thần sắc mặc dù hay lại là tức giận, bất quá lại tốt hơn rất nhiều.

Vương lão phụ thân kéo chỉ một chút từ, Vương Tranh khí thế đột nhiên đi xuống, nhìn Cung Thanh Thu cùng Vương Nguyệt Như, đạo: "Thỏ địa cùng nhà ở, ta đều muốn, nếu không lời nói, các ngươi sẽ đem năm năm tiền mướn trả hết."

Vừa nói, Vương Tranh hướng bên trong đi tới, Vương lão phụ thân do dự một chút, đi theo vào, Chiêu Đệ đứng ở nơi đó, nhìn Đái Kiều cùng Cung Thanh Thu cùng Vương Nguyệt Như, trong lúc nhất thời không biết phải nói chút gì, hoặc có lẽ là, những chuyện này, nàng hoàn toàn cũng không biết hần muốn xử lý như thế nào.

"Chiêu Đệ, ngươi. Mẫu thân đang tìm ngươi, chúng ta trước đồng thời trở về đi thôi." Đái Kiều thần sắc hòa hoãn một ít, quay đầu nhìn đứng ở nơi đó mặt đầy không biết làm sao Chiêu Đệ, nhẹ giọng nói với Chiêu Đệ.

Nghe được Đái Kiều lời nói, Chiêu Đệ do dự một chút, gật đầu, cùng Vương Tranh nói một tiếng, cùng Đái Kiều cùng rời đi, Cung Thanh Thu kéo Đái Kiều, mang trên mặt bất đắc dĩ, đạo:

"Đái trường thôn, ta biết, ngươi là người tốt, chuyện này, còn làm phiền ngươi nói tốt đôi câu đi."

Chương 13: Dựa Vào Lí Lẽ Biện Luận

Cung Thanh Thư mang trên mặt nụ cười, nhìn Đái Kiều, mặt đầy bất đắc dĩ, nói, "Mấy năm nay, chúng ta ở trên núi sự tình làm thế nào, ta tin tưởng trưởng thôn ngươi cũng biết, chúng ta cũng không có cách nào, thật sự là không có tiền a."

Cung Thanh Thư từ trong túi tiền xuất ra sáu ngàn đồng tiền, trên mặt cơ hồ muốn bài trừ đi ra nước mắt đến, nói: "Này sáu ngàn đồng tiền, ta nguyện ý trước cho Cậu, còn lại, các loại chờ mía ngọt bán xong, ta trả lại."

Cung Thanh Thư cúi đầu nhìn Đái Kiều, nói.

Nghe được Cung Thanh Thư lời nói, Đái Kiều trong lòng động một cái, quay đầu nhìn về phía Vương Tranh, Vương Tranh khoe miệng phẩy một cái, hiển nhiên là không chấp nhận.

Đái Kiều vừa nhìn về phía Vương lão phụ thân, Vương lão phụ thân có chút khom người từ, tựa hồ cũng không có phải nói ý tứ.

Đái Kiều chỉ cảm giác mình có chút nhức đầu, hai người kia, nhìn cái bộ dáng này, hiển nhiên là không đồng ý.

Đái Kiều có chút nhức đầu, đứng ở nơi đó, đi cũng không được, không đi cũng không được.

"Năm năm tiền, toàn bộ trả hết Sở, hết thầy dễ nói, nếu như trả không biết, như vậy, ta cũng sẽ không đồng ý." Vương Tranh nhìn Cung Thanh Thư, mặt đầy khẳng định nói.

Cung Thanh Thư ngẩng đầu nhìn Vương Tranh, nghe được Vương Tranh lời nói sau này, Cung Thanh Thư rõ ràng do dự đi xuống, 15,000 đồng tiền, muốn hán trả cho cái này biểu ca, hán thật là có điểm không làm được.

Năm năm này, hán liền không nhìn thấy Vương Tranh thua làm con trai trách nhiệm, nhưng là năm năm này, bọn họ cũng không bớt quan tâm Cậu!

Trên núi thổ địa, Vương Tranh không ở trong nhà, cũng là bỏ hoang, bọn họ loại ở nơi nào, là trợ giúp hán không bỏ bê, dựa vào cái gì hán còn phải hỏi mình muốn 15,000 đồng tiền!

Nghĩ đến chỗ này, Cung Thanh Thư một lần nữa ngẩng đầu lên, nhìn Vương lão phụ thân, đạo: "Cậu, năm năm này, ta chỉ muốn hỏi, ta cùng Phụng Liên, đối với ngươi như vậy?"

Cung Thanh Thư lời nói nói năng có khí phách, cúi đầu nhìn ngời ở chỗ đó Vương lão phụ thân, Vương Tranh là một chết tính tình quật cường, nhưng là Vương lão phụ thân nơi này, khẳng định có thể nói thông.

"Rất tốt, kết thúc làm cháu ngoại trách nhiệm." Vương lão phụ thân gật đầu, nói, ngược lại nhìn về phía con trai, thấy con trai trong mắt kiên định, Vương lão phụ thân không nói thêm gì nữa.

"Đại ca, lời như vậy ngươi cũng nói cho ra, ngươi lương tâm còn nữa không?" Vương Nguyệt Như nghe được Vương lão phụ thân lời nói, cả người ngay lập tức sẽ bạo tẩu, cúi đầu nhìn Vương lão phụ thân, hai tay chống nạnh, bên trong đôi mắt đều là lửa giận, "Nhà chúng ta Thanh Thư chớ không nói, quang chính là chỗ này nhiều chút năm đưa nhà các ngươi đồ vật, chẳng lẽ còn ít?"

Vương Nguyệt Như tròn tròn một đôi mắt nhìn Vương lão phụ thân, Vương lão đệ ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn Vương Nguyệt Như, Vương Nguyệt Như sắc mặt có chút dữ tợn, đứng ở nơi đó, mặc cố gắng hết sức chinh tề, cùng nằng dữ tợn sắc mặt, cố gắng hết sức không phối hợp.

"Đại ca, còn lại ta không nói, nhưng là chúng ta huynh muội nhiều năm như vậy, muội muội liền một đứa con trai như vậy, bây giờ muốn cầu cạnh ngươi, ngươi đối xử như thế muội muội, ngươi cảm thấy được không?"

Thấy Vương lão phụ thân không hề bị lay động, khoe miệng còn mân môi, Vương Nguyệt Như biết, Vương lão phụ thân là sinh khí, vội vàng chậm lại thanh âm, lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ nói.

"Ta cũng chỉ có một con trai." Vương lão phụ thân ngẩng đầu lên, nhìn Vương Nguyệt Như, nói, "Nguyệt Như, lần này, ca ca xin lỗi ngươi."

Vương lão phụ thân thờ dài, một lần nữa nói, "Ta cũng chỉ có một đứa con trai như vậy."

"Con của ngươi bất quá chỉ là một cái đồ khôn thôi, ngươi cần gì phải trông coi như vậy con trai? Ngươi còn hy vọng quá cho ngươi dưỡng lão? Hán cái bộ dáng này, nói không chừng ngày nào liền trực tiếp ngồi xổm trong tù đi vậy không nhất định!"

Vương Nguyệt Như chỉ Vương Tranh, trên mặt đều là chê, nói.

"Con của ngươi là một bảo, chẳng lẽ con của ta chính là ngồi xổm phòng giam mệnh?" Nghe được Vương Nguyệt Như lời nói, Vương lão phụ thân mãnh

đứng lên, tròn tròn một đôi mắt nhìn Vương Nguyệt Như, "Nguyệt Như, 15,000 đồng tiền, các người nếu là trả hết Sở, ta cũng không nói gì, trả không biết, thật xin lỗi, nhà ở vua ta hán lương bây giờ liền muốn lấy lại!"

Vương lão phụ thân lời nói vang vang có lực, nhìn Vương Nguyệt Như, mặt đầy khẳng định nói.

Vương lão phụ thân vang vang có lực lời nói để cho Vương Nguyệt Như ở đứng ở nơi đó, hoàn toàn không biết phải làm gì.

Đái Kiều trực tiếp bị Chiêu Đệ lôi đi, thỉnh thoảng quay đầu liếc mắt nhìn, Đái Kiều thấy Vương Tranh ngồi ở chỗ đó, hai tay xen vào ở trong túi, đáng vẻ mặc dù nhìn qua tang thương, nhưng là lại mang theo một cỗ mùi vị.

Này một thân bí mùi vị để cho Đái Kiều cả người ngẩn người tại đó.

Tựa hồ Vương Tranh đáng vẻ, cũng không có như vậy làm cho người ta chán ghét a.

Đái Kiều khoe miệng có chút trề lên, nghĩ như vậy đến, xa xa nhìn sang, Vương Tranh đáng vẻ, nhìn qua vẫn không tệ.

"A Kiều, chúng ta đi nhanh một chút á." Chiêu Đệ quay đầu, thấy Đái Kiều đáng vẻ, chân mày hơi nhíu một chút, bước nhanh hơn hướng đi về phía trước đi, Đái Kiều ừ một tiếng, nhìn lại Vương Tranh liếc mắt, mới vừa theo Chiêu Đệ trở về.

Queo cua, Đái Kiều sẽ không động, đứng ở nơi đó, lộ ra cái đầu, Chiêu Đệ cũng không có động, đứng ở nơi đó nghe bên kia động tĩnh.

Vương Nguyệt Như thần sắc nhìn qua có chút tiêu tụy, bên trong đôi mắt có nước mắt mà đang đánh chuyển, đạo: "Đại ca, người lại không thể đáng thương một chút lão muội sao? Mấy năm nay, lão muội ngâm đắng nuốt cay đem lương cá hải tử nuôi lớn, bây giờ hải tử thật vất vả lập gia đình, nghĩ tới cái khả một chút sinh hoạt, người làm sao lại nhẫn tâm như vậy tới đã kích muội muội đây?"

Cứng rắn không được tới mềm mại, Vương Nguyệt Như ngồi ở Vương lão phụ thân bên người, thần sắc ai thích, nhìn Vương lão phụ thân, nói.

Vương lão phụ thân thờ dài, Vương Nguyệt Như chồng ở nàng vừa mới sinh tiểu nữ nhi thời điểm liền đi, nhắc tới, bây giờ cũng đã rất nhiều năm.

"Nguyệt Như, không phải là làm ca ca không giúp người, thường nói nói thật hay, anh em ruột, mình tính số, cái này trường mục như là đã nói tới chỗ này, vậy cho dù rõ ràng đi."

Vương lão phụ thân bất động thanh sắc đưa tay rút ra, nhìn Vương Nguyệt Như, nói.

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Nguyệt Như ngẩng đầu nhìn Vương lão phụ thân, Vương lão phụ thân chiến chiến nguy nguy hướng căn phòng đi tới, trong phòng hữu chiêu đệ mới vừa đốt xong trà nóng, Vương lão phụ thân uống một ly trà, Vương lão phụ thân thở phào, đem trong lòng do dự cũng đề xuống, ra ngoài, ngồi ở chỗ đó nhìn Vương Nguyệt Như.

Vương Nguyệt Như tâm tình nhìn qua không được tốt, thấy Vương Nguyệt Như đáng vẻ, Vương lão phụ thân thờ dài.

Hắn có thể nói, hiện tại cũng đã nói, mỗi chuyện này đều là không giống nhau, đều có chỗ hán lý phương pháp, đối với Vương lão phụ thân mà nói, cũng là như vậy, hán tự nhiên không hy vọng tất cả mọi chuyện đều như vậy đi xuống.

Vương lão phụ thân nhìn Vương Nguyệt Như, một lúc lâu, phương mới mở miệng nói: "Nguyệt Như a, hải tử giữa sự tình, người sẽ để cho Thanh Thư cùng Tranh từ nói đi đi."

Cung Thanh Thư đứng ở nơi đó, đem Chơi đùa trong tay điện thoại di động, cúi đầu nhìn Vương Tranh, Vương Tranh ngồi ở chỗ đó, mặt đầy khẳng định nói: "Một là một, hai là hai, ngài là cô cô, ta hán tôn kính, nhưng là, bất kể nói thế nào, những chuyện này, cũng phải giải quyết."

Vương Tranh liếc mắt nhìn Vương Nguyệt Như, nhìn Cung Thanh Thư, nói.

"Nhà ở ta không muốn người, địa, 12,000 đồng tiền, để cho ta loại xong năm nay, người nếu là cảm thấy có thể lời nói, cứ như vậy." Cung Thanh Thư nhìn Vương Tranh, cân nhắc một chút, nói.

Đường Thiên trầm ngâm một chút, hiện tại hán mục đích là vì nuôi dưỡng, cho nên thổ địa bây giờ đối với hán ảnh hưởng cũng không lớn, nghe được Cung Thanh Thư lời nói, Vương Tranh do dự một chút, gật đầu.

"Không được!" Cung Thanh Thư còn muốn lên tiếng, Ngô Phụng Liên từ bên cạnh chạy chậm đi ra, tròn tròn một đôi mắt nhìn Cung Thanh Thư, đạo: "Không được, hải tử lập tức phải đi đi học, nếu là không có tiền lời nói, hải tử đi học làm sao bây giờ?"

Ngô Phụng Liên thanh âm có chút nhẹn, nhìn Cung Thanh Thư, nói.

"Trước cho đi." Cung Thanh Thư mặt đầy bất đắc dĩ, nói.

"Đưa con kia làm sao bây giờ? Trong bụng làm sao bây giờ? Ta đều đã mang thai ba tháng."

Ngô Phụng Liên nhìn Cung Thanh Thư, trên mặt đều là kiên quyết, nói.

Nghे được Ngô Phụng Liên lời nói, Cung Thanh Thư một lần nữa do dự.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Chiêu Đệ, Người Nhẹ Một Chút!

Hiển nhiên, Ngô Phụng Liên lời nói để cho Cung Thanh Thư căn bản cũng không biết phải làm thế nào tới phản đối.

Vương Nguyệt Như cũng đứng ở nơi đó, cúi đầu nhìn Vương lão phụ thân, Vương Tranh dừng một cái, đạo: "Đại ca ta không phải là tuyệt tình người, nhưng là một là một, hai là hai, thiếu nợ thì trả tiền, đây là một việc rất bình thường sự tình, nếu như các người cảm thấy làm khó, các người thì không nên đem hết thảy món nợ đều chất đồng tới hôm nay tới."

"Con trai người phải nhớ kỹ, cái này chính là người không có lương tâm Cậu." Ngô Phụng Liên sờ bụng, nói. Nhưng sau đó xoay người hướng phía dưới đi tới, Ngô Phụng bước liên tục từ có chút gấp, đi bộ cũng có chút nhanh, căn bản cũng không có chú ý tới phía dưới nấc thang, những thứ này nấc thang có chút dốc, Ngô Phụng Liên bỗng nhiên dưới chân trơn nhẵn xuống.

"A!" Ngô Phụng Liên phát ra kêu to một tiếng.

"Cẩn thận!" Vương Tranh con mắt trong nháy mắt nheo lại, thấy Ngô Phụng Liên đáng vẻ, cả người bỗng nhiên chạy như bay đến Ngô Phụng Liên bên người, ôm lấy Ngô Phụng Liên nhảy đến bên cạnh trong đất.

Vương Tranh đem phần lớn Trọng Lực đều đặt ở trên người mình, một đôi tay vững vàng ôm Ngô Phụng Liên, ở lúc rơi xuống đất, Vương Tranh sau lưng lau đi phía sau thế tường cục đá, đem sau lưng quần áo trực tiếp kéo ra, một cái huyết tuyến từ dưới đi lên, từ Vương Tranh trên da mặt vạch qua.

"Phụng Liên, Phụng Liên, hài tử không có sao chứ?" Thấy cái bộ dáng này, Vương Nguyệt Như vội vàng ôm con dâu tay, bên trong đôi mắt đều là kinh hoàng, nói.

"Bà bà, ta không sao." Ngô Phụng Liên đứng ngay ngắn, mặc cho Vương Nguyệt Như ôm, nhẹ nói đạo.

Vốn là xoay người rồi đi Chiêu Đệ thấy như vậy một màn, con mắt ngay lập tức sẽ tròn tròn, ba chân bốn cẳng đến Vương Tranh bên người, thấy Vương Tranh trên lưng người vết thương, vành mắt mà trong nháy mắt liền đỏ:

"Ô kìa, người thế nào không cẩn thận như vậy a, người xem phía sau người vết thương."

"Chiêu Đệ." Đái Kiều xoay người lại kéo một chút Chiêu Đệ tay, Chiêu Đệ không để ý đến Đái Kiều, kéo đường thiên tay, trong cặp mắt đều là nước mắt nước, nhìn Vương Tranh.

"Chính người nhìn một chút, cũng hoa rất sâu."

"Yên tâm đi, không việc gì, người thấy không, ta toàn thân có không ít vết sẹo a, những thứ này đều là lúc trước lưu lại, so với những thứ này, cái này không một chút nào nghiêm trọng."

Vương Tranh cười hắc hắc, kéo Chiêu Đệ tay, nói.

"Kia nhiều lắm đau." Chiêu Đệ bĩu môi, nhìn Vương Tranh, bên trong đôi mắt đều là thương tiếc, thấy Chiêu Đệ đáng vẻ, Đái Kiều dậm chân một cái, xoay người trực tiếp rồi đi, nha đầu này, thật là bị Vương Tranh người này rút mê hồn thang.

"Con trai, không có sao chứ?" Vương lão phụ thân cũng chiến chiến nguy nguy đi tới Vương Tranh trước mặt, nhìn con trai đáng vẻ, hỏi.

"Cha, không việc gì, chúng ta đi về trước, dùng rượu tắm một cái xoa một chút là được rồi." Vương Tranh cười đối với Vương lão phụ thân nói, Vương lão phụ thân gật đầu, kéo con trai tay hướng trong nhà đi tới.

Vương lão phụ thân đi lấy rượu, Chiêu Đệ chính là đem Dương thiết tranh phần lưng chung quanh đồ bẩn dọn dẹp.

"Rượu tới." Vương lão phụ thân ôm một chai cao lương đỏ đi ra.

Cao lương đỏ là bên này tương đối phổ biến rượu, giá cả không cao, rượu còn độ đại khái là ở 30 độ tả hữu, là rất điển hình rượu trắng, bởi vì giá cả

không cao, cho nên ở Hồng Tinh Thôn cố gắng hết sức bị hoan nghênh.

Vương lão phụ thân cúi đầu, Vương Nguyệt Như người một nhà đã đi, Vương lão phụ thân mím môi, tâm lý lại đang yên lặng nhắc tới, cháu ngoại là cái nuôi không quen chó. Nghĩ như vậy, Vương lão phụ thân cảm giác mình tâm tình tốt một ít.

Chiêu Đệ mở ra chai rượu nắp, trực tiếp đem rượu hướng Vương Tranh sau lưng bắt đi qua.

"Tê ~ Chiêu Đệ, người nhẹ một chút, người đây là mưu sát a." Vương Tranh cảm thụ sau lưng hỏa. Cay cay đau, mặt đầy bất đắc dĩ nói, Chiêu Đệ còn thật không phải bình thường sẽ xuất thủ, này xuất thủ, còn thật không phải bình thường nặng.

Vương Tranh nghe răng trợn mắt, Chiêu Đệ nhún nhún vai, đem bình rượu lấy ra, nhìn Dương thiết tranh sau lưng, đạo: "Được, đã cho người khừ độc, tương đương liền có thể."

Vương Tranh nghe răng trợn mắt nhìn Chiêu Đệ, bên trong đôi mắt đều là ai oán, đạo: "Chiêu Đệ, người biết người tại sao không ai thêm lấy sao?"

"Tại sao?" Chiêu Đệ bữu môi nhìn Vương Tranh, tròng hai mắt, thấy Chiêu Đệ đáng vẻ, Vương Tranh lắc đầu một cái.

Chiêu Đệ quả thật rất khả ái, mặc dù đã là hơn hai mươi tuổi người, nhưng là này khuôn mặt nhỏ bé, vóc người này, vẻ mặt này, hiển nhiên chính là một cái mười sáu tuổi thiếu nữ.

Hắn lúc trước vẫn cảm thấy, cô gái đến tuổi tác, liền lão, những cái được gọi là càng sống càng trẻ, bất quá chỉ là ở trên mặt động dao lưu lại hậu di chứng thôi, nhưng nhìn đến Chiêu Đệ đáng vẻ, Vương Tranh biết, Chiêu Đệ là thực sự như cũ tuổi trẻ.

Nữ nhân này, so với trước kia, khả ái nhiều, nhất là trước mặt, so với trước kia, cũng không biết phong | trần đầy bao nhiêu.

Vương Tranh lắc đầu, hắn bây giờ có một loại nghĩ phải thật tốt đi lên bát lộng một phen trước mắt núi nhỏ cảm giác, này Bạch Ngọc bánh bao, mặc dù bị quán ở bên trong, nhưng là Vương Tranh như cũ có thể cảm nhận được nó kiêu | tiếu.

"Vương Tranh, người nói nhanh một chút a, ta tại sao không ai thêm lấy?" Chiêu Đệ ngón tay ở Vương Tranh trên vết thương điểm một chút, trợn tròn con mắt nhìn Vương Tranh, thúc giục.

"Tê ~" Vương Tranh vác ngay lập tức sẽ thẳng, quay đầu nhìn Chiêu Đệ, đạo: "Đau a, nha đầu, người nói người cái bộ dáng này, người có thể gả ra ngoài? Người chắc chắn người gả ra ngoài?"

Nghe được Vương Tranh lời nói, Chiêu Đệ cả người nổi giận, quay đầu đi, hướng đi ra bên ngoài, vừa đi, vừa nói: "Ta đi a, ta mới không cần nghe người nói càn đầu rồi, ta nhìn một cái người cũng biết người không là người tốt."

Chiêu Đệ bữu môi, nói.

Nghe được Chiêu Đệ lời nói, Vương Tranh mặt đầy dờ khóc dờ cười, hắn bất quá chỉ là nói nói thật mà thôi, làm sao lại để cho người dờ khóc dờ cười?

Vương Tranh lắc đầu một cái, đưa mắt nhìn Chiêu Đệ quẹo cua, không thấy bóng người, cảm quần áo tùy ý phi ở trên lưng, Vương lão phụ thân từ bên trong đi ra, cầm trên tay một bộ quần áo.

Quần áo lúc trước kiểu xưa quần áo, miên ma bố, hơi có chút xuyên thấu qua, bộ quần áo này nhìn qua đã rất lâu lịch sử, bây giờ, cơ nay đã không thấy được như vậy quần áo.

Thấy cái này, Vương Tranh cười khở một tiếng, nguyên tới nhà còn thu như vậy quần áo.

"Tranh a, đây là người mẹ để lại cho quần áo người, đây là trước đây thật lâu quần áo." Vương lão phụ thân cầm quần áo đưa cho Vương Tranh, nói, "Quần áo hay lại là trước đây thật lâu chuẩn bị, nhưng là sau đó người. Mẫu thân bị bệnh, thân thể càng ngày càng tệ."

Vương lão phụ thân đầu rũ xuống.

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh thân thể cũng run rẩy. Run một chút, về nhà đến, chỉ có cha, không có lão nương, là Vương Tranh trong lòng một cái khe, cha không có nói ra đến, Vương Tranh cũng không có nói ra đến, hai cha con giống như không có đề ý chuyện này như thế.

Nhưng là, mẹ liền là mẫu thân, này là thế nào cũng thay đổi không.

Vương Tranh ngẩng đầu lên nhìn về phía phương xa, nhà hắn đối diện chính là núi, núi xanh cây rừng trùng điệp xanh mướt, mấy con phi điều mình kêu một tiếng, rơi vào trong núi không thấy tăm hơi.

Núi hiện ra một cái rất tốt đường vòng cung, trung gian một cái núi kê hồ, một cái tấm đá xanh đường mòn từ bên trong quanh co đi ra, nhìn từ xa, giống như là tiểu con dâu hai bên kiều mông, để cho người trần đầy hà tư.

Dưới chân núi là đồng ruộng, phía trên là ruộng khô, ruộng khô đi qua, là một mảnh thảo nguyên, nơi này là Vương gia mộ tổ tiên, Hồng Tinh Thôn từng cái người Vương gia, trăm năm sau cũng sẽ vĩnh viễn ngủ say ở nơi nào.

Vương Tranh mím môi nhìn về phía trước, quả đấm cầm chung một chỗ, đây có lẽ là hấn không nguyện ý nhất mặt đối với chuyện, nhưng là Vương Tranh biết, hấn cuối cùng vẫn phải đi đối mặt chuyện này.

Như vậy cảm giác cố gắng hết sức không được, Vương Tranh có chút khó chịu, nhưng là lại không thể không tiếp nhận như vậy kết quả.

Vương Tranh cúi đầu, bên trong đôi mắt đều là thờ dài.

"Trong nhà không có tiền, người. Mẫu thân nàng cũng là không có cách nào, mới lựa chọn ra đi đi làm, hai năm trước thời điểm, nàng vẫn cùng ta liên lạc, nhưng này cũng năm năm, nàng lại cũng không có tin tức." Vương lão phụ thân thân thể có chút run rẩy. vênh vao, nhìn Vương Tranh, nói.

Vương lão phụ thân lời nói xong, Vương Tranh thân thể cũng run rẩy theo, có thể sợ không phải cô nhân không có ở đây, cũng không phải cô nhân bây giờ đang ở phương xa, mà là, cô nhân không có một chút tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tiểu Tử Nghèo Đùng Nằm Mơ!

Vương lão phụ thân quay đầu đi, Vương Tranh đem băng ghế dời đến cha bên người, kéo cha tay, thật chặt.

Cha gật đầu, lau đi khóe mắt nước mắt, đạo: "Con trai, không việc gì, là ta có lỗi với người, nên cha của người đi ra ngoài."

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh mím môi, kéo Vương lão phụ thân tay lắc lư, đạo: "Cha, người yên tâm đi, ta sẽ đem mẹ tìm trở về, đem chúng ta sinh hoạt qua hồng hồng hòa hòa."

Nghe được Vương Tranh lời nói, Vương lão phụ thân gật đầu, đạo: "Năm đó, là Thôi thím mang người mẫu thân đi ra ngoài, nói là đi cho người khác làm bảo mẫu, một tháng 800 đồng tiền, đi theo người ta ăn ở, nhưng là mấy năm nay, hai năm trước thời điểm, người mẫu thân cùng ta nói, rất tốt, Đông gia là đối với già vợ chồng, quả thực, nhưng là sau đó, người mẫu thân đổi một nhà Đông gia, ta liền lại cũng không có nghe được người mẫu thân tin tức."

Vương lão phụ thân cúi đầu, nói.

"Thôi thím đây?"

"Thôi thím mấy năm nay trở lại ít, lúc trở về, ta hỏi nàng, nàng nhiều lần im miệng, cái gì cũng không muốn nói."

Vương lão phụ thân thờ dài, nói.

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh trong lúc nhất thời cũng không biết phải nói chút gì, hai cha con ngồi ở chỗ đó, một lúc lâu, Vương Tranh phương mới mở miệng nói:

"Thôi thím nếu vẫn còn ở làm chuyện này, như vậy thì nhất định là có điểm dừng chân, chúng ta xuống liền đi hỏi một chút kẻ khác, hỏi Thôi thím điện thoại, ta cụ thể hỏi một chút."

Vương Tranh kéo Vương lão phụ thân tay, nói.

Hấn sợ nhất mẹ tái giá, hoặc là cổ khư, nghe được Vương lão phụ thân nói như vậy, Vương Tranh ngược lại thờ phào, Thôi thím tuyệt đối là có mẹ tin tức, chẳng qua là, đại khái mẹ khả năng có những ý nghĩ khác, hoặc là, bởi vì một ít nguyên nhân đặc biệt, không thể cho trong nhà truyền tin tức đi.

"Tranh từ, đừng đi" Vương lão phụ thân nhìn Vương Tranh, do dự một chút, nói, "Chỉ có Thôn đầu đông Lôi Gia có, ban đầu người và Lôi Gia, người người chính là các loại (chờ) Thôi thím về là tốt, Thôi thím đại khái ba tháng sẽ trở về mang một lần người đi ra ngoài."

Vương Tranh khi còn bé cùng Lôi Gia tiểu tử quan hệ rất tốt, vốn là hai người hấn là rất quan hệ tốt, nhưng là Lôi Gia tiểu tử, lại thừa dịp Vương Tranh làm lính thời điểm, đem Vương Tranh bạn gái, lúc ấy Thôn hoa Thủy Hoa ngủ.

Vương Tranh làm một năm Binh trở lại, thấy một chuyện, chính là Thủy Hoa ở Lôi Hồ phía dưới thân. Ngâm đến.

Vương Tranh nhắm mắt lại, hấn đẩy ra huynh đệ Lôi Hồ môn, vốn là dự định cùng huynh đệ cùng đi ra ngoài chơi đùa, nhưng là, lại thấy hấn không nguyện ý nhất thấy một màn.

Đôi câu trắng nõn thịt. Thở đan chéo chung một chỗ, hai người quay đầu, bên trong đôi mắt đều là kinh hoàng, nhìn hần.

Một là hần anh em tốt Lôi Hồ, một là hần bạn gái tiểu thúy.

Vương Tranh trong lòng hơi buồn phiền, mặc dù đã trải qua mười năm, Thôn hoa cũng đã trở thành Lý gia con dâu, nhưng là Vương Tranh trong lòng vẫn như cũ không bỏ được chuyện này.

"Cha, người yên tâm đi, ta sẽ không đem hai chuyện này nói nhập làm một." Vương Tranh ngẩng đầu lên, quay đầu nhìn Vương lão phụ thân, vẻ mặt thành thật nói.

Nghe được Vương Tranh lời nói, Vương lão phụ thân không gật đầu, cũng không có lắc đầu, từ con trai biểu tình, hần có thể thấy được, Vương Tranh thật ra thì vẫn là quan tâm đến đi qua sự tình.

Thấy Vương Tranh đáng vẻ, Vương lão phụ thân thở dài.

"Cha, người yên tâm đi, ta sẽ đem mẹ sự tình biết rõ, sau đó, cho người tìm một động lòng người con dâu, chúng ta nhất gia tử, cùng và Nhạc Nhạc qua đi xuống."

Vương Tranh bỗng nhiên lớn tiếng đối với Vương lão phụ thân nói.

"Con trai, ta biết, ta tin tưởng người a." Thấy Vương Tranh bỗng nhiên thẳng tắp vác, mặt đầy nghiêm túc nói chuyện, Vương lão phụ thân cũng học con trai đáng vẻ, thẳng tắp vác, trung khí mười phần nói.

"Ta xem các người hay lại là làm một chút mộng ban ngày đi, người nghèo chính là người nghèo, không có tiền chính là không có tiền, cả đời này a, người đều là nhất định, có tiền nhất định sẽ có tiền, không có tiền, cả đời cũng chỉ có thể nhìn rồi nhìn."

Một cái có chút chê thanh âm từ bên cạnh vang lên, Triệu Thúy Hoa cũng lấy sau lưng một lâu heo thảo từ bên cạnh dốc nhỏ đi xuống, liếc mắt nhìn Vương Tranh còn có Vương lão phụ thân, mặt đầy chê nói.

Nghe được vừa nói như thế, Vương Tranh đến liền theo sắc ngay lập tức sẽ chìm xuống, nhìn người trước mắt.

Đi qua sự tình, Vương Tranh không nghĩ lo lắng nữa, với hần mà nói, đi qua cũng liền đi qua, Triệu Thúy Hoa lựa chọn chính xác người, bây giờ thời gian trải qua được, hần không nghĩ quấy rầy nữa, nhưng là đó là xây dựng ở, Triệu Thúy Hoa, không tìm hần để gây sự phía trên.

"Thúy Hoa, người biết ta hỏi hận nhất sự tình là cái gì không?" Vương Tranh cúi đầu nhìn Triệu Thúy Hoa, khóe miệng mang theo nụ cười, nói.

Thấy Vương Tranh đáng vẻ, Triệu Thúy Hoa thần sắc hoảng hốt một chút, ban đầu Vương Tranh, cũng là cười như vậy, khóe miệng mang theo ôn hòa nụ cười, ánh mặt trời đẹp trai, để cho người không nhìn được cảm thấy, người này có thể lệ thuộc vào cả đời.

Bất quá chỉ là cái mắt tất cả còn cảm giác mình rất giàu có Vương Bát Đàn a!

Triệu Thúy Hoa phục hồi tinh thần lại, trong mắt khinh bỉ vẫn ở chỗ cũ, trên dưới quan sát một phen Vương Tranh, đạo: "Thế nào, con cóc ghè còn muốn ăn thịt thiên nga? Ban đầu không có cùng người cái đó, là đòi ta, làm qua tốt nhất quyết định!"

Vương Tranh bên trong đôi mắt đều là mỉm cười, trên dưới quan sát một phen Triệu Thúy Hoa, sau đó lắc đầu, đạo: "Người sai, ta chưa bao giờ cùng kỹ nữ | từ nói nhân sinh, bất quá con gái của người ấy ư, cũng không giống nhau."

Vương Tranh trên dưới quan sát một phen, nói, nghĩ đến ở một đám thiếu nữ trông được đến cái đó Thanh Thủy Xuất Phù Dung cô nương, Vương Tranh trong lòng có chút xao động, đây tuyệt đối là cô gái đẹp, chính cống mỹ nữ, hơn nữa, hay lại là Thôn hoa năm đó bộ dáng.

"Lý Giai Vi đi, thật là cái chính cống tiểu mỹ nữ a, thật là cùng Thôn hoa năm đó người giống nhau như đúc."

Vương Tranh hai tay phí thời gian đến, nhìn Triệu Thúy Hoa, nói.

"Vương Tranh, người có gan này?" Triệu Thúy Hoa nghe được Vương Tranh lời nói, cười lạnh một tiếng, nói, "Không nên ở chỗ này bày này một bộ chán ghét đáng vẻ, người nếu có thể đuổi kịp nữ nhi của ta, ta cho người ** ** * Triệu Thúy Hoa cũng lấy sau lưng cái sọt hướng phía dưới đi tới, ở phía dưới, một cái đoạn một chân nam tử chính đứng ở nơi đó, trong tay chống gậy, nhìn Triệu Thúy Hoa, mặt đầy âm trầm, nhìn người tới, Vương Tranh ngăn người một chút, hần còn thật không là người này.

"Là Thúy Hoa chồng, kêu Trương Quyền, Thúy Hoa đến rồi nhà không mấy năm, Lý gia tiểu tử kia liền qua đời, liền lưu lại cái đó lúc trước Thúy Hoa cho hần sinh con gái, sau đó Thúy Hoa liền chiều té, tìm tiểu tử này."

"Triệu Thúy Hoa hài tử, là Lý Giai?" Vương Tranh trong lòng động một cái, Lý Giai là Vương Tranh lúc trước từ đối đầu, hai người vừa thấy mặt không phải là đánh nhau chính là cãi vã, nhưng là hần không nghĩ tới, Triệu Thúy Hoa hài tử, lại sẽ là Lý Giai.

Vương Tranh ngồi ở chỗ đó, cúi đầu suy nghĩ sự tình, nguyên lai mình còn trẻ, như thế hoang đường a.

Hồi lâu, Vương Tranh ngẩng đầu lên, nhếch miệng lên một nụ cười, đạo:

"Cha, Hồng Tinh Thôn biến hóa vẫn đủ đại."

Vương Tranh nhìn phương xa, bên trong đôi mắt đều là buồn bã, Vương Tranh trong nhà tầm mắt là tuyệt đối được, đối diện là Đại Sơn, xéo đối diện là Xích Thủy con sông chảy qua đi, Xích Thủy sông không rộng lắm, nhưng là nước chảy gấp, nuôi Hồ Khẩu Trần Tướng gần mười vạn người.

"Mười năm, nơi nào có không thay đổi đạo lý, Tranh từ a, đi, cha mang người đi ra ngoài một chút, xem thật kỹ một chút." Vương lão phụ thân trong tay cầm cái cuốc, cười nhìn Vương Tranh, nói.

Thấy cha đáng vẻ, Vương Tranh tự nhiên biết cha là muốn đi vườn rau trong, Vương Tranh nắm cái cuốc, theo cha đồng thời hướng vườn rau đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Có Chút Chật Vật

Vương gia vườn rau khoảng cách Vương Tranh trong nhà cũng không xa, ngay tại vòng rào phía sau.

Vòng rào là dùng để quản súc sinh địa phương, Vương lão phụ thân chỉ nuôi hai cái gà mái còn có mấy con gà trống, thấy Vương lão phụ thân tới, lập tức bắt đầu hướng bên này xông lại, ha ha ha kêu, giống như Vương lão phụ thân đòi muốn cái gì.

"Đi đi đi, đi sang một bên." Vương lão phụ thân vẫy tay, kéo ra hàng rào tre, Vương Tranh đi vào theo.

Vườn rau không lớn, từ trên xuống dưới tổng cộng ba khối địa, Vương lão phụ thân hướng phía trên nhất đi tới, phía trên trồng cây đậu cô-ve, cây đậu cô-ve vừa mới kết xuất màu xanh tiểu mũi, phía trên còn mang theo từ sắc lời nói.

"Năm nay a, ta đòi sau rất nhiều, liền muốn, người cũng phải trở lại." Vương lão phụ thân mang trên mặt nụ cười, đem vườn rau thảo sừ đi, Vương Tranh cúi đầu làm việc, nghe cha tính tế linh tinh vừa nói.

Đều là mấy năm nay từng ly từng tí.

Vương Tranh nghe trong lòng làm rung động, mười năm này, cha chính là chỗ này sao tới.

Làm một hồi, Vương lão phụ thân mệt mỏi, ngồi một bên đầm đầu gối, đạo: "Lão Lạc, không còn dùng được, như vậy một hồi, đầu gối liền đau."

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh quay đầu, thấy cha đáng vẻ ngồi ở cha bên người, trợ giúp cha nhẹ nhẹ xoa, cha xương bánh chè rõ ràng đánh một vòng, giống như tiểu hài tử chơi đùa chân nhỏ cầu một dạng ở gậy gò song thượng, lộ ra phá lệ đưa mắt.

Thấy như vậy một màn, Vương Tranh lặng lẽ quay đầu đi, đây là phong thấp triệu chứng, hơn nữa cha phong thấp, cố gắng hết sức nghiêm trọng.

"Cha, ta cho người châm cứu đi, ở bên ngoài mấy năm nay, ta cùng một cái Lão Quân y học châm cứu, các loại chờ Minh nhi đồ vật đến, ta cho cha người châm cứu một phen."

Vương Tranh mang trên mặt nụ cười, ngẩng đầu nhìn Vương lão phụ thân, nói.

Nghe được con trai lời nói, Vương lão phụ thân trên mặt lập tức mang theo nụ cười, mặt đầy khẳng định gật đầu, đạo: "Được, ta sẽ chờ con của ta những lời này, con trai a, các loại chờ đến lúc đó, người cho Vương thâm tử, Triệu đại gia tất cả xem một chút, nói cho bọn hắn biết, người ở bên ngoài mười năm này, cũng là học bản lĩnh."

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh cười gật đầu, đỡ Vương lão phụ thân ở một bên ngồi xuống, Vương lão phụ thân tâm tình nhìn qua rất tốt, ngồi ở chỗ đó, thở dài, đạo:

"Nếu là mẹ người cũng thấy như vậy một màn, nhất định sẽ cho người tự hào."

Nghe được cha lời nói, Vương Tranh gật đầu, cầm lên cái cuốc một lần nữa nhanh lên.

Vương lão phụ thân hái rau muống, sau đó lại hái một ít cây đậu cô-ve, xanh mơn mẫm, mặc dù còn không có rất lớn, nhưng nhìn đi lên cố gắng hết sức

đòi vui.

"Chúng ta hai người, tối nay liền ăn cái này." Vương lão phụ thân nắm thức ăn, cười ha hả nói với Vương Tranh.

"Được, đi, cha, chúng ta về nhà."

Vương Tranh cầm lấy Vương lão phụ thân trong tay thức ăn, vác cuốc, hai cha con về nhà, Vương lão phụ thân ngồi nghỉ ngơi, Vương Tranh chuẩn bị cơm tối, rau muống cùng cây đậu cô-ve, còn có Chiêu Đệ đặt ở trên tấm thớt thịt.

Vương Tranh đem cây đậu cô-ve cắt thành tiểu Đậu đũa, thịt cắt tia, trong nhà dầu là mình nổ dầu đậu phộng, đem dầu đốt nóng, một cổ dày đặc đậu phộng mùi thơm ở phía sau quanh quần, Vương Tranh thật sâu thở phào.

Đã rất nhiều năm không có người được này quen thuộc mùi vị.

Vương Tranh tinh thần chấn động, đem thịt bỏ vào trong nồi, tiểu xào, gia nhập cây đậu cô-ve, phía dưới hỏa rất lớn, Vương Tranh bắt quả tùy ý xào mấy cái, một cổ đậm đà mùi thơm ở trong phòng cơm nhà theo như quanh quần.

"Được !" Một thời khắc này, Vương Tranh nhẹ nói một tiếng, cầm lên nồi, trong tay cái muống vể ra trên không trung một cái hoàn mỹ độ cong, xối vào trong chén.

"Nguyên lai người sẽ còn xuống bếp a." Chiêu Đệ khoe miệng mang theo nụ cười, đứng ở cửa, cười nói.

"Đó là tự nhiên, bá mẫu tới sao? Tiểu ngồi một hồi, ta đem rau muống xào, liền có thể ăn cơm." Vương Tranh quay đầu nhìn Chiêu Đệ, cười nói.

Chiêu Đệ gật đầu, ngồi ở chỗ đó nhìn Vương Tranh làm việc.

Vương Tranh đem tỏi cạo sạch vỏ, sau đó cắt thành hạt, cùng dầu đồng thời bỏ vào trong nồi.

Đốt nóng dầu, đem rau muống ném vào trong nồi, thả số ít muối, Vương Tranh nhẹ nhàng phiến động cái xanh,

Chiêu Đệ đứng ở nơi đó, khoe miệng mang theo ôn hòa nụ cười, Vương Tranh thức ăn xào thủ pháp cố gắng hết sức thành thạo,

"Không nhìn ra, người xuống bếp vẫn thật có một tay a." Chiêu Đệ mang trên mặt nụ cười, nhìn Vương Tranh, nói.

Vương Tranh đem rau muống bỏ vào trong mâm, đem trái cây tẩy, đạo: "Cũng không nhìn một chút ta là ai, được, bùng ra đi, chúng ta chuẩn bị ăn cơm."

"Còn có hai cái thức ăn, thuận tiện xào đi." Chiêu Đệ đem phía sau cái mâm cho Vương Tranh, cười hi hi nói.

Một mâm thịt trâu, một chén yêu cầu nhiệt cháo gà.

Tiểu xào thịt trâu, nhiệt cháo gà, Vương Tranh rất nhanh thì hoàn thành, bùng thức ăn lên bàn, Vương lão cha và một cái lão phụ nhân ngồi chung một chỗ, Chiêu Đệ đang ở xối cơm.

Lão phụ nhân là Chiêu Đệ mẹ, là một người dúi, Chiêu Đệ mẹ đại khái chính là hơn 40 tuổi tuổi tác, ở 20 năm trước, Chiêu Đệ phụ thân từ bên ngoài mang theo bạch thím trở lại Hồng Tinh Thôn, mặc dù bạch thím không nhìn thấy, chung quanh còn có người chỉ chỉ trỏ trỏ, nhưng là tình cảm vợ chồng rất tốt, nhưng là ở Bạch Triền sáu tuổi thời điểm, quặng mỏ gas nổ mạnh, Chiêu Đệ phụ thân vĩnh viễn ở lại nơi đó.

Ở Chiêu Đệ bên cạnh mẫu thân, là Chiêu Đệ đệ đệ, Bạch Triền.

Thiếu niên còn chỉ có 15 tuổi, đang ở đọc lớp 9, chính là thanh sập tuổi tác.

"Vương Tranh đại ca!" Thấy Vương chính xuất đến, Bạch Triền mang trên mặt nụ cười, lên tiếng gọi.

"Thím, Bạch Triền." Vương Tranh cười chào hỏi, bạch thím đầu chuyển hướng Vương Tranh, đưa tay ra, Vương Tranh vội vàng ngồi ở bạch thím bên người, một đôi tay ở Vương Tranh trên người sờ, mang trên mặt nụ cười, đạo:

"Lão Vương a, nhà các người Tranh tử, vẫn là như cũ."

Bạch thím mang trên mặt nụ cười, quay đầu nhìn Vương lão phụ thân, nói.

"Nơi nào vẫn là như cũ, cũng lão." Vương lão phụ thân mang trên mặt nụ cười, Chiêu Đệ kéo mẹ tay, cười nói:

"Mẹ, thức ăn được, chúng ta nhanh ăn cơm đi."

Nghe được Chiêu Đệ lời nói, Vương thắm tử gật đầu, khoe miệng mang theo nụ cười, đạo: "Dạ dạ dạ, ăn cơm trước, nhìn ta, chiếu cố đắm chìm trong Tranh tử trở lại trong vui sướng, Tranh tử a, mau ăn cơm."

Vương Tranh gạt đầu, bung lên chén, kẹp một khối thịt trâu cửa vào.

Một cổ vị ngọt trong nháy mắt lan tràn Vương Tranh toàn bộ khoang miệng, không phải là thành phố cái loại này rót nước thức ăn gia súc thịt trâu, là thực sự thịt trâu, điểm điểm thịt trâu.

Thịt trâu mang theo một chút nhân nhát rau cần mùi vị, Chiêu Đề cắt một căn rau cần xào ở bên trong, đồ tiêu phụng bồi rau cần xào thịt trâu, rất thơm

Vương Tranh chỉ cảm thấy trong lòng tràn đầy như vậy ném một cái ném làm rung động, mười năm sinh tử, giờ khắc này, hân đột nhiên cảm giác được, trước mắt mùi vị chính là âm thanh thiên nhiên.

Không biết có bao nhiêu năm không có hưởng thụ qua đẹp như vậy vị.

Vương Tranh thút thít một hạ thân tử, cúi đầu, tăng nhanh ăn cơm tốc độ.

"Tranh tử, ăn từ từ, còn có." Thấy Vương Tranh dáng vẻ, Vương lão phụ thân mang trên mặt nụ cười, nói.

"Ừm." Vương Tranh gạt đầu, nhưng là trong tay động tác cũng không có dừng lại, chẳng qua là đơn giản thức ăn, nhưng là đối với Vương Tranh mà nói, nhưng là hạnh phúc nhất.

Chiêu Đề nhìn Vương Tranh dáng vẻ, khỏe miệng cũng câu khôi một nụ cười, Vương Tranh ngẩng đầu lên, nhìn đến mọi người nụ cười trên mặt, nhẹ nhàng tăng hăng một cái, ngược ngừng cười cười, hân cái bộ dáng này, thật đúng là chặt vật a.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Đuổi Ăn Mày

Ngày thứ hai Thần phương sơ khởi, Vương Tranh liền đứng lên, cùng cha hai người đồng thời hướng trên núi đi tới.

Cung Thanh Thư chính đang dọn nhà, phía tây bốn phòng có chút cũ kỹ, nhưng là lại cũng không phải là Vương Tranh trong nhà, mà là người khác, là Vương lão phụ thân đệ đệ trong nhà, nhưng là cha đệ đệ ở rất nhiều năm trước, bởi vì cơ tim tắc nghẽn qua đời.

Vương Tranh cùng Vương lão phụ thân hai người đồng thời hỗ trợ đem địa phương thu thập sạch sẽ, Vương Tranh thở phào, đạo:

"Cha, ngươi ngồi, ta tới là được rồi."

"Không việc gì, Tranh tử, đồng thời, ta cho cái này khung giường được, cái này giường a, hay lại là ngươi mẫu thân gả tới thời điểm của hồi môn, nhiều năm như vậy, không nghĩ tới vẫn còn ở đó."

Vương lão phụ thân mang trên mặt nụ cười, tâm tình nhìn qua không tệ, đem giường lấy xuống, nhìn Vương Tranh, nói.

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh khỏe miệng mang theo nụ cười, gạt đầu.

Vương lão phụ thân thà là ở nơi nào nhìn giường, không bằng nói là ở nơi nào hoài niệm.

Cung Thanh Thư đi tới.

"Đại ca, ta có chút việc muốn cùng ngươi nói một chút."

Nghe được Cung Thanh Thư lời nói, Vương Tranh gạt đầu, cùng Cung Thanh Thư đồng thời hướng đi ra bên ngoài.

"Ngày hôm qua, cảm ơn ngươi cứu Phượng Liên, Phượng Liên tính khí hơi lớn, ngươi không nên để ở trong lòng, đây là trước mặt bốn năm tiền mướn, tổng cộng mười hai ngàn, năm nay, các loại (chờ) tới cuối năm, ta sẽ cho ngươi."

Cung Thanh Thư đứng ở nơi đó, nhẹ giọng nói với Vương Tranh.

"Được." Vương Tranh nhận lấy tiền, ánh chừng, mười hai ngàn, không một chút nào ít.

Thấy Vương Tranh đáng vẻ, Cung Thanh Thu do dự một chút, đạo:

"Đại ca, sau này liền ở cùng nhau, còn phải chiều cổ nhiều hơn."

"Yên tâm đi, ta sẽ không gây phiền phức cho các người, ta chỉ là ở phía trên nuôi điểm sinh vật thôi, có thời gian lời nói, hai anh em chúng ta thật tốt uống một ly." Vương Tranh vỗ vỗ Cung Thanh Thu bả vai, cười nói.

Cung Thanh Thu có chút lúng túng cười cười, gạt đầu, Vương Tranh xoay người hướng căn phòng đi tới, thấy Vương Tranh rời đi, Cung Thanh Thu thở phào.

Vương Tranh còn thật không phải người bình thường có thể chăm sóc nước đến, nhất là کیا tính cách.

Rất nhiều năm trước, Vương Tranh chính là như vậy tính cách, rất nhiều năm sau, Vương Tranh tính cách không hề có một chút nào thay đổi.

Cung Thanh Thu lắc đầu, năm tháng ở hữu tâm nhân trên người lưu lại đồ vật, nhưng là ở Vương Tranh trên người, tựa hồ không lưu lại bất cứ thứ gì.

Ngô Phượng Liên đứng ở bộ nguyên sơ, bĩu môi nhìn chồng, mười không thể tách rời tâm, đây chính là 12,000 đồng tiền a, nói cho liền cho, thật là quá mức.

"Đi thôi, chúng ta đem đồ vật dời qua, sang năm chúng ta liền dọn đi, tội gì."

Cung Thanh Thu nhìn Ngô Phượng Liên, nhẹ nói đạo, "Bất kể nói thế nào, những chuyện này đi qua liền là quá khứ, sau này chúng ta còn phải tiếp tục, cũng không cần với những chuyện này mặt quần quít."

Nghe được Cung Thanh Thu lời nói, Ngô Phượng Liên đứng ở nơi đó không nhúc nhích, sắc mặt như cũ mủi phần âm trầm.

Nàng cũng không phải là Thanh Thu, nói cái gì không quan tâm liền không quan tâm, đây chính là ước chừng 12,000 đồng tiền.

"Coi như là đuổi ăn mày, cho chúng ta trong bụng hài tử tích điểm phúc đức đi."

Cung Thanh Thu nhẹ giọng đối với Ngô Phượng Liên nói.

Nghe được Cung Thanh Thu nói như vậy, Ngô Phượng Liên thần sắc mới khá một chút, khẽ gạt đầu, đứng dậy hướng mái tây đi tới, mái tây không phải là Vương Tranh trong nhà, hai người thu thập bên này nhà ở.

Nhà ở vẫn là nhà cũ, Vương Tranh nhìn trái phải một phen, bên cạnh tổng cộng có bốn giữa vòng rào, còn có một giữa nhà cầu, Cung Thanh Thu vợ chồng ở ở cái địa phương này, không hề có một chút nào chú ý, phía sau cầu cừ toàn bộ đều chặn lại.

Vương Tranh nắm đồ vật ở phía sau dọn dẹp cầu cừ, thấy những thứ này bẻ tắc cầu cừ, thờ dài.

Nhà cũ đều cần thoát nước, nếu như thoát nước không làm tốt lời nói, cái nhà này, cũng liền phí.

"Buổi sáng khỏe, Tranh tử, ta cũng lên tới." Chiêu Đệ mang theo bao tay, mang trên mặt nụ cười, hướng về phía Vương Tranh vẫy tay, nắm bên cạnh gàu xúc cùng Vương Tranh đồng thời dọn dẹp phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Trong buổi cỏ lưu manh

Thấy Chiêu Đệ ở một bên làm việc, Vương Tranh không nói gì, chỉ tiếp tục nghiêm túc làm việc, Chiêu Đệ quay đầu, thấy nghiêm túc đáng vẻ Vương Tranh, nhếch miệng lên một nụ cười.

Vương Tranh ngẩng đầu lên, vừa vận liền thấy Chiêu Đệ quần áo hướng trước mặt nghiêng về, lộ ra bên trong một mảng lớn. . Nhũ. . Màu trắng.

Vương Tranh nuốt vài ngụm nước miếng, Chiêu Đệ hiện tại tại đáng người, là thực sự không lời, so với khi đó, bây giờ đáng vẻ, nhất định chính là nghịch thiên.

Cũng không biết Chiêu Đề mấy năm nay ăn cái gì.

Vương Tranh trong lòng làm bầm một tiếng, tiếp tục làm việc, Chiêu Đề ngẩng đầu, thấy Vương Tranh mặt đầy buồn rầu đáng vẽ, nháy mắt mấy cái liền, mới vừa phải nói, suy nghĩ một chút, vẫn là không có nói, ngồi ở chỗ đó nhìn Vương Tranh tiếp tục làm việc sống.

"Tranh tử, ta có thể hỏi ngươi một chuyện không?" Chiêu Đề ngẩng đầu nhìn Vương Tranh, hỏi.

"Cái gì?"

"Ngươi... Ở bên ngoài thời điểm, có hay không nói qua đối tượng à?" Chiêu Đề cúi đầu, trên mặt hơi mang theo một ít đỏ ửng, lặng lẽ ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn Vương Tranh, hỏi.

"Nói qua một cái đi, bắt quá bởi vì nói không đến, cho nên liền phút." Vương Tranh từ tốn nói, ở bên ngoài mười năm, hắn cũng có động tâm qua, nhưng là bắt quá cũng lúc trước sự tình.

Chiêu Đề gật đầu, mím môi, tâm đầu đội vui sướng.

"Tiểu nha đầu đừng làm loạn nghĩ, ta qua bên kia, đem bên kia mở ra xuống." Vương Tranh nắm cái cuốc hướng bên kia đi tới, chợt nghe bên kia truyền tới có chút kỳ quái thanh âm.

Nghe được cái thanh âm kia, Vương Tranh cau mày đến, hướng bên kia đi tới, bên này địa phương tương đối vắng vẻ, cơ bản sẽ không có người kéo bên này, trừ thỉnh thoảng có đàn bà ở trên núi chém giấy bán cho mỏ than đá, còn lại, Vương Tranh còn thật chưa nhìn thấy qua vài người đi lên qua.

Vương Tranh hướng bên kia đi qua, đi tới, nhìn thì càng thêm rõ ràng, một cái cái gì để ở một bên, còn có một đem dao bừa cùi.

Vương Tranh bước nhanh hơn, bên này rắn nhiều, chẳng lẽ là có người bị rắn cắn?

Vương Tranh đi qua một cái vòng mà, đứng ở nơi đó, nhìn xuống phía dưới một màn, có chút dở khóc dở cười.

Chỉ thấy cách đó không xa trong sân cỏ, hai khối thịt cút chung một chỗ, hai khối đều là bách hoa hoa phi thịt.

"Ngươi nhẹ một chút, ừ... A, thân thể ngươi từ nâng lên một chút xíu, nhanh lên một chút xong chuyện, ta còn muốn trở về cho ta thêm chiếc kia từ ăn cơm đây!" Ép. Ở phía dưới là một nữ nhân, phía trên là một cái béo trắng mập mạp.

Vương Tranh vốn cho là sẽ là hai người ở chỗ này, lại không nghĩ tới là có người ở chỗ này trộm tình.

Mặc dù hai người cũng hình dáng không ra sao, động tác cũng rất Cổ lão, nhưng là Vương Tranh hay lại là đứng ở nơi đó không nhúc nhích, chủ yếu là Vương Tranh lo lắng hắn di động, hai người kia liền nhìn ra vấn đề.

Vương Tranh đứng ở nơi đó nhìn hai người kia, hắn bỗng nhiên nghĩ đến khi còn bé mẹ ở trước mặt hắn hình dung một loại gọi là lưu manh đồ vật, trước mắt hai người kia, nhìn còn thật không phải bình thường giống như.

"Tranh tử, ngươi ở đó trong làm gì à?" Chiêu Đề thanh âm ở phía sau vang lên, vốn là ở cút được hai người ngay lập tức sẽ ngồi dậy, cầm quần áo lên sẽ mặc, Vương Tranh nghĩ tránh đã tới không kịp, thấy hai người trong mắt kinh ngạc, Vương Tranh vội vàng quay đầu, đạo:

Không có gì, cái đó Chiêu Đề a, chúng ta trước tiên đem đất mang lên bên này đi." Vương Tranh xấu hổ một chút, nhìn Chiêu Đề, nói.

Nghe được Vương Tranh lời nói, Chiêu Đề quay đầu, hướng phía sau nhìn sang, đạo: "Đây chẳng phải là Triệu Thâm tử sao? Triệu Thâm tử tại sao lại ở chỗ này à?"

"Không việc gì, đi nhanh đi, có thể là ở chỗ này chém giấy một loại đồ vật đi, chúng ta đi nhanh làm việc đi."

Nghe được Vương Tranh lời nói, Chiêu Đề hay lại là hướng phía sau nhìn, kia rõ ràng chính là Triệu Thâm tử a, Triệu Thâm tử nàng nhận biết, nhưng là, Vương Tranh tại sao phải kéo hắn đi đây?

"Tranh tử, ta khẳng định đó chính là Triệu Thâm tử, chính là Triệu mập mạp lão bà, ta và ngươi nói, bây giờ Triệu mập mạp lão già, nhưng là vợ hắn rất mập, nhìn một cái cái dáng vẻ kia, ta cũng biết, nhất định là."

Nghe được Chiêu Đề khẳng định phán đoán lời nói, Vương Tranh rất có một phen dở khóc dở cười, Vương Tranh ngẩng đầu lên, nghe được bên kia truyền tới mấy cây thanh âm, Vương Tranh thờ phào, đạo:

"Đi thôi, ta đồ vật đến, bây giờ, chúng ta phải nhanh lên một chút dỡ hàng, bất kể nàng là Triệu Thâm tử hay lại là Vương thâm tử hay lại là Lý thím." Vương Tranh bước nhanh hướng đi về phía trước đi, Chiêu Đề nhìn Vương Tranh đáng vẽ, luôn cảm giác là lạ, bắt quá cũng không nói gì, bước nhanh cùng đi.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Đừng Làm Rộn, Ta Thanh Mai

Kéo dài đến kéo một xe gà con nằm đến bên này.

Tài xế là cái trung niên thật thà đáng vẻ, thấy Vương Tranh, mang trên mặt nụ cười, đạo: "Tranh từ, nhìn một chút, người muốn cái gì ta đều cho người chờ tới đây."

"Lão Lưu, người được đây, lão đương ích tráng, bây giờ càng ngày càng có bản lĩnh a." Vương Tranh đi tới, cùng tài xế nắm tay nhau, nghe được Vương Tranh lời nói, tài xế đi xuống.

Tài xế có chút mập, bắt quá vóc người khô ngô, toàn thân cũng tản ra một cỗ nhân nhát khí tức lạnh lùng.

Chiều Đệ đi theo Vương Tranh phía sau, nhìn cái này gọi là lão Lưu người, nàng vẫn là lần đầu tiên thấy Vương Tranh có người bạn này, dù sao lấy trước, Vương Tranh bằng hữu, nàng đều là nhận biết.

"Không tệ a, bạn gái đẹp đề." Lão Lưu thấy Chiều Đệ, mang trên mặt nụ cười, hướng về phía Vương Tranh giơ ngón tay cái lên, "Tiểu từ người ở bộ đội thời điểm âm thầm, nhanh cùng ta nói một chút, lúc nào giấu xinh đẹp như vậy một cô nương."

Lão Lưu cười ha ha một tiếng, trên mặt đều là khoái đạt, nhìn Vương Tranh, nói.

"Đừng làm rộn, đây là ta thanh mai." Vương Tranh mang trên mặt nụ cười, đi tới mấy cây bên cạnh, đem phía trên bao lấy xuống, trực tiếp để ở một bên.

Bên trong bọc có vật gì hẳn không một chút nào quan tâm, ngược lại trên xe gà mồm, để cho Vương Tranh tinh thần ngay lập tức sẽ nhắc tới.

Những thứ này, nhưng là hẳn tiêu phí tốt hơn một chút tâm tư phi phát tới.

Vương Tranh để tay ở cái lồng phía trên, nhìn những người này, Vương Tranh mang trên mặt giống như thấy mỹ nữ tuyệt thế một loại biểu tình, nhẹ tay khẽ vuốt đi qua, toàn thân đều tại có chút run rẩy. vênh vào.

Tranh từ cái bộ dáng này, thật sự là quá thô bỉ.

Chiều Đệ quay đầu đi, lão Lưu cũng là mặt đầy chê, hướng về phía một tổ Con gà, có cần phải lộ ra như vậy biểu tình tới sao?

"Dờ hàng đi, ta tới nay còn phải đi về đâu rồi, nhà chúng ta vợ cho ta làm xương sườn hầm củ cà rốt, chờ ta trở về ăn đây!" Lão Lưu đã bắt đầu giúp khuôn đứng lên, Vương Tranh gật đầu, Chiều Đệ tiến lên hỗ trợ, vài người đem mấy thứ toàn bộ đều lấy xuống.

Tổng cộng là 20 lồng, một lồng 100 con, đây là Vương Tranh mua chuẩn bị trở lại làm giàu 2,000 con gà.

"Đi a." Lão Lưu thở phào, nói.

"Còn phải giúp một chuyện." Vương Tranh nhặt lên bên cạnh túi, từ bên trong xuất ra một xấp tiền đặt ở lão Lưu trên tay.

"Ngược lại người cũng chỉ phải chạy trở về mà thôi, liền thuận tiện giúp ta đi trấn trên mua ít đồ đi, chặn giường một loại, người xem, bốn gian phòng cũng rộng tuếch, chẳng có cái gì cả."

Lão Lưu xe mặc dù là máy cày, nhưng là cũng đã là sửa đổi đi qua, phía trên không gian rất lớn, thả 2,000 con gà, cũng dư dả.

Nghe được Vương Tranh lời nói, lão Lưu cúi đầu nhìn Vương Tranh, bĩu môi một cái, không lên tiếng, trực tiếp lấy tiền, nắm một cây thiết còn ở máy cày trước mặt vàng đứng lên, rất nhanh, xe vang, lão Lưu ngồi trên xe mặt, nghênh ngang mà đi.

"Thật là kỳ quái xe a." Thấy xe đi xa, Chiều Đệ bĩu môi, nói.

"Người này không việc gì liền thích làm những thứ này, ta đi trước dọn dẹp bên kia bốn giữa vòng rào." Vương Tranh hướng bên kia đi tới, Chiều Đệ lập tức đuổi theo, hai người nắm cái cuốc cùng một cái củ xúc bận rộn.

Trên hàng rào đều là khoảng không, phía dưới mặc dù bẩn, nhưng là dọn dẹp rất nhanh, dùng nước vừa xông tẩy, liền có thể.

"Yêu cầu một ít romeo đây!" Chiều Đệ liếc mắt nhìn phía trên, cau mày, nói.

Nghe được Chiêu Đệ lời nói, Vương Tranh hướng phía trên nhìn, thấy phía trên đáng vẻ, gật đầu, cái này phía trên, đúng là yêu cầu không ít rom rạ, nếu không đồ a, không cách nào giữ ấm.

"Ta đi lấy tới, ngươi chờ ta." Bỗng nhiên, Chiêu Đệ quay đầu nhìn Vương Tranh, nói, nghe được Chiêu Đệ lời nói, Vương Tranh gật đầu, Chiêu Đệ đứng dậy hướng đi ra bên ngoài, Vương Tranh đứng ở nơi đó, nhìn Chiêu Đệ bóng lưng, lắc đầu, nắm cái cuốc đi cuối cùng một gian vòng rào bận rộn.

Người có tam gấp, tam gấp địa phương, vẫn là phải chuẩn bị đi ra.

Vương Tranh đi vào, Vương lão phụ thân đã đem nhà cầu dọn dẹp không sai biệt lắm, kiểu xưa nhà cầu, cái hố rất sâu, phía trước là một khối bình địa nhỏ, bởi vì rất nhiều năm không có dùng, nhà cầu cũng sớm đã bại rất nhiều.

Thấy con trai đi vào, Vương lão phụ thân mang trên mặt nụ cười, đạo: "Tranh từ a, ngươi đi giúp còn lại đi, nơi này cha đã sắp làm xong."

Vương Tranh do dự một chút, gật đầu, đem con gà con dôi tới, sau đó bỏ vào rửa sạch sẽ trong hàng rào, Vương lão phụ thân không biết lúc nào theo tới, thấy những thứ này con gà con, trên mặt cũng mang theo nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Mua Một Điều

Con gà con phân chia ba đợt, một nhóm là đại hoàng gà, còn có Ô Kê cùng đen gà, những thứ này đều là trên thị trường thường gặp phẩm loại.

Vương lão cha và Vương Tranh đồng thời đem gà bỏ vào vòng rào bên trong, con gà con môn tâm tình không tệ, ở bên trong hoạt bát, thấp phần vui vẻ.

"Chúng ta lấy trước những thứ này làm thí nghiệm, chờ đến có một ngày, nói không chừng sẽ có tốt hơn." Vương Tranh nhìn ở bên trong từ từ đi đi lại lại con gà con môn, mang trên mặt nụ cười, nói.

Đại hoàng gà số lượng nhiều nhất, cũng lớn nhất, Vương Tranh đưa bọn họ phân biệt đặt ở ba cái vòng rào bên trong, nhìn những thứ này rất nhanh thì ôm làm một một dạng gia hỏa, Vương Tranh thở phào, những thứ này bây giờ cũng đều là hần bảo bối a.

Vương lão phụ thân mang trên mặt nụ cười, đi theo con trai bên người, nhìn những tiểu tử này, trên mặt cũng mang theo nụ cười, đạo:

"Con trai, thật tốt nuôi, các loại chờ có tiền, cho cha ngươi ta mua một chồn, ta cũng có thể đi ra ngoài khoe khoang khoe khoang."

Vương lão phụ thân mang trên mặt nụ cười, nói.

Bây giờ nông thôn khoe giàu, cũng lưu hành xuyên cái chồn đi ra ngoài.

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh nháy nháy mắt, đạo: "Mua một điều? Đồ chơi kia đáng đáp lại xấu xí lại lãng phí lương thực, cha, nói thế nào chúng ta cũng phải mua một lão hổ nuôi."

Vương Tranh mang trên mặt nụ cười, nhìn Vương lão phụ thân, nói.

Vương lão phụ thân quay đầu nhìn Vương Tranh, thấy Vương Tranh vẻ mặt thành thật đáng vẻ, nháy mắt mấy cái, đạo: "Con trai, ta muốn là cái đó mặc lên người chồn, hiện tại ở nông thôn, liên lưu hành, ai có tiền, mua một chồn mặc trên người, đi ra ngoài có mặt mũi."

Vương lão phụ thân nhìn Vương Tranh, cười ha hả nói.

Nghe được cha lời nói, Vương Tranh này mới phản ứng được, Vương lão phụ thân muốn, là lông chồn quần áo.

Vương Tranh sờ mũi một cái, khi nào cha cũng như vậy con buôn, còn phải xuyên cái chồn.

"Được a, cha, ta và ngươi nói, chúng ta nhất định kỳ khai đắc thắng, đến lúc đó, mua một chồn, cho ngươi ở trước mặt người khác thật tốt khoe khoang khoe khoang" Vương Tranh vẻ mặt thành thật nhìn Vương lão phụ thân, nói.

Nghe được Vương Tranh lời nói, Vương lão phụ thân nụ cười trên mặt càng vui mừng, vác vác cũng đứng lên, cả người nhìn qua cũng tuổi trẻ rất nhiều,

Vương chính quay đầu, thấy cha đáng vẻ, trong lòng cũng đi theo tốt hơn rất nhiều, từng cơn gió nhẹ thổi qua, mang theo trận trận mát mẻ, hai người nhìn một hồi bên trong con gà con, xoay người hướng bên trong đi tới, còn có bốn phòng, yêu cầu xử lý.

Phía trên nhà ở là sau để xây dựng, phía dưới là tổ ốc, nhưng là bởi vì lúc trước Vương Tranh mẹ thích ở ở phía dưới, và lại là Vương Tranh đi học thuận lợi, cho nên người một nhà liền dời xuống phía dưới ở, phía trên nhà ở, so với phía dưới, tốt hơn rất nhiều.

Vương lão cha và Vương Tranh hai người đem nhà ở thu thập một phen, Vương lão phụ thân ở trong phòng phun thuốc, đạo:

"Trong gian phòng đó, con rận nhiều."

Vương Tranh gật đầu, cùng Vương lão phụ thân đồng thời xử lý, phun thuốc sau này, mở cửa phòng hóng mát, hai người che mũi ra khỏi phòng, trong phòng mùi thuốc sắc người, có chút khó mà chịu đựng.

Này nhà cũ là Giang Nam hết sức phổ biến nhà ở, trung gian là gian nhà chính, hai bên trái phải đều bốn gian phòng.

Vương Tranh ở ở bên trái, Cung Thanh Thư vợ chồng dời đến bên phải.

Căn phòng rất nhanh thì dọn dẹp sạch sẽ, một cái điện viên trốn ở xà ngang bên trên kêu một tiếng, thấy người, nhanh chóng chạy xa, Vương Tranh nhiều hứng thú nhìn, mèo là mèo hoang, bên này người ta có nuôi mèo thói quen, nhưng là mèo dã tính mạnh, vài năm sau khi, liền rời đi, chính mình tiến vào trong thâm sơn, lâu ngày, Yamanaka mèo hoang, cũng liền theo nhiều lên.

Mèo là điển hình nhận thức phòng không nhận người sinh vật, nhưng là bắt con chuột nhưng là một tay hảo thủ, cho nên tất cả mọi người thích mèo vào nhà mình, có chút là lưu lại mèo, sẽ còn trên đất hoặc là trong góc thả một ít cá nhỏ tử, hấp dẫn mèo lưu lại.

Mèo hoang núp ở vòng rào trên đỉnh, một đôi mắt nhìn Vương Tranh, bên trong đôi mắt mang theo tìm tòi nghiên cứu.

Vương Tranh trêu chọc mấy tiếng, ngoắc ngoắc tay, mèo hoang nhanh chóng chạy mở, Vương lão phụ thân lại ở phía dưới bắt đầu đem trước mặt trên đất mặt rác rưởi dọn dẹp, một bên dọn dẹp, vừa nói:

"Bây giờ thời gian còn sớm, chúng ta còn có thể loại nhiều chút cải xanh, những thứ này đại gà, mỗi ngày khẳng định cũng cần rất nhiều thứ ăn."

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh gật đầu, Chiêu Đề cùng lão Lưu cũng vẫn chưa về, hai người đồng thời đem trước mặt thổ địa dọn dẹp sạch sẽ, rác rưởi chất ở một chỗ, phía dưới để lá cây một loại, trung gian là nhánh cây, phía trên là trong đất cỏ xanh, lại nắp tầng một đất, đốt phía dưới.

Đây là cái gì nông thôn đặc biệt chế tạo phân bón một loại phương pháp, đem cỏ xanh lá cây một loại xử lý xong, lợ lợ trên đất, thổ nhưỡng sẽ càng phì nhiêu, cũng có thể giảm bớt hóa phì một loại sử dụng.

Vương lão phụ thân dốc hết sức lực làm việc, rất nhanh thì ngồi một bên, đấm đầu gối, nhìn Vương Tranh vội vàng, Vương Tranh cởi áo, ở bên trái nơi ngực có một bộ rất lớn xâm không xâm cơ hồ đem Vương Tranh toàn bộ ngực trái bộ phận cũng đắp lại, nhìn kỹ lại, là một Phật Đà mặt, bên cạnh điểm chấu hoa sen nhiều đóa, theo Vương Tranh động tác từ từ động.

Phật Đà khắp khuôn mặt là đại từ đại bi, nhìn, phảng phất hoàn toàn hoa sen nở rộ, có trải qua thanh âm ở lẫn quần bên tai.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Vương Tranh Chuyện Cũ

Vương lão phụ thân nhìn kỹ con trai Phật Đà, một lúc lâu, đưa tay ra, nhìn Vương Tranh, đạo: "Tranh tử a, người này ngực, là thế nào bị thương?"

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh ngẩng đầu lên, bộ ngực hấn từng chịu qua thương, nhưng là kia là rất nhiều năm trước sự tình, hơn nữa, từ có này xâm sau này, có rất ít người có thể thấy được bộ ngực hấn từng chịu qua thương.

Nghe được Vương lão phụ thân lời nói, Vương Tranh rõ ràng ngăn người một chút, hấn không nghĩ tới, Vương lão phụ thân lại nhìn ra.

Vương Tranh cười khổ một tiếng, đạo: "Trước đây thật lâu sự tình, chính là một chút thương nhỏ, xâm thời điểm lưu lại."

Nghe được Vương Tranh lời nói, Vương lão phụ thân gật đầu, Vương Tranh cúi đầu nhìn phía trên vết thương, cười khổ một tiếng, nếu như không phải là Vương lão phụ thân nhắc lên, hẳn đều muốn quên chính mình đã từng còn để lại một cái như vậy dấu ấn.

Đây cũng là rất nhiều năm lúc trước sự tình, khi đó hắn, bắt quá mới vừa bắt đầu tiếp nhận nhiệm vụ, nhiệm vụ lần thứ nhất thời điểm, bởi vì chính mình khur khur có chấp, thiếu chút nữa tổng táng mạng nhờ mình, khi đó, hắn cũng mất đi hắn đã từng kể vai chiến đấu đồng bạn.

Đó là hắn cắt không bỏ được trí nhớ.

Vương Tranh đem trong lòng chua xót nuốt xuống, cúi đầu bắt đầu nghiêm túc đào đất, Vương lão phụ thân ngồi ở chỗ đó nhìn con trai làm việc, thấy Vương Tranh tay nhắm lại có chút nhô ra gần xanh sau này, thờ dài.

Hắn có thể thấy được, Vương Tranh trên người, có một ít hắn không muốn nói sự tình, con trai đại, cũng có chính mình bí mật.

Vương lão phụ thân thờ dài, nhìn Vương Tranh, bên trong đôi mắt đều là vui vẻ yên tâm.

"Cậu, đại ca, buổi trưa, tới nhà của ta ăn chút cơm đi." Ngô Phượng Liên đi tới phơi cốc bãi một bên, nhìn Vương Tranh cùng Vương lão phụ thân, nói.

Mặc dù Ngô Phượng Liên thần sắc nhìn qua có chút không được, nhưng so với ngày hôm qua, rõ ràng tốt hơn rất nhiều, thấy Vương Tranh sau này, Ngô Phượng Liên trong thần sắc hơi có chút lúng túng, dù sao, chuyện hôm qua, vẫn là phải cảm tạ Vương Tranh.

Nghĩ đến chồng lời nói, Ngô Phượng Liên có chút tăng hăng một cái, một lần nữa nói: "Đại ca, Cậu, tới trước ăn chút cơm đi, đã giữa trưa, buổi chiều bận rộn đi nữa cũng có thể."

"Con trai, đi, đi Thanh Thư trong nhà ăn chút đi." Vương lão phụ thân chiến chiến nguy nguy đứng lên, Vương Tranh gật đầu, một là một, hai là hai, anh em ruột, mình tính sổ, nhưng là lui tới, vẫn là phải có.

Đây chính là trong gia tộc quan hệ bám vấy đàn bà, cũng là trong thành thị người, mãi mãi cũng không thể nào hiểu được gia tộc cảm tình.

"Tới." Vương Tranh cười mở cười cười, đứng lên, đi ra ngoài mồ hôi trán, nói.

Nghe được Vương Tranh lời nói, Ngô Phượng Liên gật đầu, cùng Vương Tranh đồng thời đỡ Vương lão phụ thân hướng bên trong đi tới, Vương lão phụ thân liếc mắt nhìn Ngô Phượng Liên bụng, đạo:

"Phượng Liên a, tối hôm qua té một chút, hải tử không có sao chứ?"

"Không việc gì, Cậu, đi bệnh viện kiểm tra, thầy thuốc nói chuyện gì cũng không có." Ngô Phượng Liên nhẹ giọng đối với Vương lão phụ thân nói, bỏ đi ngày hôm qua ấn tượng không nói, thật ra thì Ngô Phượng Liên thật đúng là một mỹ nhân bại hoại.

Ngũ quan xinh xắn tinh xảo, vóc người thon gầy, một con tóc đen tùy ý chắm ở phía sau, tán giác hai bên có chút rũ mấy lộn tóc, nói chuyện lời nói nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ, thanh âm không lớn, không nhanh không chậm, là khối đường gia vật liệu tốt.

Vương Tranh theo Ngô Phượng Liên vào phòng, Cung Thanh Thư vẫn ở chỗ cũ bên ngoài bận bịu, các loại (chờ) Vương Tranh vào phòng, mới vừa mang theo một thân mùi vị trở lại, thờ dài, đạo:

"Phía trên vòng rào có một nơi phá cái động, một con con heo nhỏ từ từ chỗ đó chui ra đi, ta phí thật là lớn tinh thần sức lực mới làm đi vào, chờ chút người đừng vội đi đứt bọn họ, ta cần muốn đi ra ngoài mua ít đồ trở lại bỏ tức."

Cung Thanh Thư một bên vào cửa, vừa hướng Ngô Phượng Liên nói.

Nghe được Cung Thanh Thư lời nói, Ngô Phượng Liên gật đầu, Cung Thanh Thư vào cửa, thấy Vương Tranh cùng Vương lão phụ thân, mang trên mặt nụ cười, đạo:

"Cậu, đại ca."

Vương Tranh cùng Vương lão phụ thân đều gật đầu, vài người ngồi ăn cơm, thức ăn rất đơn giản, một cái tiểu xào thịt muối, một cái ớt xanh sợi thịt, còn có một cái rau muống, bắt quá Ngô Phượng Liên tài nấu ăn một dạng Vương Tranh qua loa ăn một ít, buông chén đĩa xuống.

"Đại ca ăn như vậy điểm liền có thể?" Cung Thanh Thư nhìn Vương Tranh, nháy mắt mấy cái, "Trong nồi còn có cơm đây!"

"Đù!" Vương Tranh cười nói, thức ăn rất mặn, không phải là hắn thích khẩu vị, có lẽ là thói quen nguyên nhân, Vương Tranh đối với cơm này thức ăn, hơi có chút không có thói quen.

Nghe được Vương Tranh lời nói, Cung Thanh Thư không nói gì, thấy cha còn đang uống rượu, Vương Tranh nói một tiếng, chính mình đi bên ngoài làm việc, tiếp theo còn phải xử lý rất nhiều chuyện, cho nên, có thể quá nhiều chen chúc chút thời gian làm việc, liền chen chúc chút thời gian làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Chiêu Đệ, Đừng Làm Rộn

"Đoán một chút ta là ai?" Một cái mang theo nhiều chút giọng nữ hùng hồn thanh âm ở phía sau vang lên, Vương Tranh ngẩng đầu lên, mặt đầy buồn cười, lắc đầu, đạo: "Đừng làm rộn, Chiêu Đệ."

"Thật là, vẫn cùng khi còn bé như thế, không một chút nào biết đoán một chút." Chiêu Đệ khoe miệng có chút trề lên, đứng ở Vương Tranh bên người, thân thể có chút dựa vào trên tầng cây, nhìn cách đó không xa liếc mắt, đạo:

"Tranh từ, người mới vừa rồi nha có phải hay không đang nhìn hai người kia cái đó à?" Chiêu Đệ bỗng nhiên nhìn Vương Tranh, tay làm một cái động tác, trong mắt mang theo hiếu kỳ, nhìn Vương Tranh, nói.

"Cái gì cái này cái đó, ta xem người mang rất nhiều thứ đi lên, đi thôi, chúng ta đi trước đem mấy thứ dọn dẹp ra tới." Vương Tranh xem đến phần sau tới mấy cây, hướng phía trên đi tới, nghe được Vương Tranh lời nói, Chiêu Đệ bĩu môi, hiển nhiên có chút vui vẻ, tên khốn kiếp này, không nói thì không nói mà, chính ở chỗ này cố làm ra vẻ.

Wương Tranh quay đầu, thấy Chiêu Đệ đáng vẻ, nhếch miệng lên một nụ cười.

Đại khái là bởi vì bận rộn nguyên nhân, Chiêu Đệ đáng vẻ nhìn qua có chút mệt mỏi, trên trán còn có chút mồ hôi, gương mặt bị phơi hồng hồng, thích khách bĩu môi, để cho người không nhận được nghĩ muốn nhất thân phương trạch.

Wương Tranh nuốt vài ngụm nước miếng, Chiêu Đệ ngẩng đầu lên, thấy Vương Tranh ánh mắt, mãnh ôm trước mặt mình, tròn tròn con mắt, đạo: "Không cho phép nhìn loạn."

"Đã sớm nhìn xong a." Vương Tranh nhún nhún vai, mặt đầy vô tội nhìn Chiêu Đệ, nói.

Nghe được Vương Tranh lời nói, Chiêu Đệ tròn tròn con mắt nhìn Vương Tranh, toàn thân cao thấp kiểm tra một phen, thấy Chiêu Đệ đáng vẻ, Vương Tranh ha ha cười cười, xoay người phơi cốc bãi, nhìn lái tới xe nhỏ.

"Vợ của người thật đúng là sẽ vì người tiết kiệm tiền a." Lão Lưu vỗ vỗ Vương Tranh bả vai, cười nói, "Phía dưới là đồ dùng hàng ngày, phía trên là vợ của người thả. Ta thật phải đi về, vợ ta đã đánh tám điện thoại."

Lão Lưu lấy ra điện thoại di động, cười khở một tiếng, nói.

Wương Tranh vỗ vỗ lão Lưu bả vai, cười cười, đạo: "Ngày khác mời người ăn cơm."

Lão Lưu gật đầu, lái xe đi xa, Vương Tranh nhìn trên mặt đất đồ vật, thở phào, Chiêu Đệ đi nhanh tới, cùng Vương Tranh đồng thời Tương gia cư phẩm bỏ vào.

"Nơi đó có một túi." Vương Tranh chỉ chỉ trong góc Oxford túi vải tử, nói với Chiêu Đệ.

Chiêu Đệ nha một tiếng, mở túi ra, thấy đồ bên trong, quay đầu nhìn Vương Tranh, trong mắt đều là không thể tin, tròn tròn con mắt, đạo:

"Tranh từ, người có phải hay không đi đánh cướp, thế nào bên trong nhiều tiền như vậy à?" Chiêu Đệ tròn tròn một đôi mắt nhìn Vương Tranh, nói.

"Ta nói muốn trở về, bằng hữu đưa ta lễ vật." Vương Tranh nhàn nhạt nói một tiếng, sẽ bị từ ném vào trong phòng.

"Mau lại đây đi, nhìn cái vật kia, còn không bằng sắp hiện ra có chuyện chuẩn bị xong." Vương Tranh kéo một chút, Chiêu Đệ, Chiêu Đệ đem Oxford túi vải tử giấy khóa kéo kéo được, sau đó cùng ở Vương Tranh bên người.

"Ta xem người chuẩn bị thức ăn gia súc rất ít, cho nên mang cho người nhiều chút khoai lang mật cây mây đi lên, chúng ta có thể mang lá cây nghiền nát uy con gà con." Chiêu Đệ mang trên mặt nụ cười, đem hai túi khoai lang mật lá lấy xuống, nhìn Vương Tranh, thở hồng hộc nói.

Wương Tranh liếc mắt nhìn, thấy Vương Tranh trên mặt hưng phấn tiểu biểu tình, ngẩn người một chút.

"Chiêu Đệ, người có thể không cần muốn làm như thế." Vương Tranh do dự một chút, nhìn Chiêu Đệ, nói.

"Ta cũng không muốn làm a, bất quá coi như là giúp người một chút được, lại nói, ngược lại nhàn rồi cũng là nhàn rồi, ở nhà khắp nơi đều là con muỗi, ở phía trên rất nhiều, người sẽ không cần đuổi ta đi chứ?"

Chiều Đệ quay đầu, tội nghiệp nhìn Vương Tranh, nói.

Vương Tranh ngẩng đầu nhìn Chiều Đệ, Chiều Đệ trong cặp mắt lóe lên ánh sao cùng kỳ vọng, thấy Chiều Đệ đáng vẻ, Vương Tranh cúi đầu.

Hắn không muốn lại đem chính mình phiên toái đưa đến Chiều Đệ trên người, bất kể Chiều Đệ thì nguyện ý, vẫn là không muốn.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Không Giống Nhau Cảm Giác

Thấy Vương Tranh đáng vẻ, Chiều Đệ bĩu môi một cái, nhiều năm thanh mai, vừa nhìn thấy Vương Tranh đáng vẻ, nàng cũng biết, Vương Tranh không thể.

"Ta đi cùng cha đồng thời hỗ trợ đem lò bếp dựng tốt." Chiều Đệ hướng bên kia đi tới, Vương Tranh quay đầu nhìn Chiều Đệ, cúi đầu, cố gắng hết sức nghiêm túc làm việc, một lúc lâu, mới vừa thở dài.

"Chiều Đệ, ta cũng không phải là hai người người."

Vương Tranh nhìn mình hai tay, lòng bàn tay đều là vết thương, lưỡng đạo vết thương trực tiếp đưa hấn tay hoa thành hai nửa, Vương Tranh cười khổ một tiếng, nhìn trong hàng rào tiểu gia hỏa, trong lòng hơi mang theo một ít bất đắc dĩ.

Vương Tranh quay đầu.

Một cái xinh đẹp bóng người chính hướng đi tới bên này.

Trên núi nhà cũ một loại có rất ít người đi lên, hơn nữa trên núi hai bên đều là núi xanh vây quanh, nhà ở phía dưới đều là ruộng đất, thành dạng nấc thang đi lên.

Đái Kiều đi lên giày cao gót, nàng hơi mệt chút, thôn dân nói nơi này bất quá cách xa bốn, năm dặm khoảng cách, nhưng là chân chính đi tới, Đái Kiều mới biết, nguyên tới lao lực như vậy, nhất là đi lên giày cao gót đi tới.

Nàng vốn là không muốn đi lên, nhưng là một chuyện, nàng không thể không đi lên.

Đái Kiều bước nhanh hướng phía trên đi tới, Vương Tranh đứng ở phía trên hướng phía dưới nhìn, Đái Kiều vóc người rất tốt, nhất là hôm nay mặc một món cổ áo hình chữ V T-shirt, thông qua Vương Tranh ánh mắt, hoàn toàn có thể thấy Đái Kiều bên trong đáng vẻ.

Đái Kiều da thịt trắng nõn, nhất là này một đôi theo Đái Kiều thờ hờn hển mà không ngừng lay động tiểu bạch thỏ, càng hơn, tiểu bạch thỏ trung gian là một cái bên người sâu không thấy đáy rãnh, theo Đái Kiều đồ vật không ngừng vận vận, để cho người không nhìn được nghĩ sẽ đối đến phía dưới tìm tòi kết quả.

Thật là cái yêu kiều điểm ướt át mỹ người a.

Vương Tranh nuốt vài ngụm nước miếng, tay gãi gãi, ừ, một cái tay căn bản là không cách nào bắt, Vương Tranh khoa tay múa chân một chút, Đái Kiều mãnh ngẩng đầu lên, thấy Vương Tranh đáng vẻ, lạnh rên một tiếng, đạo:

"Vương Tranh, ngươi đang nhìn cái gì đây?"

"Cái gì cái gì?" Vương Tranh gãi gãi sau gáy, bốn phía xung quanh nhìn, "Ta đang ngắm phong cảnh a."

Đái Kiều thật chặt trước mặt, nghe được Vương Tranh lời nói, lạnh rên một tiếng, đạo: "Vậy ngươi ngược lại cùng ta nói một chút, cũng nhìn cái gì đó phong cảnh?"

Thấy Vương Tranh đáng vẻ, Đái Kiều bên trong đôi mắt đều là chê, tiểu tử này, căn bản là người chuyên gây họa, rồi mới trở về một ngày, liền ngón ngang chọc một đống lớn sự tình không nói, còn là một sắc phối, cả người sắc mị mị, người như vậy, có thể sống đến bây giờ, thật là phúc lớn mạng lớn!

"Nhìn ngang thành linh bên thành đình, xa gần cao thấp đều không cùng." Vương Tranh rung đùi đắc ý nói một câu thơ, cúi đầu nhìn Đái Kiều, mang trên

mặt nụ cười, nói:

"Trường thôn, người nói, ta câu thơ này nói không tệ chứ, vừa vận hợp với tình thế." Vương Tranh cúi đầu, nhìn Đái Kiều trước mặt, trong lòng có chút rạo rực.

Ở bên ngoài nhiều năm như vậy, hẳn thấy qua vô số mỹ nữ, xem qua vô số phong cảnh, giống như Đái Kiều như vậy ngực bộ, hẳn vẫn là lần đầu tiên thấy, coi như là nữ thần Chí Linh tỷ tỷ, ở Đái Kiều trước mặt, cũng kém hơn một chút a.

Quả nhiên là nhìn ngang thành lĩnh bên thành đình, xa gần cao thấp có một phen mùi vị ở trong lòng a.

Nghe được Vương Tranh lời nói, Đái Kiều lạnh rên một tiếng, hướng phía trên đi tới, tên khốn kiếp này, thật đúng là sẽ ngâm thơ.

"Xem ra là ta xem thường người." Đái Kiều trên mặt đều là lạnh giá, bước nhanh về phía trước, hướng đi về phía trước đi, nàng nhất định phải cùng Vương lão phụ thân nói một chút, tên khốn kiếp này, thật sự là quá hủy Hồng Tinh Thôn hình tượng!

"Đâu có đâu có, trường thôn khách khí, thường nói nói thật hay, đọc thuộc Đường Thi ba trăm thủ, không biết làm thơ cũng sẽ ngâm." Vương Tranh cười ha hả với sau lưng Đái Kiều, nói, Đái Kiều bỗng nhiên đứng lại, Vương Tranh không có ngừng, cả người hướng Đái Kiều nhào qua.

"Cẩn thận." Vương Tranh ôm lấy Đái Kiều, tự mình ở xuống, Đái Kiều ở trên cao, Vương Tranh hai tay đặt ở Đái Kiều hông, Đái Kiều trước mặt chính là áp sát vào Vương Tranh trên người, Đái Kiều bên trong đôi mắt đều là lửa giận, nhìn Vương Tranh.

Wương Tranh bóp bóp Đái Kiều hông.

Ừ, cảm giác rất tốt, so với tưởng tượng còn tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Người Đang Ở Đây Phía Trên Ta

Đái Kiều đầu vẫn còn ở trạng thái, sau một khắc, liền cảm nhận được một cái móng vuốt tại chính mình hông bộ bắt một chút, Đái Kiều sắc mặt ngay lập tức sẽ âm trầm xuống.

Tên khốn kiếp này, lại dám khi dễ nàng!

"Vương Tranh, người đứng lên cho ta." Đái Kiều cắn răng nghiêng lợi nhìn Vương Tranh, nói.

"Không đứng lên." Vương Tranh nằm trên đất, nhìn Đái Kiều, nói.

"Người quá đáng!" Đái Kiều nhìn Vương Tranh, thân thể không ngừng được run, nàng có thể cảm nhận được Vương Tranh phía dưới chính giờ cao cò xí, hơn nữa, còn hướng về phía nàng có chút lúng túng vị trí đỡ lấy.

Đái Kiều tròn tròn con mắt nhìn Vương Tranh.

Thấy Đái Kiều đáng vẻ, Vương Tranh xấu hổ, hẳn cũng cảm nhận được phía dưới biến hóa, không nghĩ tới tiểu gia hỏa như vậy không nhịn được dụ.

Bất quá, Đái Kiều phía trước là thật rất vĩ ngạn, hơn nữa là chân thực không tệ, theo Đái Kiều run rẩy, trước mặt ở Vương Tranh trên người không ngừng mài lên, Vương Tranh chỉ mặc một bộ đơn bạc áo khoác, Đái Kiều cũng vậy, hẳn có thể rõ ràng cảm nhận được trước mặt ở trên người hẳn ma mạng đến thư thích.

Đừng nói tiểu huynh đệ, coi như là tay hán, cũng không nhịn được nghĩ phải đặt ở phía trên thật tốt ngắt nhéo một cái a.

Đái Kiều thấy Vương Tranh đáng vẻ, sắc mặt bộc phát âm trầm, trên người khẽ nâng lên một ít, Vương Tranh cảm giác, hẳn tựa hồ xuyên thấu thứ gì.

Wương Tranh nhìn Đái Kiều, Đái Kiều thân sắc ngay lập tức sẽ biến hóa, sắc mặt cũng biến thành lẳng lẽ.

"Vương Tranh, người đứng lên cho ta!"

Nghe được Đái Kiều lời nói, Vương Tranh mặt đầy dờ khóc dờ cười, nhìn Đái Kiều, đạo:

"Người đang ở đây ta phía trên, để cho ta thế nào đứng lên?"

Nghe được Vương Tranh lời nói, Đái Kiều thần sắc biến hóa một chút, sau một khắc, Đái Kiều cả người đứng lên, từ Vương Tranh góc độ, vừa dễ dàng thấy Đái Kiều màu hồng tiểu ** ** mang theo một chút nụ hoa một bên, Vương Tranh các loại mắt tròn con người, muốn nhìn một chút bên trong ướt không có.

Cảm nhận được Vương Tranh ánh mắt, Đái Kiều vội vàng đem váy kéo xuống, kết quả dùng sức quá mạnh, đem trên người quần áo cũng cho kéo một ít đi xuống, phía trên tiểu bạch thỏ không kịp chờ đợi liền muốn đi ra ngoài nhảy.

Vương Tranh con mắt ngay lập tức sẽ tròn tròn, hẳn sẽ chờ Đái Kiều bên trong tiểu bạch thỏ lộ ra.

Đáng tiếc, bị cản lại.

Vương Tranh mặt đầy bất đắc dĩ lắc đầu, nhìn Đái Kiều đã mặc quần áo tử tế, thờ dài, Vương Tranh đứng dậy, có chút cúi người, đạo:

"Được, đại thôn trưởng, xin hỏi người tìm ta có chuyện gì không?"

Đái Kiều như cũ nhìn Vương Tranh, bên trong đôi mắt đều là lừa gạt.

"Mới vừa rồi hết thấy, người tuyệt đối không cho phép nói ra, có nghe hay không?" Đái Kiều gương mặt lạnh lùng nhìn Vương Tranh, nói.

"Cái gì không cho phép nói ra à?" Vương Tranh nháy mắt mấy cái, nhìn Đái Kiều, mang trên mặt vô tội, đạo: "Nhìn thấy chính là nhìn thấy, chẳng lẽ trưởng thôn còn muốn tranh cãi hay sao?"

Vương Tranh mang trên mặt nụ cười, nhìn Đái Kiều, cười hi hi nói.

"Người!" Đái Kiều chỉ Vương Tranh, sắc mặt đỏ ửng, cắn răng nghiêng lợi, hoàn toàn không biết mình phải nói như thế nào, cái này Vương Tranh, thật sự là quá đáng ghét.

Thấy Đái Kiều đáng vẻ, Vương Tranh gãi gãi sau gáy, đạo: "Trưởng thôn, không còn keo kiệt hơn mà, bất quá chỉ là không cần thận nhìn một chút người tiểu phong quang, nói thành thật mà nói, người xem, phía dưới mặc bên trong quần bị che, ta chẳng có cái gì cả thấy a."

Vương Tranh mặt đầy vô tội nhìn Đái Kiều, nói.

Nghe được Vương Tranh lời nói, Đái Kiều thần sắc ngay lập tức sẽ biến hóa, ngẩng đầu lên liền hướng Vương Tranh phát đi, Vương Tranh né tránh, nhìn địa A Kiều, đạo: "Ta nói trưởng thôn, một là một, hai là hai, đánh người sẽ không tốt."

Nghe được Vương Tranh lời nói, Đái Kiều lạnh rên một tiếng, chính mình dựa vào cái gì đại nhân? Còn chưa phải là tên khốn kiếp này, từ vừa mới bắt đầu là ở chỗ đó mức độ nằng!

Vương Tranh, thật là quá mức!

Đái Kiều đứng ở nơi đó nhìn Vương Tranh, cả người đều là không ngừng run, cô ấy là Vương Tranh, là thực sự một chút biện pháp cũng không có.

"A Kiều, Tranh tử, các người thế nào?"

Chiêu Đệ từ bên trong đi ra, thấy Đái Kiều cùng Vương Tranh đứng ở nơi đó, nháy nháy mắt, hỏi.

Đái Kiều đáng vẻ nhìn qua hết sức tức giận, Vương Tranh chính là mặt đầy vô lại đứng ở nơi đó, thấy Đái Kiều cùng Vương Tranh đáng vẻ, Chiêu Đệ nháy mắt mấy cái, nhìn một chút cái này, nhìn một chút cái đó.

Thế nào Tranh tử cùng trưởng thôn chính là không hợp được đâu rồi, hai người kia, mới thấy ba lần mặt đâu rồi, nhưng là mỗi một lần gặp mặt, hai người kia tựa hồ cũng ở cãi nhau.

"Vương Tranh, người tên khốn kiếp." Đái Kiều từ trong hàm răng bài trừ đi ra mấy chữ này, xoay người liền hướng phía dưới đi tới, nàng là đảo tám đời móc mới cảm giác Vương Tranh tên hỗn đản này thật ra thì là người tốt.

Đái Kiều bước chân rất nhanh, đi hơi có chút không yên, Vương Tranh sờ mũi một cái, lần này, tựa hồ chính mình thật đưa cái này yêu điểm nữ trưởng thôn cho khí ác a.

Vương Tranh yên lặng mũi, nắm khoai lang mặt lá hướng gà vòng đi tới, đạo: "Ta đi cho gà ăn."

"Muốn nghiền nát a, lớn như vậy lá cây, con gà con khăng định ăn không trôi." Nghe được Vương Tranh lời nói, Chiêu Đệ vội vàng đuổi theo Vương Tranh, nói.

Vương Tranh quay đầu, thấy Chiêu Đệ trên mặt vẻ mặt thành thật vẻ mặt, gật đầu, Chiêu Đệ thấy Vương Tranh đáng vẻ, mang trên mặt nụ cười, đạo:

"Người chờ một chút, để ta làm đi, ta cũng biết, người một cái các lão gia nhất định là không làm tốt chuyện này."

Nghe được Chiêu Đề lời nói, Vương Tranh sờ một cái đầu, chuyện này, hẳn thật đúng là không làm tốt.

Vương Tranh đứng ở nơi đó, nhìn Chiêu Đề ngồi ở chỗ đó, ngồi tiểu đàng tử vội vàng, Vương Tranh ngẩng đầu, Đái Kiều một lần nữa lộn trở lại, sắc mặt cố gắng hết sức hồi, thấy Đái Kiều đáng vẻ, Vương Tranh nhìn Đái Kiều, đạo:

"Nhé, này không phải chúng ta đại thôn trưởng sao? Đại thôn trưởng trở lại có gì muốn làm à?"

Nghe được Vương Tranh lời nói, Đái Kiều lạnh rên một tiếng.

Tự từ tên khốn kiếp này sau khi trở về, Đái Kiều cảm giác, chính mình cả người cũng nội tiết mất thăng bằng, hết thấy các thứ này nguyên nhân, đều là tên khốn kiếp này tạo thành.

Hơn nữa, mỗi lần cùng tên khốn kiếp này chung một chỗ, mình tại sao cũng không khống chế được tâm tình mình, Đái Kiều ngẩng đầu nhìn Vương Tranh, Vương Tranh chính nhất mặt cả nhõng đứng ở nơi đó, mặc rất nhiều năm trước quần áo giầy, trên mặt vẫn là bộ mặt râu ria kéo tra.

Vương Tranh cả người nhìn qua, cùng ăn mày, còn thật không có bao nhiêu khác nhau.

"Ta chỉ là tới nói cho người biết, cục công an cảnh sát cho người đi qua một chuyến." Đái Kiều gương mặt lạnh lùng nhìn Vương Tranh, nói.

Nàng không một chút nào nguyện ý đi lên, nhưng là cảnh sát liền ở phía dưới chờ, nàng không thể không đi lên, dù sao, ở Hồng Tinh Thôn làm ba năm trưởng thôn, đối với Hồng Tinh Thôn chỗ này, nàng rất quen thuộc.

"Nói cho hần biết, ta bây giờ không rảnh, nếu là có chuyện gì tìm ta lời nói, cứ đi lên tìm ta." Vương Tranh khoát tay, dùng gầu xúc đem Chiêu Đề trảm thật là đồ khoai lá cây chứa, gia nhập chút ít thức ăn gia súc, bỏ vào gà vòng.

Con gà con môn hô nhau mà lên, tranh nhau giành ăn, thấy cái bộ dáng này, Vương Tranh nhếch miệng lên một nụ cười.

Những tiểu tử này, mới là hần bây giờ việc khẩn cấp trước mắt a.

"Tiểu gia hòa a, các người từ từ ăn, từ từ ăn, còn có." Vương Tranh nhìn những tiểu tử này, giống như nhìn mình hài tử một dạng cố gắng hết sức nghiêm túc nói.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Khiếu Nại

Đái Kiều xoay người trở lại, đứng ở cửa, thấy Vương Tranh này nhu hòa đáng vẻ, nuốt vài ngụm nước miếng.

Vương Tranh đang ở uy con gà con, cúi đầu ngồi ở trong hàng rào, trên người còn có mấy con nghịch ngợm con gà con, đứng ở nơi đó, thấy Vương Tranh đáng vẻ, Đái Kiều thần sắc cũng đi theo tốt.

Xem ra tiểu tử này, cũng không phải hoàn toàn cái gì cũng sai, chẳng qua là nhìn qua cái gì cũng sai a.

Vương Tranh ngẩng đầu lên, thấy Đái Kiều, khoe miệng mang theo nụ cười, đạo: "Ta nói đại thôn trưởng, có phải hay không nhìn ta, đột nhiên cảm giác được con người của ta tràn đầy nhân cách mị lực, cho nên, về là tốt tốt cùng ta xin lỗi?"

Vương Tranh đem trên người con gà con để dưới đất, đứng lên, nhìn Đái Kiều, nói.

Đái Kiều bỗng nhiên không có phúc hậu cười lên, nghe được Đái Kiều nụ cười, Vương Tranh nhú mày, theo Đái Kiều ánh mắt quay đầu nhìn về trên bả vai mình mặt nhìn sang.

Trên bờ vai yên lặng nằm một đồng abc, không biết cái đó nghịch ngợm tiểu gia hòa lưu ở phía trên.

Lần này, chính mình coi như xuất com nắm.

Nhìn trên bờ vai đồng abc, Vương Tranh mang trên mặt chê, vội vàng cởi quần áo, đi ra vòng rào, đứng ở Đái Kiều trước mặt, cười hắc hắc, đạo:

"Đại thôn trưởng, có thể, có phải hay không nghĩ tới ta, không nên để cho mới vừa rồi kia một chút chuyện nhỏ tới ảnh hưởng giữa chúng ta cảm tình, giường đã bày xong, đi thôi."

Vương Tranh thiêu mi, nhìn Đái Kiều, nói.

Đái Kiều mím môi nhìn Vương Tranh, đối với Vương Tranh một điểm này tâm địa gian xảo, khi nhìn đến Vương Tranh trên người mẽ điển cộng sau này, nàng chợt phát hiện, nàng có thể tiếp nhận.

"Người đến, ta dẫn người tới, chính là như vậy." Đái Kiều tránh đường ra, sau lưng Đái Kiều, là một người mặc cảnh phục thiếu niên.

Thiếu niên dáng dấp nhân mô cầu dạng, khỏe miệng mang theo nụ cười, một đôi mắt cơ hồ hoàn toàn dừng lại ở Đái Kiều trên người, con ngươi không ngừng chuyển động, Vương Tranh nghĩ, nếu là cho tiểu tử này một trang giấy, tiểu tử này phỏng chừng có thể ở chỗ này vén một phát.

"Đây là Vương Thiếu Phong, là chúng ta trấn trên trẻ tuổi nhất cục cảnh sát, năm ngoài thời điểm, liên phá hai liên hoàn án kiện, là tất cả mọi người thích cảnh sát." Đái Kiều khỏe miệng mang theo ôn hòa nụ cười, nhìn về phía Vương Thiếu Phong thời điểm, trong mắt cũng đeo lên một ít tán thưởng.

Thấy Đái Kiều dáng vẻ, Vương Tranh hé miệng, liếc mắt nhìn Vương Thiếu Phong.

Vương Thiếu Phong phục hồi tinh thần lại, tăng hắng một cái, thấy Vương Tranh mặt coi thường dáng vẻ, đạo: "Vương Tranh, có người nói người đánh kẻ khác, bây giờ cùng ta đi cục cảnh sát đi."

"Người nói đi ta phải đi, ta có phải hay không quá mặt mặt a mặt trắng nhỏ." Vương Tranh ngẩng đầu nhìn Vương Thiếu Phong, xuy cười một tiếng, nói.

Nghe được Vương Tranh lời nói, Vương Thiếu Phong ngẩng đầu lên chỉ Vương Tranh, muốn nói điểm gì, Vương Tranh bay thẳng đến Chiêu Đệ đi tới, đánh người như vậy sự tình, hấn làm nhiều, bất quá đánh người khai ra cảnh sát, đây là lần thứ hai.

Vương Tranh dừng bước, nghĩ đến chính mình lần đầu tiên khai ra cảnh sát thời điểm sự tình, lắc đầu một cái.

"Thế nào?" Chiêu Đệ liếc mắt nhìn Vương Thiếu Phong, hỏi.

"Không việc gì, đoán chừng là suy nghĩ nước vào." Vương Tranh nhàn nhạt nói một tiếng.

"A Kiều cùng Vương Thiếu Phong quan hệ rất tốt, Vương Thiếu Phong cũng đuổi theo A Kiều ba năm." Chiêu Đệ ở Vương Tranh bên tai nhẹ nói đạo, "Cho nên, người tốt nhất không nên chọc A Kiều, có A Kiều ở, Vương Thiếu Phong sẽ thu liễm rất nhiều."

Chiêu Đệ trong lời nói đều là nhu hòa, từng chữ từng câu, đều là đang vì Vương Tranh lo nghĩ.

"Không việc gì, đều là một ít chuyện nhỏ, Chiêu Đệ, người liên không cần lo lắng, ta sẽ xử lý tốt." Vương Tranh đứng lên, nhìn Vương Thiếu Phong cùng Đái Kiều hai người đứng chung một chỗ cười cười nói nói dáng vẻ, Vương Tranh mím môi, nắm gấu xúc nhanh chóng hướng đi về phía trước đi.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Chiếm tiện nghi còn khoe mẽ

"Tranh từ tại, chuyện gì xảy ra?" Vương Lão cha vội vàng từ bên trong đi tới, nhìn thấy bị Vương Tranh trực tiếp chơi đồ trên mặt đất Vương Thiếu Phong, sửng sốt một chút, bước nhanh đi tới, lôi kéo Vương Thiếu Phong, nói:

"Thiếu Phong, người không sao chứ?" Vương Lão cha vịn Vương Thiếu Phong đứng lên, Vương Thiếu Phong ngẩng đầu nhìn xem Vương Tranh, trong mắt lóe lên một vòng hoảng sợ, Vương Tranh năng lực phản ứng cũng nhanh chóng, đồng thời, động tác cũng cũng chuyên nghiệp.

Vương Tranh, là từ chính quy bên trong đi ra.

Ngược lại, Vương Thiếu Phong nghĩ đến Vương Tranh năm đó là ra ngoài tham gia quân ngũ, mười năm trôi qua, Vương Tranh thân thủ vẫn như cũ, như vậy, chỉ có một loại khả năng, cái kia chính là Vương Tranh một mực đang tham gia chuyện này.

Vương Tranh, một mực đang tham gia quân ngũ.

Làm mười năm binh a , binh thường tới nói, tham gia quân ngũ cũng là bốn năm một vòng, mà Vương Tranh, là mười năm xuất ngũ.

Có thể tuổi còn trẻ liền lấy tới hôm nay địa vị, Vương Thiếu Phong tự nhiên cũng không phải ngu ngốc, so với những cái kia vẫn còn ở phía dưới yên lặng huấn luyện yên lặng bỏ Tiểu Bình, Hẳn rõ ràng muốn thông minh rất nhiều, thật giống như hiện tại.

"Không có việc gì, sáu bá, ta chỉ là tại cùng Tranh Từ ca tỷ thí một chút, Tranh Từ ca công phu, vẫn là không giảm năm đó." Vương Thiếu Phong mang trên mặt nụ cười, nhìn xem Vương Lão cha, nói ra.

Nghe được Vương Thiếu Phong lời nói, Vương Lão cha lập tức liền nhếch môi, lộ ra một cái nụ cười tới.

Vương Thiếu Phong đi theo Vương Lão cha cười, Vương Tranh đứng ở một bên, nhìn thấy Vương Thiếu Phong bộ dáng, lắc đầu.

Tị Thế Trùng vẫn là cùng khi còn bé một dạng, biết xem xét thời thế, cái gì không nên dây vào, cái gì cái kia cúi đầu.

"Tiểu tử, ngươi sống được có mệt hay không a?" Vương Tranh nhìn xem Vương Thiếu Phong, lắc đầu, nói ra.

"Tranh Từ ca, vừa rồi sự tình bỏ qua cho, những tên côn đồ cắc kè kia, ta đều rõ ràng, không có việc gì ngay tại trên trán gây chuyện, ta biết, mười phần tám. Chín cũng là bọn họ làm sự tình, cho nên Tranh Từ ca ngươi yên tâm đi, ta chẳng mấy chốc sẽ đem cái này sự tình xử lý tốt, ta cam đoan, về sau những tiểu tử kia sẽ không bao giờ lại đến tìm sự tình."

Vương Thiếu Phong vỗ ngực. Bộ nhìn xem Vương Tranh, nói ra.

Nghe được Vương Thiếu Phong lời nói, Vương Tranh nhếch môi, tiểu tử này, mong ngựa thật đúng là sẽ đập, vừa vịn đập vào một chút bên trên.

Chân chính nói đến, ở cái này lấy Đại Vương Gia làm chủ trong thôn, đại bộ phận Vương Tính tộc nhân, cơ bản cũng là Đệ lục trong vòng thân thích, đi ra ngoài tóm lại không phải thúc thúc bá bá đời cũng là huynh đệ.

Vương Thiếu Phong cũng thế, Vương Thiếu Phong phụ thân, cùng Vương Lão cha là Đường Huỳnh Đệ, nói đến, vẫn là họ hàng gần. Tuy nhiên những năm này Vương Tranh vẫn luôn ở bên ngoài, hai nhà người liền càng càng chạy càng xa, vừa rồi Vương Thiếu Phong Cáo mượn oai Hồ bộ dáng, để cho Vương Tranh mười phần không quen nhìn, thuận tiện giáo huấn một chút tiểu tử này.

"Không tệ a, Tị Thế Trùng, ngươi cái này mong ngựa, ta thích, tới, cùng đi với ta hưởng thụ lao động rồi đi thôi, Vương Tranh ôm ki hốt rác hướng phía phía trước đi đến, Vương Thiếu Phong vội vàng tiến lên hỗ trợ, nhìn thấy hàng rào bên trong gà, cười hắc hắc, nói:

"Tranh Từ ca, chính phủ hiện tại có chính sách, chỉ cần ngươi nuôi gà số lượng vượt qua 6,000 con, ngươi liền có thể hoàn thành một cái hạng mục, sau đó có thể như đạt được chính phủ nhất bút vào nghề phụ cấp, tuy nhiên tiền không nhiều, nhưng là cũng không tệ."

Vương Thiếu Phong mang trên mặt nụ cười, đứng tại Vương Tranh bên người, nói ra.

"Cái này không vội, bây giờ còn có việc cần hoàn thành, cho nên đầu tiên chờ chút đã đi." Vương Tranh nhìn xem hàng rào bên trong con gà nhỏ, ha ha cười cười, cầm đồ ăn cùng cỏ khô trộn lẫn cùng một chỗ đổ vào bên trong.

Chiều Để vội vàng đi tới, nhìn thấy Vương Tranh cho ăn pháp, tròn mắt trừng một cái, nói: "Dạng này chỉ cho con gà nhỏ ăn, cũng không cho lút nước, chuẩn bị để chúng nó cứ như vậy chết khát a."

Nói xong, Chiều Để vội vàng đi múc nước, Vương Thiếu Phong cùng Vương Tranh hai người đứng chung một chỗ, thấp giọng nói gì đó, bên trên trong lúc nhất thời vẫn là hai cái chiến đấu gà trống, sau một khắc, nghiêm chỉnh bạn tốt nhiều năm, chỉ là Vương Tranh đằng sau còn mang theo còng tay, Vương Thiếu Phong ánh mắt thỉnh thoảng hướng về Vương Tranh bên này ngắm lấy.

Đái Kiều vốn chỉ là hiếu kỳ, đứng sau lưng Vương Tranh, nhìn thấy hoạt bát Lũ Tiểu Gia Hóa, khóe miệng cũng câu lên một vòng nụ cười.

Vương Tranh bỗng nhiên quay đầu, đầu bất kỳ nhưng đụng vào Đái Kiều phía trước, Vương Tranh trong nháy mắt cảm giác mình phía trước tựa hồ có một khối bọt biển, đâm vào phía trên, trực tiếp bắn trở về, lại một lần nữa đánh trở lại, Vương Tranh cúi đầu, Đái Kiều vịn bên cạnh, suýt nữa té ngã trên đất.

"Ta nói mang thôn trưởng, không mang theo người dạng này thân không biết quý không hay xuất hiện tại người đằng sau sao? Ngươi cái này quá dọa người một điểm ngươi biết không?" Vương Tranh ngẩng đầu nhìn xem Đái Kiều, nói thẳng.

Hắn thừa nhận nữ thôn trưởng đáng người rất tốt a, nhưng là thôn trưởng cũng phải chú ý một chút a, bất kể thế nào nói, Hắn cũng là một cái huyết khí phương cương thiếu niên, cứ như vậy vừa đi, tựa hồ có chút xin lỗi Hắn tiểu huynh đệ a, riêng là tiểu huynh đệ đã khát thật lâu.

Đái Kiều nhìn thấy Vương Tranh bộ dáng, cắn răng, hoàn toàn không biết nói cái gì cho phải, chiếm tiện nghi còn khoe mẽ, nói cũng là trước mặt tên vương bát đản này.

Đái Kiều giơ tay lên muốn nói chút gì, sau cùng chỉ là hừ lạnh một tiếng, quay người hướng phía một bên khác đi đến, Vương Lão cha đứng ở một bên đùa với con gà nhỏ, nhìn thấy nhi tử bộ dáng, vỗ một chưởng, nói:

"Tiểu tử, đừng khi dễ người ta cô nương, đi nói lời xin lỗi đi, sau đó chuẩn bị cơm tối, lão già ta đói."

Nghe được Vương Lão cha lời nói, Vương Tranh nhún vai, hướng phía Đái Kiều đi qua, Chiêu Đế đứng cách đó không xa, nghiêng đầu qua nhìn xem Vương Tranh.

"Uy, Bạch Chiêu Đế, ngươi sẽ không thật chuẩn bị gả cho cái này cùng tiểu tử a?" Vương Thiếu Phong nhìn xem Chiêu Đế, chọc một chút Chiêu Đế cùi chỏ, nói ra.

"Đúng vậy a rất tốt a, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được rất tốt sao?" Chiêu Đế nhìn xem Vương Thiếu Phong, nghiêng đầu qua, nói ra, "Vương Thiếu Phong, ngươi đang suy nghĩ gì a?"

"Vương Tranh dạng này người, người vẫn là không cần gả tốt, nói đến, ta cũng là biểu ca ngươi, cho nên ta nhắc nhở một chút ngươi, chúng ta Hồng Tinh thôn không thiếu muốn cưới nam nhân của ngươi, ta cảm thấy roi hướng Triệu gia Triệu Đại Niên tiểu tử kia liền rất không tệ, có chút tích góp, đồng thời phụ mẫu đều qua đời, ngươi đi qua cũng là Đường Gia phu nhân, còn có thể đem ngươi. Mụ mụ tiếp nhận đi."

Vương Thiếu Phong nhìn xem Đái Kiều, thao thao bất tuyệt nói ra.

"Thế nhưng là ta liền ưa thích tranh tử a." Chiêu Đế khoe miệng mang theo nụ cười, nhìn xem cúi đầu nói chuyện với Đái Kiều Vương Tranh, khoe miệng câu lên một vòng nụ cười, quay đầu nhìn xem Vương Thiếu Phong, nói ra.

"Cảm ơn ngươi a, Vương Thiếu Phong."

Nhìn thấy Chiêu Đế bộ dáng, Vương Thiếu Phong hai tay cắm ở trong túi đứng ở nơi đó nhìn xem Chiêu Đế, hoàn toàn không biết phải nói chút gì tốt.

Cái này ngọc Bạch Chiêu Đế, mọi người đều biết nàng đang chờ Vương Tranh trở về, nhưng là, Vương Tranh người này, căn bản cũng không là Chiêu Đế thành thật như vậy người có thể như bắt lấy.

Vương Thiếu Phong thờ dãi.

Vương Tranh đang tại nói chuyện với Đái Kiều, Đái Kiều thần sắc có chút băng lãnh, nhìn xem Vương Tranh, mặc cho Vương Tranh nói xong mấy câu, đều không có mở miệng ý tứ, chỉ là lạnh lùng khuôn mặt nhìn xem Vương Tranh, trong mắt cũng là nộ hỏa.

"Ta nói thôn trưởng, dù sao ta đừng cũng đừng, tuy nhiên thân ngươi tài không tệ, phía trước cũng rất no. Đây, nhưng là nói đến, vẫn là mềm một điểm, đánh. Tính không đủ, Hậu Kính bất mãn, so với ta ngủ qua những nữ nhân kia, có thể kém xa."

"Vương bát đản!" Vương Tranh còn chưa dứt lời dưới, Đái Kiều nói một tiếng, quay người trực tiếp rời đi, Vương Tranh đứng ở nơi đó, nhìn xem Đái Kiều bước chân, trong lúc nhất thời có chút ngây thơ, nói:

"Ta nói thôn trưởng, ngươi dạng này rất mệt mỏi đi, không bằng ngồi trước một hồi đi."

Đái Kiều vẫn như cũ hướng phía phía trước đi, không có dừng lại ý tứ.

"Ai nha, chảy máu." Vương Tranh bỗng nhiên chỉ Đái Kiều dưới chân, nói ra, nghe được Vương Tranh lời nói, Đái Kiều vội vàng cúi đầu, quả nhiên ở giữa chính mình gót nơi đang mang theo điểm một chút nhàn nhạt vết máu, phía trên da cũng bị mài hồng.

Cái này giày cao gót là Đái Kiều vừa mua, còn có chút cứng rắn, cho nên mới sẽ tạo thành dạng này. Đã nghèo còn gặp cái eo, hôm nay thật sự là không may tốt.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Trong miệng chó không thể mọc được ngà voi

Vương Tranh cầm cái ghế thả sau lưng Đái Kiều, nhìn thấy trên mặt ghế cũng là tro bụi, vội vàng dùng y phục chà chà. Nói: "Thôn trưởng, trước ngồi đi."

Đái Kiều cúi đầu nhìn xem Vương Tranh, ngồi trên ghế mặt, Vương Tranh ngồi chồm hổm trên mặt đất, cầm Đái Kiều tay, làm bộ muốn thoát Đái Kiều giày, Đái Kiều co lại co chân về, nhìn xem Vương Tranh, hiển nhiên là không nguyện ý Vương Tranh bỏ đi nàng giày.

"Đều trật tới bên ngoài đi, nếu là không xử lý một chút lời nói, cái này khí trời, rất có thể cảm nhiễm."

Nghe được Vương Tranh lời nói, Đái Kiều cắn môi, do dự một chút, duỗi ra chân, Vương Tranh cầm Đái Kiều giày lấy xuống, tại lấy dây giày thời điểm, Đái Kiều chân nhận một chút.

"Ừm..." Đái Kiều nhẹ ừ lên tiếng, tựa hồ là ý thức được chính mình thất thố, Đái Kiều vội vàng im miệng, cúi đầu nhìn xem Vương Tranh, Vương Tranh tựa hồ không có ý thức được chính mình vừa rồi này một tiếng nhẹ nhàng rên rỉ âm thanh, Đái Kiều thở phào, cúi đầu nhìn xem Vương Tranh.

"Chỉ là rách da." Vương Tranh thở phào, tỉ mỉ kiểm tra một phen, ngẩng đầu nhìn xem Đái Kiều, nói ra.

Vương Thiếu Phong đứng cách đó không xa, muốn tiến lên, sau cùng cự tuyệt, Vương Lão cha từ nơi không xa hái tới vài miếng lá cây đưa cho Vương Tranh.

"Không cần, chính ta trở lại có thể như xử lý." Nhìn thấy Vương Tranh trong tay lá cây, Đái Kiều nhận chân, nhìn xem Vương Tranh, có chút không có ý tứ nói ra.

"Ngươi chắc chắn chứ?" Vương Tranh chỉ Đái Kiều chân, Đái Kiều trên chân còn giữ vô số vết thương, giờ phút này vết thương đang chảy máu, nhìn qua có chút khủng bố, Đái Kiều cắn răng, nhìn xem đồ máu vết thương, trong lúc nhất thời có chút bất đắc dĩ.

Phía trên đã không có băng gạc, cũng không có trừ độc Rượu Còn còn i-ốt một loại, chỉ có thể chờ đợi đến dưới núi, lại xử lý.

"Thôn trường, không có việc gì, cái này a, chuyên môn dùng để cầm máu, chỉ cần cầm chất lỏng nhào nặn đi ra nhỏ ở mặt trên, rất nhanh liền sẽ không đồ máu cũng sẽ không đau, còn không biết lưu lại vết sẹo."

Vương Lão cha đứng cách đó không xa, mang trên mặt nụ cười, nhìn xem Đái Kiều, nói ra.

"Đúng vậy a đúng vậy a, A Kiều, ta khi còn bé cũng thường xuyên thụ thương, cũng là dùng cái này chữa cho tốt, ngươi phải tin tưởng lão cha, cái này thế nhưng là chỉ có lão cha trên núi độc hữu thực vật."

Chiều Để cũng hép mắt, cười hì hì nhìn xem Đái Kiều, nói ra.

Đái Kiều có chút không xác định nhìn xem Vương Tranh trong tay lá cây, lá cây tuy nhiên sáu bảy phiến, xanh mon mơn, bị Dương Thiết tranh rất nhanh liền nhào nặn thành màu xanh sẫm, trong lòng bàn tay cũng dính vào màu xanh sẫm chất lỏng.

Đái Kiều có chút không xác định, mình có thể tiếp nhận trước mắt vật này, dù sao, vật này nhìn qua, vẫn là hết sức khủng bố.

Đái Kiều nuốt vài ngụm nước miếng, ngẩng đầu nhìn xem Vương Tranh, Vương Tranh chính là một khuôn mặt nghiêm túc xoa lá cây, nhìn thấy Vương Tranh bộ dáng, Đái Kiều. Cẩn thận từng li từng tí duỗi ra chân.

Vương Tranh để tay tại Đái Kiều trên vết thương, rất nhanh liền có lực sắc chất lỏng hạ xuống, rơi vào trên vết thương, mang theo điểm một chút nhàn nhạt đau ý, Đái Kiều thân thể rung động, Run một chút, ngược lại, một cổ mát lạnh tại Đái Kiều vết thương tản ra, hết sức thoải mái.

Đái Kiều nhin không được lần nữa muốn rên rỉ một tiếng, Đái Kiều che miệng, cúi đầu nhìn xem Vương Tranh.

Vật này hiệu quả, thật sự là quá thần kỳ, lại còn có thần kỳ như vậy thực vật.

Vương Tranh một mặt nhào nặn mấy giọt chất lỏng đi ra, vừa rồi cầm đã chỉ còn lại có chút mạch lạc lá cây ném qua một bên, thở phào, nói: "Tốt, không có việc gì."

"Đây là cái gì?" Đái Kiều chỉ Vương Tranh trong tay lá cây, hỏi, tại Hồng Tinh thôn ba năm, nàng còn là lần đầu tiên nhìn thấy dạng này lá cây, ở cái này trên núi.

"Ta cũng không biết, vật này rất nhiều năm trước liền có, nhưng là chỉ có chúng ta cái này trên núi có, đồng thời, chỉ có vây quanh Lão Ốc vùng này mới có, khác địa phương, liền không có."

Vương Tranh cười khò một tiếng, nhìn xem Đái Kiều, nói ra.

Nghe được Vương Tranh lời nói, Đái Kiều trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, không nghĩ tới, nơi này, lại còn có thần kỳ như vậy đồ vật? Tuy nhiên Đái Kiều cũng biết, đại thiên thế giới, không thiếu cái lạ, nói không chừng, chỉ là phòng này chung quanh, có thích hợp sinh trưởng đồ vật a.

"Cảm ơn." Đái Kiều nhìn một chút chính mình chân, trên chân chảy xuống màu xanh sẫm lá cây chất lỏng, chất lỏng đã đem toàn bộ cổ chân một bộ phận đều nhuộm xanh, tuy nhiên như Vương Lão cha nói, không một chút nào đau.

Đái Kiều mày nhăn lại đến, xem ra cái này lá cây, thật là có chút tác dụng.

"Thật sự là, bên trên Cách Sơn cũng phải xuyên cái giày cao gót, còn chuẩn bị mặc cho trên núi con nào yêu tinh xem a?" Đái Kiều vừa muốn ổn định lại tâm thần thật tốt cùng Vương Tranh trò chuyện, Vương Tranh tầm kia không từ tế miệng. Ba lập tức liền nói liền lời nói, Đái Kiều sắc mặt trong nháy mắt

âm trầm xuống, quay đầu nhìn Vương Tranh.

Vương Tranh chính là một khuôn mặt ghét bỏ đứng ở nơi đó, nhìn thấy Vương Tranh bộ dáng, Đái Kiều thần sắc trong nháy mắt lạnh xuống dưới.

Vương Tranh tên vương bát đản này, quả nhiên là trong miệng chó không thể mọc được ngà voi, vừa định khen ngợi một chút, sau một khắc cả liền một cái không đứng đắn Côn Đồ, khó trách người trong thôn người gặp hấn, đều ghét bỏ Hấn!

Đái Kiều hừ lạnh một tiếng, quay người cầm giày hướng phía phía dưới đi đến, nàng là ở chỗ này, một khắc mà cũng không muốn ngốc!

"Uy, nữ thôn trưởng, nơi này có đôi dép lê người có muốn hay không xuyên một chút a?" Nhìn thấy Đái Kiều bộ dáng, Vương Tranh sờ mũi một cái, nhặt lên một bên dép lê nhìn xem Đái Kiều, hỏi.

Đái Kiều không có trả lời Vương Tranh lời nói, nàng bây giờ căn bản liền Không nghĩ nói chuyện với Vương Tranh!

"Tốt cũng so người chân trần giẫm trên mặt đất tới thực sự a." Vương Tranh lại một lần nữa mở miệng, nhìn xem Đái Kiều, cười hi hi nói ra, Đái Kiều động tác ngừng lại ở nơi đó, quay đầu nhìn Vương Tranh, trong mắt mang theo một chút ủy khuất, nàng chưa từng nhận qua dạng này ủy khuất, Vương Tranh tên vương bát đản này, thật sự là miệt. Thật quá tiện.

"Mặc vào đi." Vương Tranh cầm giày đặt ở Đái Kiều bên chân, nhún nhún vai, nói ra, "Mới, vừa rồi mua, coi như là Tiểu Gia đáng thương đáng thương một chút người đi, người xem một chút người bây giờ bộ dáng, phải có bao nhiêu khó coi liền có bao nhiêu khó coi, xuyên cái giày, tốt nhiều."

Vương Tranh quay đầu đi, từ tốn nói, hai tay đặt ở đằng sau, khoe miệng hơi hơi câu lên mang theo khinh thường, khoe mắt liếc qua lại nhìn dưới mặt đất giày, chờ lấy Đái Kiều mặc vào.

Đái Kiều mang dép, chân quả nhiên dễ chịu một chút, giẫm tại thạch trên đầu, cắn đến chân đau.

"Nhớ kỹ đến mai cho ta đưa ra a, giày này, tám khối tiền một đôi, tốt quý!" Nhìn thấy Đái Kiều ăn mặc giày, Vương Tranh chỉ phía dưới giày, nhìn xem Đái Kiều, một mặt lời nói ý vị sâu xa nói ra.

"Yên tâm đi, ta ta không thiếu người cái đôi giày nát này." Nghe được Vương Tranh lời nói, Đái Kiều cười lạnh một tiếng, hướng thẳng đến phía dưới đi đến, nơi này, nàng là một phút đồng hồ cũng không muốn lưu thêm!

"Tranh Từ ca, ta cũng đi xuống trước." Vương Thiếu Phong đi đến Vương Tranh trước mặt, mang trên mặt nụ cười, theo Đái Kiều cùng một chỗ hướng phía phía dưới đi đến, Chiêu Đế đang cùng Vương Lão cha cùng một chỗ nhóm lửa giặt nồi nấu cơm, nhìn thấy Đái Kiều xuống dưới, Vương Lão cha đứng lên, nhìn xem Vương Tranh, nói:

"Làm sao không lưu thôn trưởng ăn cơm tối? Thôn trưởng thể nhưng là đặc địa vì người lên."

Nghe được Vương Lão cha lời nói, Vương Tranh chỉ là nhún nhún vai, sau đó nhìn một chút chúng tiểu gà con, Lữ Tiểu Gia Hòa đều tập hợp đoàn cùng một chỗ, nhìn thấy cái dạng này, Vương Tranh mày nhăn lại đến, Vương Lão cha thở dài, nhẹ nhàng đắp đầu gối, run run rẩy rẩy hướng phía trong phòng đi đến.

Nhìn thấy Vương Lão cha bộ dáng, Vương Tranh cũng sờ một chút, cảm chính mình đồ vật toàn bộ đều nâng lên gian phòng, đơn giản thu thập một chút, cầm một cái bao bố lấy ra.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Khiết Tiểu Địa Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.